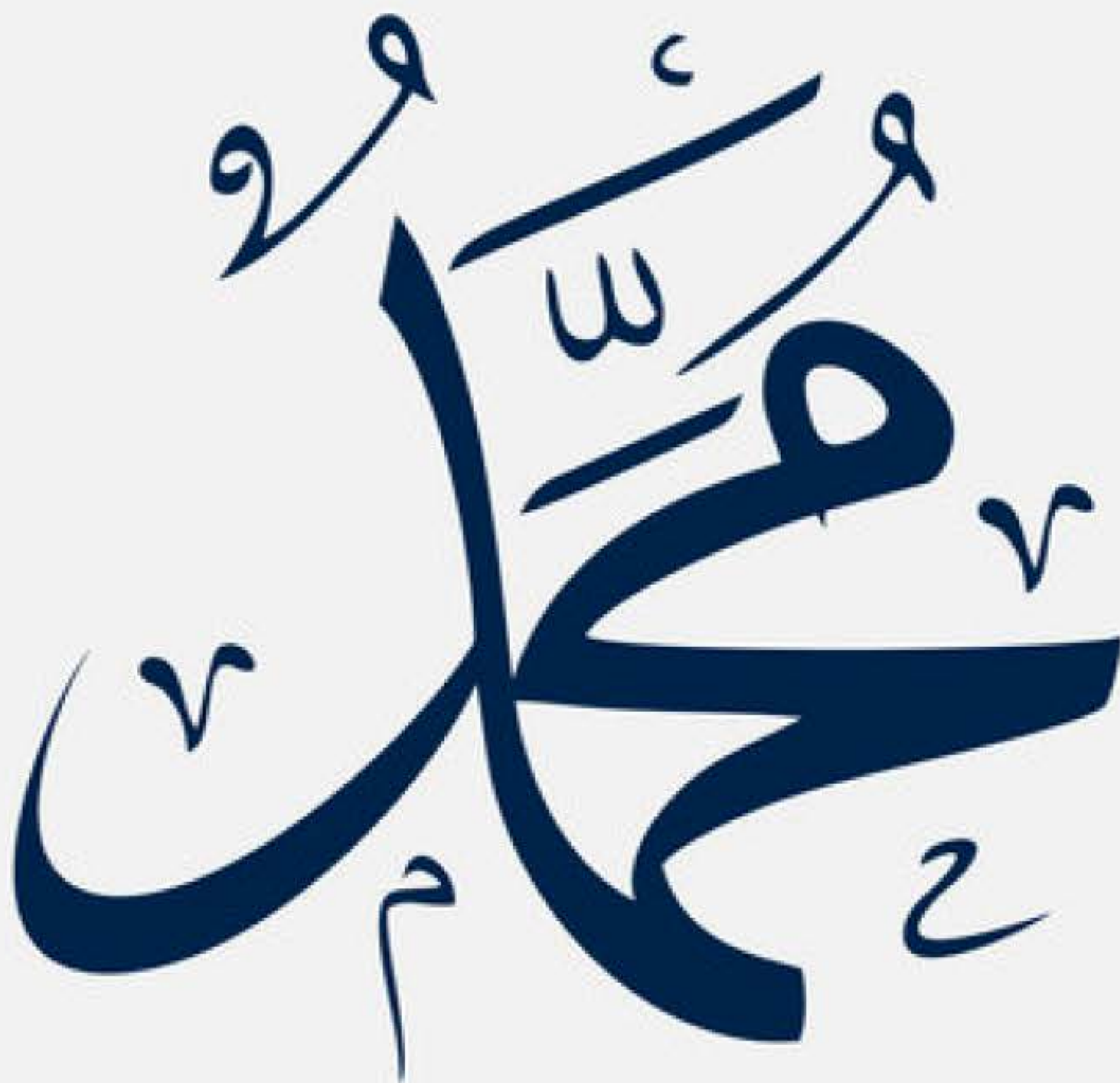

Al-Islam

BEZWAREN OVER DE HEILIGE PROFEET
MOHAMMED
EN ZIJN
VROUWEN ONTKRACHT

De Heilige Koran

“Voorwaar, gij hebt in de Profeet van Allah een prachtig voorbeeld voor ieder die Allah en de laatste Dag vreest, en die Allah vaak herdenkt.”

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ
حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا
اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا.

(De Heilige Koran 33:22)

Een gezegde van de Heilige Profeet Mohammed^(s)

Abu Hurairah^(ra) heeft overgeleverd dat de Heilige Profeet^(s) zei:

“Uit de gelovigen is de meest volmaakte gelovige hij die over goede morele eigenschappen beschikt. En onder jullie bezit diegene de beste morele eigenschappen die de beste omgang heeft met zijn vrouwen.”

(Tirmidhi, Kitāb-un-Nikah)

Uit de geschriften van de Beloofde Messias^(as)

“Beschouw vrouwen niet als minderwaardig en ondergeschikt aan uzelf. Dit is volledig verkeerd. Onze volmaakte Meester, de Heilige Profeet Mohammed^(s), heeft gezegd dat de beste onder jullie degene is die het beste met zijn gezin omgaat. Iemand die zijn vrouw niet goed behandelt, kan niet vroom zijn. Hij kan pas goede omgang hebben met anderen als hij eerst zijn vrouw goed behandelt en een goede relatie met haar heeft.”

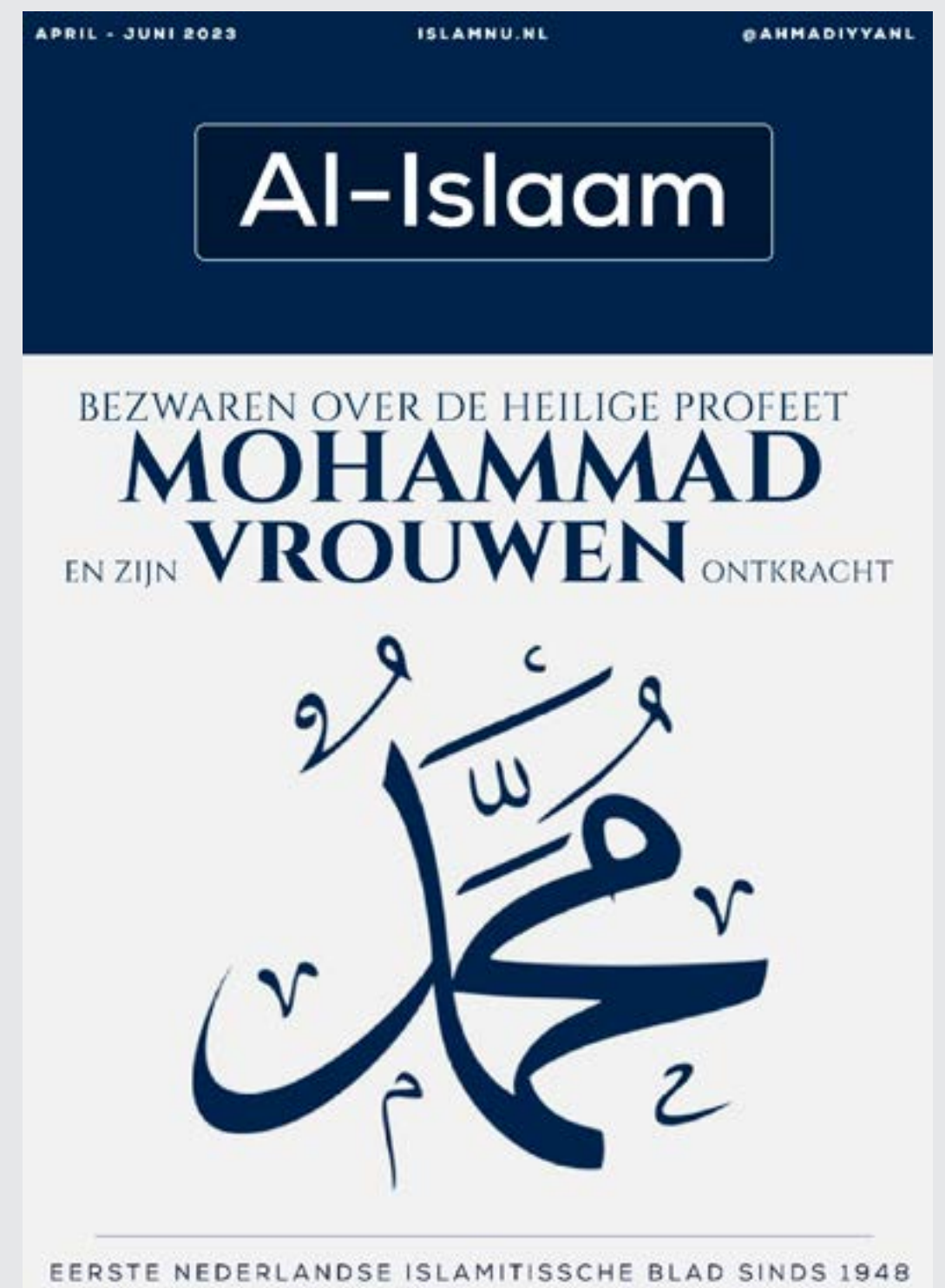
(Malfuzāt deel 1 blz. 403)

Inhoudsopgave

4	Voorwoord
6	Het huwelijk met Hazrat Khadijah^(ra)
7	Kinderen van Mohammed^(s)
8	Een ontmoeting van de Heilige Profeet^(s) met een delegatie van de Quraish
10	Beschuldiging van kinderloosheid
11	Overlijden van Hazrat Khadijah^(ra)
12	Huwelijk van Hazrat 'Ā'ishah^(ra) en Hazrat Saudah^(ra)
14	Korte uitleg over Polygamie
16	Rukhsatanah van Hazrat 'Ā'ishah^(ra) Maand van Shawwal 2 Na Hijrah
22	Polygamie gepraktiseerd door de Heilige Profeet^(s) en de wijsheid erachter
28	Huwelijk van Hafsah bint 'Umar^(ra) Sha'bān 3 Na Hijrah
29	Vervolg over polygamie
31	Hazrat Ummul-Mu'minīn Zainab bint Khuzaimah^(ra)
32	Huwelijk met Ummi Salama^(ra) Shawwal 4 Na Hijrah
33	Het huwelijk van Zainab bint Jahash^(ra) 5 Na Hijrah
35	Nog enkele belangrijke gebeurtenissen omtrent het huwelijk van Hadrat Zainab^(ra)
38	Zou de Heilige Profeet^(s) een openbaring verzinnen?
40	Huwelijk van Juwairiyah bint Hārith^(ra)
41	Afsluitende opmerkingen

**AHMADIYYA
MOSLIM GEMEENSCHAP**
Nederland

AUTEURSRECHT:

Op de artikelen an Al-Islaam rust auteursrecht. Dit heeft ook betrekking op de vorige Al-Islaam bladen. Wilt u een korter of langer fragment van een artikel overnemen, neem dan contact met ons op.

In de tekst komen de volgende afkortingen voor:

- (s)** Sallallāho 'Alaihi wa sallam:
Mogen de vrede en zegeningen van Allah met hem zijn.
- (as)** 'Alaihis salām:
Vrede zij met hem.
- (ra)** Radi-Allāhu 'Anhu/'anhā /'anhum:
Moge Allah welbehagen in hem/haar hebben.
- (rh)** Rahmatullāhi 'Alaihi/'alaihā:
Moge Allah zij hem/haar genadig zijn.
- (aba)** Ayyaduhullāho Ta'ālā bi Nasrihil-'Aziz:
Moge Allah de Verhevene, hem helpen met Zijn machtige Hand/Hulp.

Voorwoord

Geachte lezers,

Assalāmo ‘Alaikum Wa Raḥmatullāhe Wa Barakātuhu
Mogen de vrede en de zegeningen van Allah met u zijn

Met plezier presenteren wij u het Al-Islaam tijdschrift voor de periode april t/m juni 2023. Al-Islaam heeft een grote betekenis, omdat dit het eerste blad was van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap Nederland, opgericht in 1948 gedurende het leven van Hazrat Mirzā Bashir-ud-din Mahmood Ahmad^(ra), die de Tweede Kalief (Khalifa) van de wereldwijde Ahmadiyya Moslim Gemeenschap was. Onder leiding van het huidige internationale Hoofd van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, de Vijfde Kalief (Khalifa), Zijne Heiligheid Hazrat Mirzā Masroor Ahmad^(aba), zijn wij in de gelegenheid gesteld om de eerste digitale versie van Al-Islaam te lanceren in januari 2020. Het is een voortzetting van de eerder gedrukte versie van het blad. Dit is inmiddels de dertiende editie.

Het thema van deze editie is **‘Bezwaren over de Heilige Profeet Mohammed^(s) en zijn vrouwen ontkracht’**.

De “Ummahatal-Mu’minin” zijn twaalf vrouwen die getrouwd waren met de Heilige Profeet Mohammed^(s) en deel uitmaakten van zijn huishouden. Ze staan bekend als belangrijke figuren in de Islamitische geschiedenis vanwege hun rol bij het verspreiden van de Islām en hun steun aan de Heilige Profeet Mohammed^(s). Hun namen zijn: Hazrat Khadija bint Khuwaylid^(ra), Hazrat Aisha bint Abu Bakr^(ra), Hazrat Sauda bint Zama^(ra), Hazrat Hafsa bint Umar^(ra), Hazrat Zaynab bint Khuzayma^(ra), Hazrat Umm Salama Hind bint Abi Umayya^(ra), Hazrat Zainab bint Jahsh^(ra), Hazrat Juwayriya bint al-Harith^(ra), Hazrat Safiya bint Huyayy^(ra), Hazrat Ramla bint Abi Sufyan^(ra), Hazrat Maymuna bint al-Harith^(ra), en Hazrat Maria al-Qibtiyya^(ra).

De tegenstanders van de Islām hebben verschillende bezwaren geuit over de Heilige Profeet Mohammed^(s) en zijn vrouwen. Als gevolg hiervan is er helaas verkeerde informatie in omloop. Het beeld dat bij veel mensen opkomt wanneer de naam van de Heilige Profeet Mohammed^(s) naar voren komt, is een man die uit lust trouwde met veel vrouwen en een man die met een kind trouwde die niet volwassen was en dit deed zonder haar instemming. De vervalsingen en onwaarheden tegen de Heilige Profeet Mohammed^(s) en zijn vrouwen zijn van dien aard dat het twijfels heeft gezaaid onder niet-Moslims en zelfs onder sommige Moslims. Deze editie van Al-Islaam heeft als doel deze valse beschuldigingen en twijfels te beantwoorden die worden opgeworpen door de critici.

Vaak worden specifieke tactieken gebruikt bij de kritiek op de Islām. **Hieronder staan enkele voorbeelden die hiervoor gebruikt worden:**

1. Het isoleren van een enkele vers uit de Heilige Koran of een Hādīth (uitspraak van de Heilige Profeet Mohammed^(s)) zonder rekening te houden met andere verzen uit de Heilige Koran en Aḥādīth (die elkaar aanvullen en de betekenis verduidelijken).
2. Het uit de context halen van een vers uit de Heilige Koran of uit de Aḥādīth.
3. Het negeren van het feit dat niet alle Aḥādīth authentiek zijn.
4. Het gebruik van bepaalde onbetrouwbare en fictieve verhalen in geschiedenisboeken van Ṭabarī, Ibn Ishaq, Ibnī Sa’d, Wāqidī en ‘Abdullāh bin ‘Āmir Aslamā. Aangezien deze verhalen een gelegenheid bieden om bezwaar te maken tegen het zuivere karakter van de Heilige Profeet Mohammed^(s), hebben verschillende Christelijke historici hun boeken op een zeer onaangename manier gevuld met deze verhalen.
5. Het negeren van het feit dat niet alle overleveringen die door betrouwbare overlevertaars zijn doorgegeven, als bewijs kunnen dienen. Men moet rekening houden met wat andere overlevertaars die over hetzelfde onderwerp vertellen en verschillende overleveringen vergelijken voordat men een conclusie trekt.
6. Het niet begrijpen van de nuances van de Arabische taal.
7. Het niet begrijpen van de omstandigheden uit de tijd van de Heilige Profeet Mohammed^(s) en zijn metgezellen^(ra).
8. Het negeren van het feit dat de Arabische tekst van de Heilige Koran en authentieke Aḥādīth belangrijker zijn dan vertalingen en commentaren.
9. Het negeren van het feit dat geen enkele geleerde of groep geleerden een absolute autoriteit is in de Islām.
10. Het bekritisieren van de daden van gewone Moslims en deze toeschrijven aan de Islām in plaats van naar de praktijk van de Heilige Profeet Mohammed^(s) en zijn metgezellen^(ra) te kijken en deze te begrijpen in de juiste context.

Om de bezwaren te beantwoorden over de Heilige Profeet Mohammed^(s) en zijn vrouwen, richten we ons op de volgende vijf bezwaren:

1. Er wordt beweerd dat de Heilige Profeet Mohammed^(s) met Hazrat Aisha^(ra) huwde toen zij nog niet volwassen was en dat zij nog niet geschikt was om te trouwen. Verschillende leeftijden zoals zes, zeven en negen jaar worden genoemd.
2. Er wordt ook beweerd dat het huwelijk van de Heilige Profeet Mohammed^(s) met Hazrat Zainab^(ra) ongepast was, vanwege het feit dat zij oorspronkelijk de vrouw was van zijn geadopteerde zoon Hazrat Zaid ibn Harithah^(ra).
3. Er wordt verder beweerd door Christelijke schrijvers op grond van een overlevering die voornamelijk afkomstig is van Wāqidī en ‘Abdullāh bin ‘Āmir Aslamā, die als zeer zwak worden beschouwd, dat de Heilige Profeet Mohammed^(s) trouwde met Hazrat Zainab^(ra) vanwege onbeheersbare lust die hij voor haar had (God verhoedde).
4. Er wordt verder beweerd dat de Heilige Profeet Mohammed^(s) een openbaring heeft verzonnen om zijn wens te rechtvaardigen, zodat hij met Hazrat Zainab^(ra) kon trouwen. De auteurs Muir en Margoliouth suggereren dat de Heilige Profeet Mohammed^(s) geen ontvanger was van goddelijke openbaring en mogelijk zelf een openbaring heeft bedacht en deze aan God heeft toegeschreven.
5. Er wordt ook beweerd dat de Heilige Profeet Mohammed^(s) uit lust met meerdere vrouwen zou zijn getrouwd (God verhoede).

In deze editie van Al- Islaam zullen we uitgebreid ingaan op de bezwaren met betrekking tot de Heilige Profeet Mohammed^(s) en zijn vrouwen, waarbij we gebruik maken van passages uit twee volumes van het boek *‘Het Leven en Karakter van De Zegel der Profeten, Moge de vrede en zegeningen van Allah op hem rusten’*. Dit boek is geschreven door *Ḥaḍrat Ṣāḥibzādah Mirzā Bashīr Aḥmad Ṣāḥib*, een zoon van Hazrat Mirza Ghulam Ahmad, de Beloofde Messias en Imam Mahdi^(as), de heilige Stichter van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap en bevat meerdere volumes. Het eerste volume is vertaald door de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap België en de tweede volume door de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap Nederland. Het boek behandelt verschillende aspecten uit het leven en karakter van de Heilige Profeet Mohammed^(s), waarbij gebruik wordt gemaakt van de Heilige Koran en de Aḥādīth (Uitspraken van de Heilige Profeet), met name uit de zes authentieke edities van de Aḥādīth. Het geeft een solide historisch getuigenis van de geschiedenis van de Islām. Bovendien biedt het boek een krachtige weerlegging van de bezwaren van oriëntalisten tegen de Heilige Profeet Mohammed^(s) en zijn vrouwen.

Mevrouw Attia Aslam, de Nationaal Voorzitster van Ladjna Ima’illah Nederland, de vrouwenvereniging van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, heeft laten weten dat de onderstaande zusters waardevol hebben bijgedragen aan dit project. Mevrouw Wajiha Tariq, mevrouw Mubarak Waqas en mevrouw Atia Nadeem hebben de vertaling uitgevoerd en mevrouw Saleha Tariq was verantwoordelijk voor de controle en correcties. Secretaris Isha’at, mevrouw Abida Mahmud-Chowdhrie heeft ook geholpen bij dit project. Allen hebben hard gewerkt om het werk op tijd af te ronden. Namens de redactie van Al-Islaam willen we hen bedanken voor hun waardevolle bijdrage. Moge Allāh de Almachtige hen de beste beloning geven en hen overvloedig zegenen, ameen.

Wij vertrouwen erop dat onze lezers over deze actuele thema’s veel interessante en waardevolle informatie in dit blad kunnen vinden en er voordeel uit kunnen behalen. Wat voor intellectuele of opvoedkundige achtergrond de lezer ook heeft, een geloof, of een atheïstische of agnostische denkwijze, Al-Islaam biedt hem stellig iets van zijn gading en richt zich dus tot een breed lezerspubliek.

Het is onze oprechte wens dat Al-Islaam, de naam die vrede en veiligheid bevat, voor altijd zal blijven bestaan en zal fungeren als een baken van geloof, hoop, liefde, verzoening, gelijkwaardigheid, eenheid en vrede.

Moge Allah, de Almachtige, de mensheid in de wereld beschermen en in staat stellen deze mooie boodschap te begrijpen en erover na te denken, zodat de mensheid tot bezinning kan komen en de wereld een hemelse verblijfplaats wordt. Alle lof behoort tot Allah, de Heer der Werelden.

Met vriendelijke groet,
Redactie Al-Islaam

COLOFON:

Hoofdredacteur:	Saeed Ahmad Jatt
Redactie:	Ahmad Said Ikhlaf, Youssef Ikhlaf
Administratie:	Ahmad Said Ikhlaf
Vertaling:	Nabeel Siddiqui, Kashif Akmal, Rashid Siddiqie, Noor Ahmad Raza Hassan
Tekstcontrole:	Nabeel Siddiqui, Ataul Latief Verhagen, Muhammad Ahmad Tariq, Kamal Malhi, Tahira Robina Joemannbaks
Eindcorrectie:	Ahmad Said Ikhlaf, Youssef Ikhlaf
Vormgeving:	Naseer Ahmed Arsalan, Hamaad Akmal, Muhammad Ahmad Tariq
Distributie:	Azhar Ali Naeem
PR-afdeling:	Kashif Akmal
Website:	Ahsan Karim Mahmud, Hamaad Akmal

E-mail: alislaam@islamnu.nl

Al-Islaam

Het huwelijk met Ḥaḍrat Khadījah^(ra)

Het huwelijk met Ḥaḍrat Khadījah^(ra) was een weduwe met kinderen en was voordien twee keer gehuwd, maar haar beide echtgenoten zijn overleden. Ze was een zeer vereerde, rijke en nobele vrouw. Door haar nobele karakter kreeg ze de titel Ṭāhirah¹, die zeer bekend werd en die in heel Makkah herkend werd.² Omwille hiervan boden vele mensen van Makkah haar huwelijksaanzoeken aan, maar zij wees ze allemaal af. Toen ze de gelegenheid had om zaken te doen met Moḥammed^(s) was ze getuige van zijn ongelooflijke morele kwaliteiten en bekwaamheden. Bovendien sprak haar slaaf Maysarah vol lof over hem en dus stuurde zij zelf een huwelijksaanzoek aan Moḥammed^(s). Na overleg met Abū Ṭālib aanvaardde Moḥammed^(s) dit huwelijksaanzoek. De familieleden van Moḥammed^(s) en Ḥaḍrat Khadījah^{ra} werden verzameld en de huwelijksgeoften werden afgenomen bij een bruidsschat van vijfhonderd Dirham. Op dat ogenblik was Moḥammed^(s) 25 jaar oud en Ḥaḍrat Khadījah^(ra) was 40 jaar oud. Met andere woorden, Ḥaḍrat Khadījah^(ra) was 15 jaar ouder dan Moḥammed^(s). Op het ogenblik van het huwelijk was de vader, Khuwailid bin Asad, van Ḥaḍrat Khadījah^(ra) reeds overleden, dus nam haar oom 'Umar bin Asad zijn plaats in voor de inzegening van dit huwelijk.³

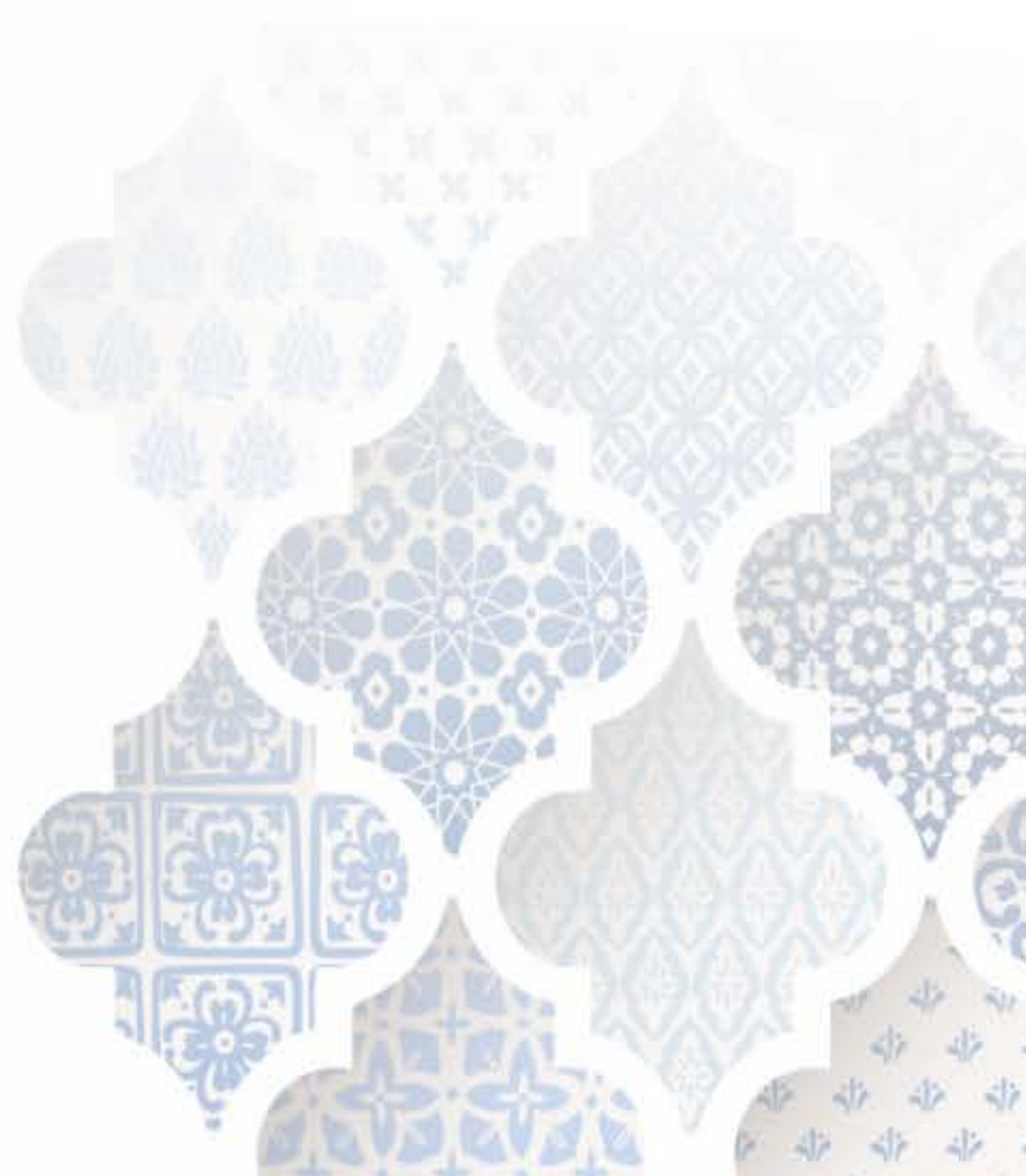
BRON:

[1]. De zuivere (Uitgevers)

[2]. Sharḥul-'Allāmatiz-Zarqānī 'alal-Mawāhibil-Ladunniyyah, door Muḥammad bin 'Abdul-Bāqī AzZarqānī, Volume 1, Bābu Tazawwujihī 'Alaihis-Salām min Khadījata binti Khuwailid, p.373, DārulKutubil-'Ilmiyyah, Beiroet, Libanon, Eerste Uitgave (1996)

[3]. *Aṭ-Ṭabaqātul-Kubrā, door Muḥammad bin Sa'd, Part 1, Dhikru Tazwīji Rasūlillāhisa Khadījata binti Khuwailid, pp. 62-63, Dāru Ihya'it-Turāthil-'Arabī, Beiroet, Libanon, Eerste Uitgave (1996)

* Ar-Rauḍul-Anf, door Imām Abul-Qāsim 'Abdur-Raḥmān Suhailī, Volume 1, pp. 324-325, Bābu Ḥadīthi Tazwīji Rasūlillāhisa Khadījatara, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beiroet, Libanon, Eerste Uitgave (2001)

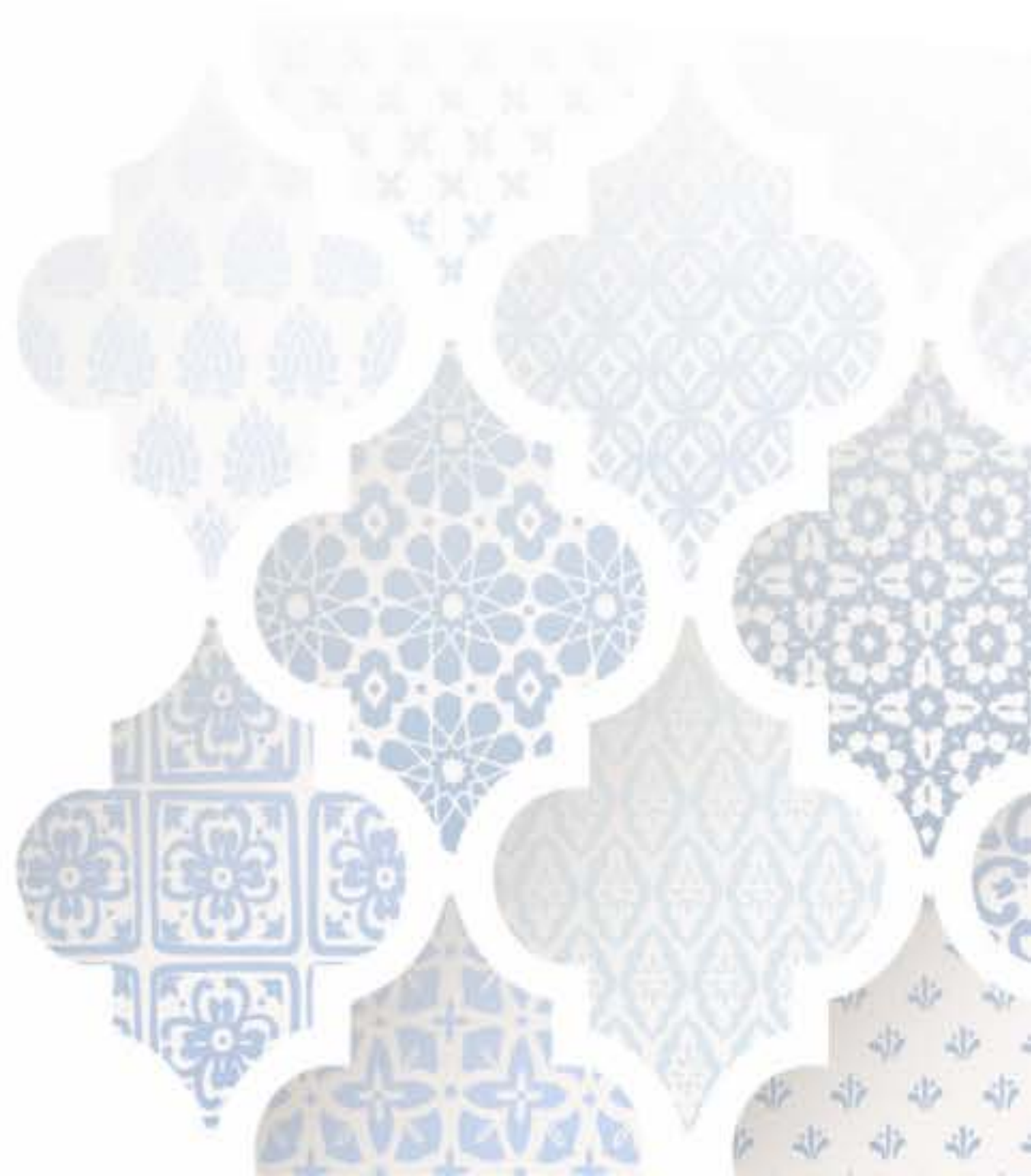

Kinderen van Mohammed^(s)

Alle kinderen van Moḥammed^(s) waren van Khadījah^(ra), behalve Ibrahīm^(as) die op de wereld gebracht werd door Māriyah Qibṭiyyah^(ra), gedurende de latere leeftijd van Moḥammed^(s). Van Ḥaḍrat Khadījah^(ra) kreeg Moḥammed^(s) drie zonen genaamd Qāsim^(ra), Ṭāhir^(ra) en Ṭayyab^(ra). In sommige overleveringenb wordt er ook een jongetje genaamd 'Abdullāh^(as) vermeld. Het is echter een algemeen aanvaarde notie dat 'Abdullāh^(ra) de tweede naam was, gegeven aan Ṭayyab^(ra). Onder zijn dochters waren de genaamden Zainab^(ra), Ruqayyah^(ra), Ummi Kulthūm^(ra) en Fāṭimah^(ra). Alle kinderen van Moḥammed^(s) en zijn vrouw Khadījah^(ra), waren geboren voor zijn aanspraak op het profeetschap en dus, volgens het Arabische gebruik, ontving Moḥammed^(s) de benaming Abul-Qāsim naar de naam van zijn oudste zoon, genaamd Qāsim. Alle zonen van Moḥammed^(s) zijn overleden in hun kindertijd. Alle dochters echter groeiden op tot volwassen vrouwen en zij aanvaardden de Islam. Het nageslacht van zijn dochters leefde niet voort, met uitzondering van zijn jongste dochter Fāṭimatuz-Zahrā^(ra). Zijn oudste dochter Zainab^(ra) was getrouwd met Abul-'Ās bin Rabī'. Hij was een van de familieleden van Ḥaḍrat Khadījah^(ra). Zainab^(ra) schonk Abul-'Ās een zoon genaamd 'Alī en een dochter genaamd 'Umāmāh^(ra). De zoon stierf als kind maar de dochter groeide op en was getrouwd met Ḥaḍrat 'Alī^(ra) na het overlijden van Ḥaḍrat Fāṭimah^(ra). Het nageslacht van 'Umāmāh^(ra) leefde echter niet verder. 'Umāmāh^(ra) lag Moḥammed^(s) zeer nauw aan het hart. Abul-'Āsra aanvaarde de Islam niet gedurende vele jaren na de Hījah naar Madīnah, waardoor Zainab^(ra) onderworpen werd aan verscheidene ontberingen. Zainab^(ra) overleed tijdens het leven van de Heilige Profeet^(s). Ruqayyah^(ra) en Ummi Kulthūm^(ra) waren getrouwd met de twee zonen van de vaderlijke oom van Moḥammed^(s) genaamd Abū Lahab. Hun namen waren 'Utbah en 'Utaibah. Echter in de tijd van de Islam, toen Abū Lahab zich fel begon te verzetten tegen de Profeet^(s), werden hun huwelijken vernietigd voorafgaand aan de finalisering van hun trouw. Hierna kwamen Ruqayyah^(ra) en Ummi Kulthūm^(ra) terecht in het huwelijksverband van Ḥaḍrat 'Uthmān bin 'Affān^(ra) de een na de ander. Dat is de reden waarom naar hem ook verwezen wordt als Dhun-Nūrain, wat betekent 'De bezitter van Twee Lichten'. De nakomelingen echter van deze twee adellijke dames gingen niet vooruit. Ruqayyah^(ra) had een zoon 'Abdullāh^(ra) die stierf en Ummi Kulthūm^(ra) had helemaal geen kinderen. Ruqayyah^(ra) stierf gedurende de periode van de strijd om Badr en Ummi Kulthūm^(ra) stierf na de Val van Makkah. Fāṭimah^(ra), die de jongste dochter was van Moḥammed^(s), lag hem het nauwst aan het hart. Na de migratie, werd zij in het huwelijk geschonken aan Ḥaḍrat 'Alī^(ra). Zij kregen samen twee zonen, Ḥasan^(ra) en Ḥusain^(ra). Hun nakomelingen zijn bekend als 'Syed'. Ḥaḍrat Fāṭimah^(ra) overleed zes maanden na het overlijden van de Heilige Profeet^(s).¹ De kinderen van Ḥaḍrat Khadījah^(ra) vanuit haar eerste twee mannen waren twee zonen genaamd Hind en Hāllah, en ook een dochter genaamd Hind. Bij de Gratie van God accepteerden zij allen Islam.

BRON:

- [1]. * As-Sīratun-Nabawiyyah, door Abū Muḥammad 'Abdul-Malik bin Hishām, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beiroet, Libanon, Eerste Uitgave (2001)
 * Aṭ-Ṭabaqātul-Kubrā, door Muḥammad bin Sa'd, Volume 8, Dhikru Banāti Rasūlillāhisa - Fāṭimata binti Rasūlillāhisa, p. 257, Dārul-Iḥyā'it-Turāthil-'Arabī, Beiroet, Eerste Uitgave (1996)
 * Sharḥul-'Allāmatiz-Zarqānī 'alal-Mawāhibil-Ladunniyyah, door Muḥammad bin 'Abdul-Bāqī AzZarqānī, Volume 4, p. 336, Bābun Fī Dhikri Aulādihil-Kirām, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beiroet, Libanon, Eerste Uitgave (1996)

Een ontmoeting van de Heilige Profeet^(s) met een delegatie van de Quraish

Toen de Quraish vaststelden dat machtige mensen, zoals Ḥaḍrat Ḥamzah^(ra) en Ḥaḍrat ‘Umar^(ra) toetraden tot de gemeenschap van Islam werden ze nogal ongerust. Na onderling overleg stuurden ze eerst ‘Utbah bin Rabī’ah naar de Heilige Profeet^(s), zodat hij op de een of andere manier de Profeet^s zou kunnen tegenhouden om Islam nog verder te propageren. Maar toen ‘Utbah geen succes bleek te hebben in zijn missie en vooral toen de Quraish zagen dat ‘Utbah terugkeerde onder de indruk van en met ontzag geïnspireerd door de Heilige Profeet^(s),¹ verzamelden ze op een dag nabij de Ka’bah en pleegden overleg. Er werd voorgesteld dat een aantal bevelhebbers collectief met de Heilige Profeet^(s) zouden praten. Daarom, in overeenstemming met dit voorstel, verzamelden de volgende mannen voor de Ka’bah: Walīd bin Mughīrah, ‘Āṣ bin Wā’il, Abū Jahl, Umaiyyah bin Khalaf, ‘Utbah, Shaibah, Abū Sufyān, Aswad bin Muṭṭalib, Naḍr bin Ḥārith en Abul-Bakhtarī, enz. en één man werd naar de Heilige Profeet^(s) gestuurd met de volgende boodschap: “De bevelhebbers van jouw volk willen met u praten. Kom naar de binnenplaats van de Ka’bah en luister naar wat zij te zeggen hebben.” De Heilige Profeet^(s) zocht zelf steeds naar dergelijke gelegenheden en dus vertrok hij onmiddellijk. Na hun traditionele begroetingen staken de Quraish van wal met hun redevoering, zeggend: “O Moḥammed^(s)! Kijk naar hoe u tweedracht en verdeeldheid hebt geschapen onder uw mensen. Door de religie van uw voorvaderen te verraden heeft u de grote mannen van onze natie belasterd. U heeft gevloekt op hun eerbare goden en hun gerespecteerde mannen geëtiketteerd als deze die niet nadenken. Welke grotere laster en vernedering kan een mens te verwerken krijgen dan wat u hen hebt aangedaan en wat u hen blijft aandoen. Maar in uw geval zijn we verbijsterd over wat we zouden moeten doen en wat we niet zouden moeten doen. Als het uw streven is om rijkdom te verzamelen en om rijk te worden, dan zullen we u zulke weelde geven zodat u als rijkste van ons allemaal geacht wordt. Als u macht en respect zoekt, dan zijn we bereid om u tot onze leider en bevelhebber te maken. Als u autoriteit verlangt, dan zijn we zelfs niet onwillig om u tot onze koning uit te roepen. Als uw tumult en overlast te wijten is aan een ziekte of als u bezeten was, dan kunnen wij voor uw genezing zorgen op onze kosten. Als het trouwen met een mooi meisje u tevreden maakt, dan kunnen wij voor u het mooiste meisje van heel Arabië vinden.”

De Heilige Profeet^(s) luisterde in stilte naar deze toespraak gegeven door de bevelhebbers van de Quraish en toen ze klaar waren sprak hij: “O leden van de Quraish! Ik verlang naar geen enkele van deze dingen, noch was ik bezeten of het slachtoffer geworden van een aandoening. Ik ben een boodschapper van God en heb de boodschap van God naar jullie gebracht. Mijn hart is verzadigd met sympathie voor jullie. Als jullie aandacht schenken en geloven dan zullen jullie het goede van de wereld en de volgende verwerven. Maar als jullie het afwijzen, dan zal ik op het verdict van mijn Heer wachten met geduld en verdraagzaamheid.”

De Quraish antwoordden: “O Moḥammed^(s)! U aanvaardt dus geen enkele van onze voorstellen. Als het uw profeetschap is dat u wil aanvaarden, kom dan en laat ons beslissen. U ziet hoe dor en droog dit land is. Er is niets anders te zien dan droge rotsen en stenen en oneindige zandheuveld. Als u werkelijk de boodschapper van God bent, bid dan tot uw God opdat Hij stromen zou brengen gelijkaardig aan deze van Syrië en Irak. Vaag deze bergen weg en vervang ze met vruchtbaar land. Dan zullen we inderdaad overtuigd zijn van uw profeetschap.”

De Heilige Profeet^(s) zei: “Ik ben slechts een boodschapper van God en mijn taak bestaat er enkel en alleen uit om jullie de wegen van waarheid en leugen te tonen, en om uit te leggen wat in jullie voordeel is en wat jullie verlies zal brengen. Ik zeg echter wel dat als jullie de stem van Allāh aanvaarden, dan zullen jullie op de afgesproken tijd, door God de erfgenamen gemaakt worden van de schatten van deze wereld en van de volgende.”

De Quraish spraken: “Ok, als het dit niet is, dan zullen we bij u een Engel van God zien neerdalen of dat u in kastelen zult verblijven en dat in uw handen hopen goud en zilver waren, maar geen van deze dingen zijn beschikbaar voor u. Eigenlijk is het zelfs zo dat we u rond zien wandelen op de markt op zoek naar voorzieningen. Volgens welke karakteristieken moeten we u dan aanvaarden als iemand die gezonden is door God.”

De Heilige Profeet^(s) zei: “Ik ben geen eiser op de manier die jullie verlangen. Maar ja, ik heb gezegd en ik zeg het opnieuw dat als u in mij gelooft, dan zullen jullie inderdaad, volgens het gebruik van Allāh, een aandeel van de goedheid van religie en de wereld verwerven.”

De Quraish antwoordden sarcastisch: “Als het dit niet is, breng dan de straf voort waarvoor u ons waarschuwt – dat er een stuk van de hemel op ons valt, of dat er een leger Engelen van God voor ons neervalt onder de vlag van God. Bij God, het enige dat we nu zien is dat ofwel wij in leven zullen blijven of u.”

Na dit gezegd te hebben, onderdrukten ze hun kwaadheid en werden ze stil en de Heilige Profeet^(s) vertrok met een bedroefd hart. Toen de Heilige Profeet^(s) vertrokken was, sprak Abū Jahl woedend: “O Leden van de Quraish! Kijk hoe Moḥammed^(s) al jullie voorstellen heeft afgewezen? Hij zal nooit stoppen met het veroorzaken van deze chaos. Ik zweer bij God dat ik niet zal rusten voordat ik Moḥammed^(s) vernietigd heb en dan kunnen de Banū ‘Abdī Manāf doen met mij wat ze willen.”

Deze van de Banū ‘Abdul Manāf (exclusief de Banū Hāshim en Banū Muṭṭalib) die aanwezig waren verklaarden in eendrachtig, “Wij hebben geen bezwaren. Doe met Moḥammed^(s) wat jullie willen.” De volgende dag stond Abū Jahl aan een kant in de binnenplaats van de Ka’bah met een grote steen te wachten op de komst van de Heilige Profeet^(s). Maar toen de Heilige Profeet^(s) uiteindelijk aankwam werd zijn hart overmand door zo’n ontzag, dat hij daar eenvoudigweg stilstond als een afgod dat hij niet meer in staat was om naar voren te treden en aan te vallen.²

BRON:

[1]. * As-Sīratun-Nabawiyyah, door Abū Muḥammad ‘Abdul-Malik bin Hishām, p. 220, Bābu Qauli ‘Utbah bin Rabī’ah fī Amri Rasūlillāh, Dārul-Kutubil-‘Ilmiyyah, Beiroet, Libanon, Eerste Uitgave (2001)
 * Tārīkhuṭ-Ṭabarī, door Abū Ja’far Muḥammad bin Al-Jarīr Ṭabarī, Dārul-Fikr, Beiroet, Libanon, Tweede Uitgave (2002)

[2]. * As-Sīratun-Nabawiyyah, door Abū Muḥammad ‘Abdul-Malik bin Hishām, pp. 220-223, Bābu Mā Dāra baina Rasūlillāhisa wa baina Ru’usā’i Quraish, Dārul-Kutubil-‘Ilmiyyah, Beiroet, Libanon, Eerste Uitgave (2001)
 * Tārīkhuṭ-Ṭabarī, door Abū Ja’far Muḥammad bin Al-Jarīr Ṭabarī, Volume 2, pp. 234-235, Bābu Dhikrīl-Khabri ‘ammā kāna min Amri Nabiyyillāhisa ‘inda Ibtidā’illāhi Ta’ālā....., Dārul-Fikr, Beiroet, Libanon, Tweede Uitgaven (2002)
 * Sharḥul-‘Allāmatiz-Zarqānī ‘alal-Mawāhibil-Ladunniyyah, door Muḥammad bin ‘Abdul-Bāqī AzZarqānī, Volume 1, pp. 479-481, Bābu Islāmi Ḥamzahra, Dārul-Kutubil-‘Ilmiyyah, Beiroet, Libanon, Eerste Uitgave (1996)

Beschuldiging van kinderloosheid

Tijdens deze dagen waren er sommigen onder de Quraish die probeerden hun harten te troosten met het idee dat Moḥammed^(s) zonder erfgenamen en nageslacht is en dat in enkele dagen tijd zijn opvolging uit zichzelf zal ophouden. Hierover werd het volgende onthuld:

“O Moḥammed^(s)! We hebben uw nageslacht, uw zegeningen en uw vrijgevigheid langdurig gemaakt. Spendeer daarom in alle vrijheid uw krachten en uw nageslacht en uw rijkdom, want deze schatten zullen niet eindigen. De nageslachten echter van uw vijanden die u slecht toewensen zullen gewist worden.”¹

De glorie waarin deze openbaring werd vervuld in het voordeel van de Heilige Profeet^(s), en de verschrikking waarin ze werd vervuld voor zijn vijanden is als een open pagina in de geschiedenis die geen verdere uitwijding vergt. De kinderen van deze oppositie sloten zich aan bij de gemeenschap van Islam en plaatsen een zegel op het feit dat niet alleen de Quraish, maar dat van alle stammen van Arabië, als er iemand was wiens nageslacht bleef, het deze was van Moḥammed^(s) de Boodschapper van Allāh.

BRON:

- [1]. * As-Sīratun-Nabawīyyah, door Abū Muḥammad ‘Abdul-Malik bin Hishām, pp. 284-285, Bābu Nuzūli Sūratil-Kauthar, Dārul-Kutubil-‘Ilmiyyah, Beiroet, Libanon, Eerste Uitgave (2001)
* Al-Kauthar (108:2-4)

Overlijden van Ḥaḍrat Khadījah^(ra)

Een paar dagen na het overlijden van Abū Ṭālib stierf ook Ḥaḍrat Khadījah^(ra).¹ Khadījah^(ra) had de Heilige Profeet^(s) bijgestaan in tijden van extreem verdriet en smart. Ze hield van de Heilige Profeet^(s) en de Heilige Profeet^(s) hield immens veel van haar. Daarom was de Heilige Profeet^(s) uiteraard uiterst verdrietig bij haar overlijden. Na haar overlijden vulden de ogen van de Heilige Profeet^s zich telkens met tranen als zij vernoemd werd en hij sprak vaak vol lof over haar. Hij zei dat “Khadījah^(ra) van de besten der vrouwen was in haar tijd.”

Ḥaḍrat ‘Ā’ishah^(ra) vertelde het volgende: De Heilige Profeet^(s) sprak zo vaak vol lof over Ḥaḍrat Khadījah^(ra), dat ik jaloers op haar begon te worden en ik zei “U vermeldt Khadījah^(ra) alsof zij de enige vrouw was die ooit geboren werd in deze wereld.” De Heilige Profeet^(s) antwoordde hierop, “O ‘Ā’ishah! Zij bezat fantastische kwaliteiten en God schonk me ook kinderen van haar.”

De Heilige Profeet^(s) vermeldde Ḥaḍrat Khadījah^(ra) met extreme liefde. Telkens als er een dier geslacht werd in zijn huis, stuurde de Heilige Profeet^(s) altijd een portie naar de vrienden van Ḥaḍrat Khadījah^(ra). Bij een gelegenheid zat de Heilige Profeet^(s) in het huis van Ḥaḍrat ‘Ā’ishah^(ra) toen de zus van Ḥaḍrat Khadījah^(ra), de genaamde Hāllah bint Khuwailid, de Heilige Profeet^(s) kwam bezoeken. Aan de deur vroeg ze toestemming om binnen te komen. Ḥaḍrat ‘Ā’ishah^(ra) vertelde, “De Heilige Profeet^(s) stond rusteloos op en sprak, ‘de stem van Khadījah^(ra), het lijkt erop dat haar zus Hāllah op bezoek is.”² In de slag om Badr, toen Abul-‘Āṣ, de schoonzoon van de Heilige Profeet^(s) de Islam nog niet aanvaard had, gevangen genomen werd, stuurde zijn vrouw Zainab^(ra), de dochter van de Heilige Profeet^(s), die nog steeds verbleef in Makkah, haar halsketting als losgeld. Dit was dezelfde halsketting als die Ḥaḍrat Khadījah^(ra) aan Zainab^(ra) gaf bij de spullen van de bruid. Toen de Heilige Profeet^(s) deze halsketting zag, werd hij herinnerd aan de overleden Khadījah^(ra) en zijn ogen vulden zich met tranen. De Heilige Profeet^(s) zei tegen zijn metgezellen, “Als jullie willen breng dan de herinnering van Khadījah^(ra) naar haar dochter.” Zij hadden maar een enkele indicatie nodig en de halsketting werd onmiddellijk terugbezorgd.³ Op het ogenblik van haar overlijden was Ḥaḍrat Khadījah^(ra) vijfenzestig jaar oud. Ze werd begraven in Makkah op een plaats die beter bekend is als Ḥajūn. De Heilige Profeet^(s) daalde zelf af in haar graf, maar een begrafenisgebed werd niet uitgevoerd want in die periode was het bevel dat betrekking heeft op het begrafenisgebed nog niet onthuld.⁴

BRON:

- [1]. * Tārīkhuṭ-Ṭabarī, door Abū Ja’far Muḥammad bin Al-Jarīr Ṭabarī, Volume 2, p. 241, Bābu Dhikr ilKhabri ‘ammā kāna min Amri Nabiyyillāhisa ‘inda Ibtidā’illāhi Ta’ālā....., Dārul-Fikr, Beiroet, Libanon, Tweede Uitgave (2002)
* Aṭ-Ṭabaqātul-Kubrā, door Muḥammad bin Sa’d, Volume 1, p. 59, Bābu Dhikri Abī Ṭālib wa Ḍammihī Rusūlillāhisa, Dārul-Iḥyā’it-Turāthil-‘Arabī, Beiroet, Libanon, Eerste Uitgave (1996)
- [2]. Ṣaḥīḥ Bukhārī, Kitābu Manāqibil-Anṣār, Bābu Tazwījīn-Nabīra Khadījatara wa Faḍlihā, Ḥadīth No. 3818, 3821
- [3]. * As-Sīratun-Nabawīyyah, door Abū Muḥammad ‘Abdul-Malik bin Hishām, p. 444, Bābu Dhikri Ru’yā ‘Ātikata binti ‘Abdil-Muṭṭalib, Dārul-Kutubil-‘Ilmiyyah, Beiroet, Libanon, Eerste Uitgave (2001)
* Tārīkhuṭ-Ṭabarī, door Abū Ja’far Muḥammad bin Al-Jarīr Ṭabarī, Volume 3, p. 44, Bābu Dhikri Waq’ati Badril-Kubrā, Dārul-Fikr, Beiroet, Libanon, Tweede Uitgave (2002) Sharḥul-‘Allāmatiz-Zarqānī ‘alal
- [4]. Mawāhibil-Ladunniyyah, door Muḥammad bin ‘Abdul-Bāqī AzZarqānī, Volume 2, p. 49, Bābu Wafāti Khadījata wa Abī Ṭālib, Dārul-Kutubil-‘Ilmiyyah, Beiroet, Libanon, Eerste Uitgave (1996)

Huwelijk van Ḥaḍrat ‘Ā’ishah^(ra) en Ḥaḍrat Saudah^(ra)

In Islam werd het huwelijk als een verplichting verklaard, en met uitzondering van een onbekwaamheid is het celibaat verboden. Daarom zegt de Heilige Profeet^(s):

“Huwelijk is een onderdeel van mijn Sunnat, en hij die mijn Sunnat niet volgt behoort niet tot mij.”¹

Het huwelijk voor een profeet, voor een wetdragende profeet, is vooral noodzakelijk, niet alleen opdat hij op die manier een voorbeeld kan neerzetten van uitstekende huishoudelijke relaties ten aanzien van zijn gemeenschap, maar ook dat zijn echtgenotes het onderwijs van religieuze bevelen zouden kunnen faciliteren. De vaardigheid waarmee een vrouw de demonstratie en educatie van zaken met betrekking tot vrouwen kan uitvoeren, kan door mannen niet op dezelfde manier gedaan worden. Eigenlijk, als er geen hinder is zou een profeet zo ver als mogelijk is meer dan één keer moeten trouwen, zodat de taak van het prediken en onderwijzen verder gefaciliteerd kan worden. Daarom zien we ook dat de meerderheid van de vroege profeten (vrede zij met hen) polygaam waren. Een meerderheid van de profeten van de Banī Isrā’īl hadden meer dan één vrouw.² Het is vreemd dat Christenen de Heilige Profeet^(s) en Moslims beschuldigen omtrent deze zaak, maar ze staan er ook niet bij stil eens een glimp op te vangen van hun eigen heilige mannen, waarvan zij geloven dat ze de intieme en gekozen boodschappers zijn van God. Gelijkaardig praktiseerden de profeten van andere naties ook polygamie.³ Daarom is het een gebruik van profeten (vrede zij met hen) om te huwen, en indien mogelijk, meer dan één keer. Omwille van deze reden, rekening houdend met zijn profeetschap, kwam, na het overlijden van Ḥaḍrat Khadijah^(ra), de prompte gedachte van een tweede huwelijk als een natuurlijk instinct naar boven bij de Heilige Profeet^(s). In dergelijke omstandigheden echter is de selectie van een vrouw geen gemakkelijke onderneming voor een profeet, want er moeten heel veel dingen bekeken worden en vele perspectieven moeten in beschouwing genomen worden. Daarom bad de Heilige Profeet^(s) tot Allāh de Verhevene, dat Hij en gids en leider zou zijn in deze zaak. En dus aanvaardde Allāh de Verhevene het gebed van de Heilige Profeet^(s) en bracht hem zijn selectie ter kennis via een droom. Het staat vermeld in Hadīth dat gedurende deze dagen de Heilige Profeet^(s) een droom had gezien, waarin hij Gabriël^(as) zag die voor hem verscheen en een groen zijden zakdoekje toonde en zei, “Dit is uw vrouw, in deze wereld en in het hiernamaals.” Toen de Heilige Profeet^(s) naar dit zakdoekje keek zag hij daarop de foto van ‘Ā’ishah^(ra) bint Abū Bakr^(ra).⁴

Kort daarna kwam Khaulah bint Hakīm^(ra), de vrouw van ‘Uthmān bin Maz‘ūn^(ra) bij de Heilige Profeet^(s) en zei “O Boedschapper van Allāh, waarom trouwt u niet?” “Met wie zal ik trouwen?” antwoordde de Heilige Profeet^(s). Ze antwoordde, “Als u wil, is er een ongehuwd meisje en een weduwe ook.” De Heilige Profeet^(s) vroeg “Wie?” waarop Khaulah^(ra) antwoordde, “Het ongehuwde meisje is de dochter van uw vriend Abū Bakr^(ra) genaamd

‘Ā’ishah^(ra), en de weduwe is Saudah bint Zam‘ah^(ra), die gehuwd was met uw overleden dienaar Sakrān bin ‘Amr^(ra).” De Heilige Profeet^(s) zei “In orde, doe een voorstel aan hun beiden.” Vandaar dat Khaulah^(ra) eerst een huwelijksaanzoek bracht naar Ḥaḍrat Abū Bakr^(ra) en zijn vrouw Ummi Rummān^(ra). In eerste instantie waren ze allebei verbaasd en zeiden, “Hoe is dit mogelijk? De Heilige Profeet^(s) is onze broeder.”⁵ Maar toen de Heilige Profeet^(s) het woord stuurde dat spiritueel broederschap de fysieke relaties niet beïnvloedt, welk bezwaar konden ze dan nog hebben? Eerder, welk groter geluk konden ze ontvangen dan dat hun dochter zou trouwen met de Boedschapper van God? Hierna benaderde Khaulah^(ra) Ḥaḍrat Saudah bint Zam‘ah^(ra) en haar familie ging ook akkoord. Met tot gevolg dat de Heilige Profeet^(s), in Shawwāl 10 Nabawī, met beiden gehuwd was tegen een bruidschat van 400 dirham en samen met het huwelijk van Ḥaḍrat Saudah’s^(ra) werd haar afscheidsceremonie daarna onmiddellijk gehouden. Echter, gezien Ḥaḍrat ‘Ā’ishah^(ra) op dat moment van haar huwelijk maar zeven jaar oud was, werd haar afscheidsceremonie uitgesteld tot na de migratie.⁶

Hier dient men zich te herinneren dat de plaats die vrijgekomen was in het huis van de Heilige Profeet^(s) door het overlijden van Ḥaḍrat Khadijah^(ra), eigenlijk gevuld werd door Ḥaḍrat ‘Ā’ishah^(ra). Het eigenlijke aanzoek van de Heilige Profeet^(s) was aan Ḥaḍrat ‘Ā’ishah^(ra) en zij was ook diegene die hem getoond werd in zijn droom. Zijn huwelijk met Ḥaḍrat Saudah^(ra) diende een speciaal doel en was te wijten aan een specifiek vereiste. Dit tijdperk was een periode van ernstige ontberingen en lijden voor de Moslims. De strijdbijlen van de onderdrukking en geweld werden geheven tegen de Moslimmannen, vrouwen en kinderen door de wrede Quraish. Dit waren dagen van extreme martelingen, vooral voor de zwakken en de hulpelozen. Daarom hield de Heilige Profeet^(s) er niet van om in dergelijke omstandigheden deze gekwetste en treurende weduwe zonder zorg werd achtergelaten en onderworpen zou worden aan dagen van kwelling door Islam. Daarnaast, aangezien de Heilige Profeet^(s) een praktische les in gezamenlijke liefde, sympathie en steun onder de Moslims diende aan te tonen, besloot hij zonder enige aarzeling, toen Saudah^(ra) aan hem vernoemd werd, haar op te nemen in zijn schaduw van welwillendheid. Dit was een offer dat door de Heilige Profeet^(s) uitgevoerd werd door de omstandigheden die voorhanden waren, omdat Saudah^(ra) ten eerste een weduwe was. Ten tweede was zij ook al op leeftijd, zodat zij, kort na haar huwelijk, niet meer in staat was tot gemeenschappelijke betrekkingen. Ten derde bezat zij evenmin kenmerkende kwaliteiten, die haar kwalificeerden tot een huwelijksgemeenschap met de Heilige Profeet^(s), en er was ook geen speciale reden tot aantrekking. Dan betekende het huwelijk met haar hoofdzakelijk dat de Heilige Profeet^(s) een tweede vrouw toevoegde aan die ene, die zijn vrouw werd door de goddelijke selectie van God Zelf, en van wie de Heilige Profeet^(s) om die reden heel veel hield. Ieder individu kan begrijpen dat niemand trouwt met een andere vrouw boven op een vrouw waar je zoveel van

houdt, zonder een uitzonderlijke reden. Een huwelijk met een vrouw op leeftijd zoals Ḥaḍrat Saudah^{ra}, in de aanwezigheid van Ḥaḍrat ‘Ā’ishah^(ra) geeft duidelijk aan dat dit geen (God verhoede) regeling was voor plezier en lust, dat de Heilige Profeet^(s) in zijn huis bracht. Integendeel, het was op dat moment een opoffering door de Heilige Profeet^(s) in het licht van de omstandigheden. Het daadwerkelijke en duurzame huwelijksaanzoek van de Heilige Profeet^(s) was Ḥaḍrat ‘Ā’ishah^(ra) met betrekking tot wie God de Almachtige Zelf een beslissing had gegeven. Bovendien was zij het meest geschikt voor de Heilige Profeet^(s) om de volgende redenen:

Ten eerste: Ze was een jong meisje, en daarom was zij volledig in staat om de leer van de Islam snel, gemakkelijk en goed op te nemen, om zelf een religieus leraar te worden, wat noodzakelijk was als de vrouw van een wetdragende profeet.

Ten tweede: Ze was uiterst scherp en intelligent waardoor zij heel erg aangepast was om religieuze zaken aan te leren en om de religie te begrijpen.

Ten derde: Aangezien zij jong was anticipeerde men dat zij lang zou leven; een anticipatie die vervuld werd. Op die manier ontving zij een langere gelegenheid om op te voeden, te trainen en te prediken onder de Moslimvrouwen.

Ten vierde: Ze was geboren in Islam, waardoor de leer van de Islam deel uitmaakte van haar leven sinds haar kindertijd. Vanaf het moment van haar geboorte leerde ze Islamitische gewoontes en gebruiken en was ze een heel fijn voorbeeld van Islamitische leer.

Ten vijfde: Na de Heilige Profeet^(s) was ze de dochter van de Awwal-ul-Mu’minīn⁷ en de Afdal-ul-Muslimīn,⁸ waardoor haar opleiding zeer voortreffelijk en absoluut was en in volledige overeenstemming met de Islamitische tradities. Om deze reden was zij uitzonderlijk geschikt om een voorbeeld te worden voor de vrouwen. Omwille van deze redenen was Ḥaḍrat ‘Ā’ishah^(ra) de meest geschikte van allemaal om de vrouw te worden van de Heilige Profeet^(s). Het is door deze redenen dat Allāh de Verhevene haar selecteerde voor de Heilige Profeet^(s). Met als gevolg dat deze kwaliteiten hun vruchten afwierpen en we zien dat de gemeenschap van Muḥammad^(s) uitzonderlijk voordeel verwierf van de persoon van Ḥaḍrat ‘Ā’ishah^(ra). Het gedeelte van de Aḥādīth die rechtstreeks te maken hebben met vrouwenzaken zijn, grotendeels gebaseerd op de gezegden en overleveringen van Ḥaḍrat ‘Ā’ishah^(ra). En er is niet alleen dit; zij bezat ook een grote status in algemene religieuze zaken. Er wordt verteld:

“Zelfs de eminente metgezellen van de Heilige Profeet^(s) richtten zich naar de gezegden van Ḥaḍrat ‘Ā’ishah^(ra) en zochten religieuze uitspraken van haar.”⁹

Daarom dat het eigenlijke en langdurige huwelijksaanzoek van de Heilige Profeet^(s) voor Ḥaḍrat ‘Ā’ishah^(ra) was en zij was deze verheven positie het meest waardig. Nu blijft nog het huwelijk van Ḥaḍrat Saudah bint Zam’ah^(ra). Zoals we hiervoor reeds naar verwezen, was dit een offer van de Heilige Profeet^(s). Dit huwelijk was geregeerd door een uniek principe van voogdij, wat sluitend bewijs is van de hartgrondige liefde, affectie en ware genade van de Heilige Profeet^(s), die hij uitbreidde naar zijn bedienden en hun familie. Dit is niet beperkt tot het huwelijk van Ḥaḍrat Saudah^(ra) alleen, en we zullen zien als we verder gaan, dat, volgend op het overlijden van Ḥaḍrat Khadījah^(ra) en met uitzondering van het huwelijk met Ḥaḍrat

‘Ā’ishah’s^(ra) wat bedoeld was op zichzelf, alle overige huwelijken van de Heilige Profeet^(s) plaatsvonden onder speciale omstandigheden, bepaalde vereisten en uitzonderlijke wijsheden. Meer nog, de droom van de Heilige Profeet^(s) drukt ook hetzelfde concept uit, waarin alleen maar het beeld van Ḥaḍrat ‘Ā’ishah^(ra) aan hem werd getoond, en de volgende woorden werden gezegd, “Nu is dit is uw vrouw in deze wereld en in het hiernamaals.” Omwille van deze reden hield de Heilige Profeet^(s) in het bijzonder van Ḥaḍrat ‘Ā’ishah^(ra). Daaromtrent is er een verhaal dat op een bepaalde gelegenheid iemand aan de Heilige Profeet^(s) vroeg:

“O Boodschapper van Allāh! Van alle mensen, van wie houdt u het meest?” De Heilige Profeet^(s) antwoordde, “‘Ā’ishah.” Hij vroeg, “O Boodschapper van Allāh! En van wie onder de mannen houdt u het meest?”

De Heilige Profeet^(s) antwoordde,

“De vader van ‘Ā’ishah.”¹⁰

Het huwelijk van Ḥaḍrat ‘Ā’ishah^(ra) en Ḥaḍrat Saudah^(ra) vond plaats in Shawwāl 10 Nabawī. Volgens de algemene vertellingen vond de huwelijksceremonie van Ḥaḍrat Saudah^(ra) enkele dagen voor het huwelijk van Ḥaḍrat ‘Ā’ishah^(ra) plaats. Op dat ogenblik was de Heilige Profeet^(s) vijftig jaar oud.

BRON:

- [1]. Sunan Ibnī Mājah, Kitābun-Nikāḥ, Bābu Mā Jā’a fī Faḍlin-Nikāḥ, Ḥadīth No. 1846
- [2]. Bijvoorbeeld, studeer de levens van Abraham^{as}, Isaak^{as}, Jacob^{as}, Mozes^{as}, Davidas en Solomon^{as} (Auteur)
- [3]. Bijvoorbeeld, studeer de leven van Krishnaas, Rāmchandar Jīas, etc. (Auteur)
- [4]. * Ṣaḥīḥ Bukhārī, Kitābu Manāqibil-Anṣar, Bābu Tazwījīn-Nabiyyisa ‘Ā’ishata....., Ḥadīth No. 3895 * Usdul-Ghābah, Volume 6, p. 193, Dhikru ‘Ā’ishata binti Abī Bakriṣ-Ṣiddīq^{ra}, Dārul-Fikr, Beiroet (2003)
- [5]. Tot dit moment beschouwden de metgezellen van de Heilige Profeet^s hun relatie met hem als een broederschap, maar later beseften ze dat deze relatie geen broederschap was, maar eerder één van zoon en vader. De spirituele relatie echter beïnvloedt niet de fysieke relaties (Auteur)
- [6]. *Sharḥul-‘Allāmatiz-Zarqānī ‘alal-Mawāhibil-Ladunniyyah, door Muḥammad bin ‘Abdul-Bāqī AzZarqānī, Volume 4, pp. 382-383, Bābu ‘Ā’ishata Ummil-Mu’minīn, Dārul-Kutubil-‘Ilmiyyah, Beiroet, Libanon, Eerste Uitgave (1996)
* Usdul-Ghābah, Volume 6, pp. 191-192, Dhikru ‘Ā’ishata binti Abī Bakriṣ-Ṣiddīq^{ra}, Dārul-Fikr, Beiroet (2003)
- [7]. De Eerste van de Gelovigen (Uitgevers)
- [8]. De Beste van de Moslims (Uitgevers)
- [9]. Zādul-Ma’ād, Al-Ḥāfiẓ Ibnī Qayyim Al-Jawzī ‘Abdur-Raḥmān bin ‘Alī bin Muḥammad, Volume 1, p. 26, Faṣlun Fī Azwājihīsa, Egypte
- [10]. Sunan At-Tirmidhī, Kitābul-Manāqib, Bābu Faḍli ‘Ā’ishah, Ḥadīth No. 3890

Korte uitleg over Polygamie

Toen we het hadden over het huwelijk van Ḥādrat ‘Ā’ishah^(ra) en Ḥādrat Saudah^(ra) begonnen de harten van onze niet-Moslim lezers hoogstwaarschijnlijk te rammelen. Als God het wil dan zal dit onderwerp uitgebreide aandacht krijgen in het tweede deel van dit boek. Een korte uitleg over dit onderwerp hier zal even behulpzaam zijn. Men dient te begrijpen dat de tegenstanders van Islam vanuit hun vooroordelen, beschuldigingen hebben opgeworpen tegen vele principes van Islam. Maar zij hebben nooit hun realiteit aanschouwd met een rustig hart, en noch hebben zij hen bestudeerd in het licht van ervaringen of observatie. Onder deze principes is polygamie ook een onderwerp dat over het algemeen beschouwd wordt als tegen de natuur of aard. Wat dat betreft dient eerst en vooral begrepen te worden dat de ‘aard’ of natuur zonder twijfel een licht is dat door Allāh de Verhevene ingeboezemd heeft bij iedere mens met leidraad als doel. Op bepaalde momenten echter is dat licht onderdrukt door tegenstrijdige elementen, waardoor het verzwakt en uitgeput raakt en in dat geval kan zijn vonnis niet aanvaard worden totdat het gezuiverd is van vooroordelen. Dus, met betrekking tot het concept van echtscheiding was de Christelijke natuur verzwakt door de onderdrukking van tegenstrijdige elementen. Dit heeft tot gevolg dat tot op de dag van vandaag is het precedente vonnis dat, met uitzondering van een vrouw die overspel pleegt, het onwettig is om te scheiden. Daarom brachten de Christenen aanpassingen aan hun wetten aan. Echter na te zijn aangepord door observatie en ervaring is hun slapende aard tot op een zekere hoogte wakker geworden. Ze beginnen te beseffen dat niet alleen overspel maar ook andere omstandigheden in deze wereld het moeilijk kunnen maken voor een man en een vrouw om samen te leven in huiselijke harmonie. Vandaar dat de Christelijke landen, in overeenstemming met de Islamitische leer, nu ook beginnen met het maken van wetten met betrekking tot echtscheiding. Waar het hier om gaat is dat er vele dingen zijn die voordelig lijken voor het oor en het hart voelt zich ernaartoe getrokken, maar in werkelijkheid zijn ze een misleiding, want de geheimen van hun werkelijkheid worden onthuld in de praktische wereld. Onder hen is het onderwerp van de echtscheiding dat hiervoor vermeld werd, en onder hen is er ook het onderwerp van polygamie waarover deze korte uitleg geschreven wordt. Louter als bewering lijkt het een goede leer dat in alle gebeurtenissen, een individu zich beperkt tot slechts één vrouw en dat hij de toestemming niet mag hebben om meer dan één vrouw te hebben onder enige omstandigheden. Echter, als we het verder beschouwen en kijken naar de uiteenlopende vereisten van de mensheid, dient men te aanvaarden dat in bepaalde gevallen de mens geconfronteerd wordt met dergelijke omstandigheden dat het niet alleen voor zichzelf, maar voor de welvaart en het voordeel van de maatschappij, vereist is dat hij met meer dan één vrouw trouwt. Bijvoorbeeld:

1. Er is een man met één vrouw, maar door een fysiek gebrek kan zij geen kinderen baren.

2. Zij heeft kinderen, maar door een kwaal van de moeder, sterven de kinderen keer op keer.

3. Er is een man wiens vrouw slachtoffer is geworden van een ziekte, waardoor zij het speciale medeleven en de aandacht van haar man verdient, maar zij is niet langer in staat om de rechtmatige echtelijke betrekkingen te hebben.

4. Een man kan, door zijn unieke omstandigheden, geen niveau van rechtschapenheid en moraliteit aanhouden met maar één vrouw.

5. Met een tweede huwelijk van de man is er een huiselijk of nationaal voordeel aan verbonden.

6. In een bepaald tijdperk, als de omstandigheden van een land of mensen het vereisen dat mannen over het algemeen meer dan één keer trouwen voor de bevordering van het nageslacht of voor de bescherming van de nationale moraliteit.

7. Als er enige andere voor rede vatbare gronden zijn achter een tweede huwelijk, die volgens het gezond verstand toelaatbaar zijn.

In dergelijke omstandigheden zal het geweten van ieder man in zijn rechtmatige geest, op voorwaarde dat het niet onderdrukt werd door vooroordelen en gestorven is, polygamie niet alleen aanvaarden als gewettigd, maar zal het ook beschouwen als noodzakelijk. Meer nog, in dergelijke omstandigheden wordt er verwacht van zowel de man als de vrouw om zich voor te bereiden om hun passies op te offeren voor de verwerving van hogere doelen. Islam is een praktische religie en vervult de wettige vereisten van de mensheid. Bovendien is dankbaarheid hier verschuldigd dat na eeuwen van struikelen, de Christelijke wereld langzaam maar zeker naar de Islamitische leer toe vordert. Die dag is niet veraf dat de hele wereld zal beseffen dat de pure en volledige leer, die gedurende eeuwen het doelwit bleef van beschuldigingen op rekening van religieuze vooroordelen en politiek, de enige is die in staat is om een waar fundament voor vrede te vestigen, door te voldoen aan alle wettelijke vereisten van de mensheid. Helaas! Tegenstanders hebben, zonder overweging en overpeinzing, verkeerdelijk besloten dat de Islamitische zaak van polygamie (God verbiede het) een weg is naar plezier en lust, geopend door Islam voor zijn volgelingen. Als de voorwaarden waarmee Islam polygamie heeft toegelaten van dichtbij geanalyseerd worden, dan wordt al vlug duidelijk dat voor een ware Moslim een tweede huwelijk geen middel voor plezier en lust kan zijn. In werkelijkheid is het eerder een opoffering dat gedaan moet worden onder bepaalde omstandigheden en vereisten. Als een Moslim deze voorwaarden schendt en meer dan een keer huwt voor de vervulling van zijn plezier en lust, dan is dit zijn individuele daad en kan dit niet beschouwd worden als Islamitisch gedrag. Hij pleegt een daad, net zoals de vrije mensen van andere geloven die polygamie onder geen enkele omstandigheid toestaan, maar onteert zichzelf hier en daar door ongeoorloofde geslachtsgemeenschap, met hun vrouw thuis. Daarbovenop dient men niet

te vergeten dat Islam polygamie niet oplegt, met andere woorden, het werd niet als verplicht verklaard dat iedere Moslim meer dan één keer moet trouwen. In plaats daarvan is het een uitzondering die wettelijk gemaakt werd in bepaalde omstandigheden. In de praktijk echter volstaat vandaag de dag bij een beter deel van de Moslims één huwelijk.

Rukhsatanah¹ van Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) Maand van Shawwal 2 Na Hijrah

Het is al genoemd in Deel I van dit boek dat de Heilige Profeet^(s) in een huwelijk trad met Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) na het overlijden van Hadrat Khajida^(ra). Dit was in 10 Nabawī gedurende de maand van Shawwal.² Op dat moment was Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) zeven jaar oud.³

Echter, zelfs toen al leken haar groei en ontwikkeling opmerkelijk sterk te zijn; anders was er geen reden voor Khaulah bint Ḥakīm^(ra), die dit huwelijk had voorgesteld, om haar te beschouwen als een geschikte match voor de Heilige Profeet^(s). Desalniettemin was ze toen nog niet volledig volwassen, hoewel de Nikāḥ⁴ had plaatsgevonden is de Rukhsati om die reden vertraagd. Volgens plaatselijk gebruik, bleef ze bij haar ouders wonen.

Echter, in het tweede jaar van Hidjra, vijf jaar na de aankondiging van haar huwelijk was ze volledig volwassen geworden met de leeftijd van twaalf jaar. Als zodanig was het Hadrat Abū Bakr^(ra) zelf die de Heilige Profeet^(s) verzocht om de Rukhsati te laten plaatsvinden.⁵ Hierop heeft de Heilige Profeet^(s) gezorgd dat de bruidsschat betaald werd (in die tijd was dat gebruikelijk voor de bruidsschat contant te betalen) en in de maand Shawwāl 2 na de Hijrah, nam Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) afscheid van het huis van haar ouders en trad het huishouden van de Heilige Profeet^(s) binnen.

In deze tijd is de vraag hoe oud Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) was en het moment van haar Rukhsati is een twistpunt geworden. In de meeste geschiedenisboeken en Aḥādīth is de leeftijd van Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) geregistreerd als negen of tien jaar. Zelfs in Ṣaḥīḥ Bukhārī wordt een overlevering verteld door Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) zelf waarin zij stelt dat zij ter gelegenheid van haar Rukhsati slechts negen jaar oud was. Op basis van deze overlevering benoemen veel historici een leeftijd van negen jaar.⁶

Door verschillende methoden van gevolgtrekkingen, hebben sommige moderne onderzoekers haar leeftijd proberen vast te stellen als veertien of zelfs zestien jaar. Hoewel wij het niet volledig eens zijn met deze moderne onderzoekers, heeft het haar leeftijd van negen jaar wel ontkracht. Uit deze opbrengsten blijkt dat het idee dat ze negen jaar oud was ten tijde van haar huwelijk foutief. Integendeel, zoals we hierboven hebben vermeld, het is bewezen dat zij ten tijde van haar Rukhsati twaalf jaar of bijna twaalf was.

In werkelijkheid hebben de vroege geleerden de hele kwestie verkeerd ingeschat omdat ze de negenjarige leeftijd van Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) ten tijde van haar Nikah hebben geaccepteerd. Dit is opgetekend in authentieke Aḥādīth, zowel volledig definitief en categorisch. Hoewel elk verstandig individu kan begrijpen dat de authenticiteit van een overlevering een ding is, en de context een heel ander iets. Met andere woorden, hoewel de overleveringen waarin de leeftijd Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) als negen jaar oud geschat authentiek zijn als overlevering, kan deze schatting zelf

onjuist zijn. In de tijd schatten mensen vaak leeftijden onjuist in.

Wat betreft die mensen die hebben geprobeerd een onafhankelijke studie uit te voeren naar haar leeftijd begaan de fout dat ze de rechte en eenvoudige route voor onderzoek verlaten en inruilen voor een tamelijk gecompliceerde methode waardoor het hart ontevreden blijft. Elk intelligent individu zou het erover eens zijn dat dit de meest correcte en gemakkelijke methode om de leeftijd van Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) te onderscheiden, is om enerzijds haar geboortedatum te bepalen en de datum van haar Rukhsati anderzijds. Na de specificatie van beide data, bestaat geen ruimte voor enige onzekerheid of twijfel over haar leeftijd ten tijde van de Rukhsati.

We beginnen bij haar geboorte. Ibni Sa’d heeft een overlevering in Ṭabaqāt verklaard dat:

“Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) werd geboren in het begin van 4 Nabawī.”⁷

Met betrekking tot de geboortedatum van Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) bestaat er behalve deze overlevering, geen andere specifieke overlevering uit een boek van de vroege historici dat mijn zicht heft gekruist heeft; noch is er enige overlevering verteld in enig boek van Ḥadīth. Vandaar dat de datum van geboorte gemakkelijk is bepaald en het is begin van 4 Nabawī.

Nu gaan we in op de tweede vraag die betrekking heeft op de datum van haar Rukhsati. Hierover bestaat ongetwijfeld een meningsverschil in de overleveringen. In verschillende overleveringen is de datum die is vastgelegd Shawwal 1 Na Hijrah en in andere Shawwāl 2 Na Hijrah. Echter lijkt de laatste vertelling juist te zijn. De eigenlijke bron van de overlevering die suggereert dat Shawwāl 1 Na Hijrah de juiste datum is, berust op het woord van Ibni Sa’d die deze overlevering heeft herleid tot Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) via een keten van overleveraars.⁸

De meeste historici hebben deze overlevering van Ibni Sa’d aanvaard als basis en verklaarden de datum van Rukhsati zijnde Shawwāl 1 Na Hijrah. Echter, hoewel Ibni Sa’d zelf betrouwbaar is in deze overlevering en als overleveraar, uit zijn overleveraars is Wāqidī, is zo onzeker dat sommige historici hem bestempelen als leugenaar.⁹

Daarom kan de basis van een historische gebeurtenis niet alleen op deze overlevering van Wāqidī worden gelegd, vooral wanneer deze in tegenspraak is met andere overleveringen. In tegenstelling hiermee hebben ‘Allāmah Nawawī, ‘Allāmah ‘Ainī en Qusṭalānī evenals verschillende andere geleerden verklaard dat de overlevering van Shawwāl 2 Na Hijrah authentiek is en voorrang verdient.¹⁰ Daarom is er geen reden om een meer solide visie te negeren louter op basis van het feit dat de meeste historici de overlevering van Shawwāl 1 hebben gevolgd¹¹ Na Hijrah. Bovendien is

de enige reden waarom de meeste historici aandacht hebben besteed aan deze overlevering van Wāqidi, dat het in grotere overeenstemming is met de schatting van negen jaar, die is vermeld in de authentieke Aḥādīth. Vandaar dat een geleerde zo groot als Zarqānī duidelijk schrijft dat de overlevering van Shawwāl 2 Na Hijrah niet kan worden aanvaard, omdat dit resulteert in een leeftijd die hoger is dan negen jaar.¹² Echter, wanneer de leeftijd zelf en de overleveringen die erop betrekking hebben ter discussie staan, is het onjuist om aan te nemen dat een bepaalde overlevering juist is. Bovendien, zoals we hierboven hebben vermeld, betekent het beschouwen van de benadering van negen jaar als onjuist, niet noodzakelijkerwijs dat de overleveringen die dit stellen op zichzelf onjuist zijn.

Dan is het vreemd dat op een andere plaats,¹³ 'Allāmah Zarqānī zelf voorrang heft gegeven aan de verklaring van Shawwal 2 Na Hijrah. In deze omstandigheden is de overleveraar van Shawwal 1 Na Hijrah, in vergelijking met de overleveraar van Shawwāl 2 Na Hijrah. De realiteit lijkt te zijn dat de Rukhsati van Hadrat 'Ā'ishah^(ra) plaatsvond in Shawwāl 2 Na Hijrah.

Nu, wanneer de geboortedatum en de datum van de Rukhsati bepaald zijn, is het geen moeilijke taak om een leeftijd af te leiden. Dit blijft in de kern een kwestie van wiskunde, die zelfs door een kind kan worden berekend. Hadrat 'Ā'ishah^(ra) werd geboren in het begin van 4 Nabawī en de migratie van de Heilige Prophet^(s) vond plaats in Rabī'ul-Awwal 14 Nabawī.¹⁴

De leeftijd van Hadrat 'Ā'ishah^(ra) blijkt enkele maanden ouder dan tien jaar te zijn. Na de migratie, die plaatsvond in Rabī'ul-Awwal 1 Na Hijrah, tot aan Shawwāl 2 Na Hijrah, toen de Rukhsati van Hadrat 'Ā'ishah^(ra) plaatsvond, bestaat uit een periode die neerkomt op iets minder dan twee jaar. Door beide perioden bij elkaar op te tellen bepalen we hetzelfde resultaat van twaalf jaar, wat precies is wat we in het begin zeiden.

De vraag die nu overblijft is waarom Hadrat 'Ā'ishah^(ra) heeft verteld dat haar eigen leeftijd negen jaar was in de Aḥādīth. Het antwoord hierop is dat we deze overleveringen niet als vals bestempelen. Met andere woorden, we accepteren de mening van Hadrat 'Ā'ishah^(ra) dat ze bij de gelegenheid negen jaar oud was van haar Rukhsati. Deze mening was echter altijd slechts een schatting, niet definitief. Dit is niets vreemds, want elk individu kan het begrijpen dat er soms een fout kan worden gemaakt door mensen bij het schatten van leeftijden. Vooralsnog, als de wiskundige berekening is afgeleid van de geboortedatum en datum van Rukhsati resulteert niet in de leeftijd van Hadrat 'Ā'ishah^(ra) als negen jaar. Dan kan het verhaal van negen jaar niet alleen worden aanvaard op basis van een schatting gemaakt door Hadrat 'Ā'ishah^(ra) dat ze negen jaar oud was op het moment van haar Rukhsati.

Hoewel, als de geboortedatum van Hadrat 'Ā'ishah^(ra) is gerapporteerd om iets anders te zijn dan het begin van 4 Nabawī in een authentieke Ḥadīth, of de datum van haar Rukhsati is vastgesteld als iets anders dan Shawwāl 2 Na Hijrah, dan zouden deze overleveringen ongetwijfeld de moeite waard zijn om aanvaard te worden, en de leeftijd van Hadrat 'Ā'ishah^(ra) op deze basis hiervan worden berekend.

Echter, een wiskundige benadering kan niet worden verworpen louter op basis van een schatting of idee, ook al is het overgeleverd in een authentieke Ḥadīth. Dit is een fundamentele discussie die we hier hebben gepresenteerd.

De realiteit is echter zelfs zo dat als de overleveringen die deze schatting bevatten gronding geanalyseerd worden, het resultaat hetzelfde blijkt als hierboven genoemd., d.w.z. dat ten tijde van haar Rukhsati, de leeftijd van Hadrat 'Ā'ishah^(ra) twaalf was, niet negen. Beiden deze schattingen zijn vastgelegd in de boeken van Aḥādīth en geschiedenis. Om dit goed te begrijpen is het belangrijk om te beseffen dat Hadrat 'Ā'ishah^(ra) haar leeftijd ten tijde van haar Rukhsati aangaf en niet de leeftijd ten tijde van haar Nikah. In sommige overleveringen is de leeftijd bij de Rukhsati naar verluidt ook tien jaar. Volgens het basisprincipe, als wij uit deze twee theorieën moeten kiezen, overwegen wij die betrekking heeft op de tijd van haar Nikāḥ als superieur.

Ten tweede, aangezien dit de allereerste schatting was, moet het als zijnde worden beschouwd. Vandaar dat bij de bespreking van schattingen feitelijke fundering moet zijn. Dit wordt geplaatst op de eerste schatting, die betrekking heeft op de leeftijd ten tijde van de Nikāḥ en waarin een leeftijd van zes of zeven jaar is genoemd. Wanneer we nu een wiskundige berekening uitvoeren om de leeftijd van de Rukhsati vast te stellen, dan wordt dezelfde leeftijd van twaalf jaar vastgesteld, niet negen of tien jaar. Voordat u deze wiskundige berekening presenteert, is het echter noodzakelijk om de onderlinge discrepantie tussen zes jaar en zeven jaar te verzoenen.

Het is al vermeld dat in verschillende overleveringen de leeftijd ten tijde van registreren van het huwelijk de leeftijd als zes jaar werd vastgesteld, terwijl in andere overleveringen een schatting van zeven jaar is gerapporteerd. Beide soorten overleveringen zijn zowel in de boeken van Aḥādīth als in de geschiedenisboeken te vinden. Het verhaal van zeven jaar is in het bijzonder overgeleverd in Sahih Muslim en Nasa'i¹⁵, Ibni Hisham¹⁶, Ibni Sa'd¹⁷, en Tabari¹⁸. Daarentegen is de overlevering van zes jaar gerelateerd in al deze boeken, met uitzondering van Sīrat Ibni Hishām. Daarnaast is de overlevering van zes jaar ook in Bukhārī overgeleverd. Nu moeten we kijken welke overleveringen de voorkeur verdient van de twee typen die hierboven zijn genoemd. Elke persoon die ook maar de geringste kennis bezit van de Science of Narration zou het ermee eens zijn wat de loutere authenticiteit betreft van een overleveraar en dat beide typen overleveringen absoluut authentiek en betrouwbaar zijn, en we kunnen geen van beide verwerpen, omdat we er geen als vals beschouwen. Zodanig, moet worden aanvaard dat het Hadrat 'Ā'ishah^(ra) zelf was die deze twee verschillende schattingen noemde op verschillende gelegenheden. Met andere woorden, soms heeft zij haar leeftijd verteld als zes jaar en soms als zeven jaar; soms heeft ze beide schattingen gemengd om te stellen dat ze ter gelegenheid van haar huwelijk zes of zeven jaar oud was.

Want het is een algemene praktijk dat tot het jaar van iemands leeftijd volledig is verstreken, altijd het

onderstaande jaar wordt vermeld, en de resterende tijd voor de voltooiing van het volgende jaar wordt genegeerd. Het volgende jaar wordt pas genoemd als het volledig is verstreken, of zo dichtbij de voltooiing is dat praktisch kan worden beschouwd als volledig verstreken. Vandaar, met betrekking tot de leeftijd van Hadrat ‘Ā’ishah^(ra), de vermelding van zes jaar in bepaalde overleveringen en zeven jaar in andere, categorisch aantoon dat op de gelegenheid van haar Nikāḥ de leeftijd van Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) de zesjarige leeftijd gepasseerd was. Vanwege een zeer geringe tijd tot haar zevende verjaardag, wat bijna onbeduidend was, noemde ze zichzelf als zes jaar, anders was ze praktisch zeven jaar oud. Daarom, het is door deze overweging dat sommige historici het helemaal hebben opgegeven om de context te vermelden en haar simpelweg zeven jaar hebben genoemd genoemd. Bijvoorbeeld, Ibni Hisham¹⁹ heeft niet eens zes jaar genoemd, en heeft alleen gezinspeeld op de schatting zeven jaar. Daarentegen ben ik geen authentiek boek tegengekomen van geschiedenis, die alleen verwijst naar de schatting van zes jaar. Dan, waar de auteur van *Sīrat-e-Halabiyyah* heeft verwezen naar de vrouwen van de Heilige Profeet^s, heeft hij alleen de leeftijd van Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) als zijnde zeven jaar vermeld en geen melding gemaakt van zes jaar.²⁰

Hoewel beide soorten overleveringen correct zijn in termen van *Riwāyat*²¹, of in termen van *Dirāyat*²² kan er geen ruimte voor twijfel of onzekerheid zijn dat ten tijde van haar Nikāḥ, de leeftijd van Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) zo dicht bij zeven was, dat zij als dusdanig werd beschouwd.²³

Nu is bewezen dat op haar Nikāḥ, Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) zeven jaar oud was, is de nacalculatie niet moeilijk. Het is al genoemd dat het huwelijk²⁴ van Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) plaatsvond in Shawwāl 10 Nabawī²⁵, en dit is de datum die door de meeste historici wordt aanvaard. Met andere woorden, in Shawwāl 10 Nabawī was Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) zeven jaar oud, of heel dichtbij. Hierna vond de migratie plaats in Rabī’ul-Awwal 14 Nabawī.²⁶ Op deze manier komt de tijd tussen het huwelijk en de migratie overeen met drie jaar en een paar maanden, en op het moment van migratie is de leeftijd van Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) vastgesteld op tien jaar en enkele maanden. Hierna stellen wij de tijdsperiode tussen de migratie en Rukhsati vast. Als zodanig, wordt aangenomen dat de migratie plaatsvond in Rabī’ul-Awwal en daarom was het eerste jaar na de migratie negen en een halve maand. Dan, aangezien de Rukhsati plaatsvond in Shawwāl 2, was het tweede jaar ook negen en een halve maand. Als beide tijdsperiodes worden opgeteld, vinden we dat het tijdperk tussen de migratie en Rukhsati overeenkomt met negentien maanden, d.w.z. een jaar en zeven maanden. Als dit wordt opgeteld bij de periode voorafgaand aan de migratie, blijkt het dezelfde twaalf jaar te zijn, wat we hebben bewezen vanuit een andere hoek. Kortom, ongeacht of we de berekening volgens de schatting van Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) volgen of dat we dat doen op basis van haar geboortedatum, in beide gevallen, is het resultaat dat ter gelegenheid van haar Rukhsati, Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) twaalf jaar oud was en niet negen jaar. Zeer zeker, het geloof van Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) dat ze negen jaar oud was op dat moment gebaseerd is op een onjuiste inschatting of berekening.

Het lijkt erop dat toen Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) de resterende maanden negeerde tot het begin van het volgend jaar en haar leeftijd op zes jaar schatte, hield ze er geen rekening met de periode daarna en schatte haar eigen leeftijd ruwweg in.

Daarnaast was een kalendersysteem tot dan toe nog niet gebruikelijk geworden en het Hijrī-kalendersysteem moest nog officieel worden bedacht en geformuleerd. Bovendien was de tijdsperiode tussen het huwelijk en Rukhsati verdeeld over twee verschillende categorieën van jaren (d.w.z. de Nabawī-jaren en Hijrī jaar). Het is daarom aannemelijk dat Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) misschien een fout in de berekening maakte door een vergissing, waarna dit onjuiste idee zo diep geworteld werd in haar hart dat ze de rest van haar leven daarna nooit meer kennis heft genomen van deze misrekening.

Dit is een kwestie van wiskunde, die door geen enkel ander argument als onjuist kan worden bewezen. In samenvatting, ongeacht vanuit welke invalshoek dit vraagstuk wordt geanalyseerd, de leeftijd van Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) blijkt twaalf te zijn, of dichtbij, op het moment van haar Rukhsati. Bovendien, als de datum van haar Rukhsati wordt verklaard als Shawwāl 1 Na Hijrah., zelfs nog steeds is haar leeftijd vastgesteld op elf jaar. Vandaar dat de bewering dat zij negen jaar was ten tijde van haar huwelijk onjuist en onnauwkeurig.

Echter, hypothetisch, zelfs als de leeftijd van negen jaar wordt geaccepteerd als correct, is er nog geen punt van bezwaar, want het is niet abnormaal voor een meisje om volwassen te worden op de leeftijd van negen of tien jaar in een land als Arabië. Zelfs in ons eigen land, India, zijn er meisjes die buitengewoon ontwikkelingsvermogens bezitten en rijpen op een leeftijd van tien jaar. In werkelijkheid hangt de leeftijd van volwassenheid voornamelijk af van weer en klimaat, voedsel en de omgeving. In koudere landen, en waar kruiden in mindere maten worden geconsumeerd, worden meisjes over het algemeen op latere leeftijd volwassen. Als zodanig wordt in Engeland en andere dergelijke landen gemiddeld de volwassen leeftijd bereikt met achttien jaar, en meisjes zijn over het algemeen getrouwd als ze twintig jaar oud zijn; eigenlijk, in veel gevallen, op een nog oudere leeftijd dan deze. In ons land is het echter zo dat als een meisje op haar twintigste nog ongehuwd zit, begint men onterecht te beweren dat er iets mis met haar moet zijn en dit is waarom ze nog geen match heeft kunnen vinden. De reden hiervoor is dat hier, de volwassen leeftijd gemiddeld dertien tot veertien jaar is. Aangezien het land van Arabië nog heter en droger is dan India, is de gemiddelde volwassenheid natuurlijkerwijs minder dan die van India, en er zijn veel meisjes te vinden die de leeftijd bereiken van volwassenheid op negen of tien. In deze omstandigheden, is het voor Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) om volwassen te worden op de leeftijd van negen of tien jaar en klaar te zijn voor haar Rukhsati niet helemaal als vreemd beschouwd; vooral als er rekening mee wordt gehouden dat Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) ontwikkelingsmogelijkheden bezat die hoger waren dan gemiddeld, zoals Sir William Muir ook heeft aanvaard in zijn boek.²⁷

Hoe dan ook, Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) was nu volledig volwassen geworden. De moeder van Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) woonde destijds in de buitenwijken van Madīnah in een plaats genaamd As-Sunḥ. De vrouwen van onder de Anṣār verzamelden zich daar en versierde Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) voor haar Rukhsati. Toen ging de Heilige Profeet^(s) daar zelf arriveerde, zei Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) haar huis vaarwel en trad binnen het huishouden van de Heilige Profeet^(s).²⁸

De bruidsschat werd vastgesteld op 500 dirhams²⁹ of in het licht van verschillende overleveringen 400 dirhams³⁰, dat wil zeggen, 100 Rs. min of meer, wat contant betaald was ten tijde van de Rukhsati.³¹ Van alle vrouwen van de Heilige Profeet^(s), was Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) de enige die eerder nooit gehuwd was, trouwde nu met de Heilige Profeet^(s).³² De rest was weduwe of gescheiden en Hadrat Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) beschouwde dit unieke aspect soms als iets wat haar onderscheidde. Ten tijde van de Rukhsati van Hadrat ‘Ā’ishah^(ra), was de Heilige Profeet^(s) ongeveer vijfenvijftig jaar oud. Rekeninghoudend met de jonge leeftijd van Hadrat ‘Ā’ishah^(ra), behandelde de Heilige Profeet^(s) haar zeer liefdevol en voelde haar emoties goed aan. Bij een gelegenheid wanneer sommige Abessijnse zwaardvechters een acrobatisch schouwspel opvoerden in aanwezigheid van de Heilige Profeet^(s) en zijn metgezellen, instrueerde de Heilige Profeet^(s) hen om hun demonstratie te laten zien in de veranda van de Masjide-Nabawī, en zelf hield hij Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) staande langs de muur van zijn verblijf, terwijl ze zich afschermde van het publiek, zodat zij ook kon genieten van hun acrobatische vertoning; totdat Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) genoeg genoten had werd de militaire demonstratie zelf door Heilige Profeet^(s) en zijn metgezellen opnieuw verzocht.³³

Bij een andere gelegenheid racete de Heilige Profeet^(s) tegen Hadrat ‘Ā’ishah^(ra). Het is de eerste keer dat Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) erin slaagde om de Heilige Profeet^(s) te overtreffen, maar na enige tijd, toen de Heilige Profeet^(s) weer tegen haar racete, bleef ze achter, waarop de Heilige Profeet^(s) glimlachte en zei,

“Ā’ishah, nu is de schuld terugbetaald.”³⁴

Wanneer sommige van de vrienden van Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) zich verzamelden in haar huis en zich vermaakten door onschuldige coupletten te zingen had de Heilige Profeet^(s) hier geen bezwaar tegen. Bij één gelegenheid, toen Hadrat Abū Bakr^(ra) dit zag en de meisjes lichtjes probeerde te berispen, hield de Heilige Profeet^(s) hem tegen door te zeggen, “Abū Bakr, laat maar zo. Vandaag is de dag van Eid en meisjes genieten ervan zichzelf te vermaken.’ Maar wanneer de Heilige Profeet^(s) zich naar de andere kant keerde, gebaarde Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) zelf naar de meisjes en zag hen af.³⁵

Ondanks haar jonge leeftijd is haar intelligentie en de herinnering aan Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) absoluut opmerkelijk, en met het onderwijs en training van de Heilige Profeet^(s) ontwikkelde ze verbazingwekkend op een meest buitengewoon tempo. In werkelijkheid was dit juist het doel van de Heilige Profeet^(s) door haar op zo’n jonge leeftijd naar zijn huis te brengen; zodat hij haar vanaf jonge leeftijd volgens zijn wensen kon trainen, en ze het langst mogelijke verblijf in zijn bijzijn kon hebben; zodat ze geschikt gemaakt zou

worden voor het gevoelige en prachtige werk dat op de schouders van de vrouw viel van een wetgevende profeet. Als zodanig slaagde de Heilige Profeet^(s) in dit doel en Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) heeft een dergelijke dienst bewezen in de reformatie, het onderwijs en training van de moslimvrouwen, zoals ongeëvenaard in de geschiedenis van de wereld. Een zeer groot en aanzienlijk deel van de Aḥādīth van de Heilige Profeet^(s) is gebaseerd op de overleveringen van Hadrat ‘Ā’ishah^(ra).

Overigens alleen de hoeveelheid van haar overleveringen bereiken al een totaal van 2.210.³⁶ Het niveau van haar kennis en wijsheid en diep begrip van religie was zodanig dat de meest eminente metgezellen^(ra) haar accepteerden als een autoriteit en zouden profiteren van haar genade. In overleveringen wordt zelfs verteld dat metgezellen niet geconfronteerd werden met een enkele wetenschappelijke kwestie, waarvoor Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) geen verklaring had.³⁷

Er is een verklaring van ‘Urwah bin Zubair^(ra);

“In kennis van de Heilige Koran, in kennis van het erfrecht, in kennis van wettige en onwettige dingen, in de wetenschap van jurisprudentie, in poëzie, in geneeskunde, in kennis van de overleveringen van Arabië, en in de wetenschap van genealogie, ik heb geen grotere geleerde gezien dan ‘Ā’ishah^(ra).”³⁸

In deugdzaamheid en tevredenheid bezat ze zo’n grote status dat toen zij toevallig ergens een bedrag van 100.000 dirhams ontving, zij het voor zonsondergang allemaal in liefdadigheid had uitgedeeld, hoewel ze voor die avond in haar eigen huis niets te eten had.³⁹

Het was vanwege deze zeer prijzenswaardige attributen, die hun pracht zelfs in het tijdperk van de Heilige Profeet^(s) begonnen te tonen dat ze speciaal en dierbaar was voor de Heilige Profeet^(s). Soms zei hij: “Van alle mensen is ‘Ā’ishah het meest geliefd voor mij.”⁴⁰

In een ander geval zei de Heilige Profeet^(s): “Er zijn veel uitstekende voorbeelden onder mannen geweest, maar er zijn er maar heel weinig onder de vrouwen.” Toen noemde de Heilige Profeet^(s) Āsiyah^(ra), de vrouw van Farao en Maria^(ra), de dochter van ‘Imrān, vervolgde hij door te zeggen, ‘Ā’ishah^(ra) bezit zo’n superioriteit over de vrouwen, zoals Tharīd, dat tot het beste voedsel van Arabië behoort dan enig ander voedsel.”⁴¹

Bij één gelegenheid klaagden enkele van de andere Azwāj-e-Muṭahharā⁴² bij de Heilige Profeet^(s) over Hadrat ‘Ā’ishah^(ra), maar hij bleef stil. Toen zijn vrouwen echter volhardden, zei de Heilige Profeet^(s): “Wat moet ik doen met deze klachten? Het enige waarvan ik me bewust ben, is dat ik geen openbaring van mijn God ontvang in het bijzijn van elke andere vrouw, maar ik ontvang deze openbaring vaak in het bijzijn van ‘Ā’ishah^(ra).”⁴³

Goedheid genadig! Hoe heilig was de vrouw die was begiftigd met dit onderscheid, en hoe heilig was de echtgenoot wiens criteria huiselijke liefde was en niets anders dan heiligheid en reinheid! In dit geval moet ook worden vermeld dat het huwelijk van Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) plaats vond onder specifieke goddelijke indicatie. Er wordt in een Ḥadīth vermeld

die de Heilige Profeet^(s) voorafgaand aan haar huwelijk een droom zag waarin een engel een zijden doek presenteerde aan de Heilige Profeet^(s) en zei, “Dit is van uw vrouw.” Toen de Heilige Profeet^(s) het opende, vond hij er een portret van Hadrat ‘Ā’ishah^(ra). De Heilige Profeet^(s) heeft deze droom echter aan niemand genoemd, en begreep dat als deze droom in letterlijke zin vervuld zou worden, dan zou Allah het Zelf regelen. Als zodanig was deze band uiteindelijk tot stand gekomen op voorstel van Khaulah bint Ḥakīm^(ra).⁴⁴

Er wordt ook in de Ahādīth vermeld dat Saudah bint Zam’ah^(ra) in haar laatste dagen haar beurt van gezelschap met de Heilige Profeet^(s) aan Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) gaf, en op deze manier Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) een dubbele kans kreeg om te profiteren van het gezelschap van de Heilige Profeet^(s). In die tijd werd de Sharī’at geopenbaard en in elke kwestie nieuwe praktijkregels opgesteld. Toen Hadrat Saudah^(ra) oud werd en niet meer in staat was om haar plichten als echtgenote volledig te vervullen, dacht ze dat Heilige Profeet^(s) een scheiding van haar zou willen; dus bood ze haar beurt aan aan Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) zelf, en onderwierp aan de Heilige Profeet^(s) dat, “O Boodschapper van Allah! Ik heb mijn beurt niet meer nodig.”⁴⁵

Dit vermoeden van Saudah^(ra) was absoluut onjuist en was slechts een ongegronde twijfel. Echter, sinds de Heilige Profeet^(s) zich bijzonder bekommerde om de educatie en training van Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) en aangezien zij het verdiende om speciale aandacht te ontvangen vanwege haar leeftijd, accepteerde de Heilige Profeet^(s) dit aanbod. Toch bleef hij ook hierna Saudah^(ra) regelmatig bezoeken en toonde haar affectie en aandacht zoals hij dit ook toonde aan zijn andere vrouwen. Er bestaat een meningsverschil over het waarschijnlijke niveau van geletterdheid van Hadrat ‘Ā’ishah^(ra). Hoewel het in de overleveringen in Sahih Bukhari staat dat zij in het bezit was van een geschreven manuscript van de Heilige Koran⁴⁶ waaruit zij persoonlijk bepaalde verzen reciteerde voor enkele Moslims uit Irak, wat minstens aantoont dat zij kon lezen. Het is echter waarschijnlijk dat zij na haar huwelijk leerde schrijven. Toch zijn er verschillende historici die stellen dat zij niet kon schrijven.⁴⁷

Na het overlijden van de Heilige Profeet^(s) leefde Hadrat ‘Ā’ishah^(ra) nog voor meer dan 48 jaar. Zij ontmoette haar Schepper in 58 Na Hijrah tijdens de maand van Ramadan. Op dat moment was zij waarschijnlijk 68 jaar oud.

BRON:

[1]. Huwelijk. [Uitgevers]

[2]. Al-Istī'ābu Fī Ma'rifatil-Aṣḥāb, door Abū 'Umar Yūsuf bin 'Abdillāh bin Muḥammad, Volume 4, p. 436, 'Ā'ishatu bintu Abī Bakriṣ-Ṣiddīq, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beirut, Lebanon (2002)

[3]. As-Sīratun-Nabawiyyah, door Abū Muḥammad 'Abdul-Mālīk bin Hishām, p. 891, Dhikru Azwājihīsa Ummahātil-Mu'minīn, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (2001)

[4]. Formele aankondiging van het huwelijk [Uitgevers]

[5]. Sharḥul-'Allāmatiz-Zarqānī 'Alal-Mawāhibil-Ladunniyyah, door Allāmah Shihābuddīn Al-Qaṣṭalānī, Volume 4, p. 383, 'Ā'ishah Ummul-Mu'minīn, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave(1996)

[6]. 'Umdatul-Qārī Sharḥu Ṣaḥīḥil-Bukhārī, door Imām Badruddīn Abī Muḥammad Maḥmud bin Aḥmad Al-'Ainī, Volume 17, p. 50, Kitābu Manāqibil-Anṣār, Bābu Tazwījīn-Nabiyyisa 'Ā'ishata, Ḥadīth No. 3894, Dāru lḥyā'it-Turāthil-'Arabī, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (2003)

[7]. Aṭ-Ṭabaqātul-Kubrā, door Muḥammad bin Sa'd, Volume 8, p. 283, Dhikru Azwāji Rasūlillāhisa / 'Ā'ishata bintu Abī Bakriṣ-Ṣiddīq, Dāru lḥyā'it-Turāthil-'Arabī, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)

[8]. Aṭ-Ṭabaqātul-Kubrā, door Muḥammad bin Sa'd, Volume 8, p. 271, Dhikru Azwāji Rasūlillāhisa / 'Ā'ishata bintu Abī Bakriṣ-Ṣiddīq, Dāru lḥyā'it-Turāthil-'Arabī, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)

[9]. Tahzībūt-Tahzīb, door Al-Imām Shihābuddīn Abul-Faḍl Aḥmad bin Ḥajar Al-'Asqalānī, Volume 7, pp. 366-368, Muḥammad bin 'Umar bin Al-Wāqidī, Eerste Uitgave, Dā'iratul-Ma'ārifin-NizāmiyyatilKā'inah, Hyderabad, Dakkan (1326 A.H.)

[10]. * Sharḥul-'Allāmatiz-Zarqānī 'Alal-Mawāhibil-Ladunniyyah, door Allāmah Shihābuddīn Al-Qaṣṭalānī, Volume 2, p. 194, Dhikrul-Mu'ākhāti Bainaṣ-Ṣaḥābati Riḍwānullāhi 'Alaihim Ajma'in, DārulKutubil-'Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)
* Sharḥul-'Allāmatiz-Zarqānī 'Alal-Mawāhibil-Ladunniyyah, door Allāmah Shihābuddīn Al-Qaṣṭalānī, Volume 4, p. 383, 'Ā'ishah Ummul-Mu'minīn, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)
* 'Umdatul-Qārī Sharḥu Ṣaḥīḥil-Bukhārī, door Imām Badruddīn Abī Muḥammad Maḥmud bin Aḥmad Al-'Ainī, Volume 17, p. 51, Kitābu Manāqibil-Anṣār, Bābu Tazwījīn-Nabīsa 'Ā'ishah, Ḥadīth No. 3896, Dāru lḥyā'it-Turāthil-'Arabī, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (2003)
* Tārīkhul-Khamīs Fī Aḥwālī Anfasi Nafis, door Ḥusain bin Muḥammad bin Ḥasan, Volume 1, p. 357, Binā'uhūsa Bi-'Ā'ishah, Mu'assasatu Sha'bān, Beirut

[11]. Sharḥul-'Allāmatiz-Zarqānī 'Alal-Mawāhibil-Ladunniyyah, door Allāmah Shihābuddīn Al-Qaṣṭalānī, Volume 4, pp. 382-383, 'Ā'ishah Ummul-Mu'minīn, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)

[12]. Sharḥul-'Allāmatiz-Zarqānī 'Alal-Mawāhibil-Ladunniyyah, door Allāmah Shihābuddīn Al-Qaṣṭalānī, Volume 4, pp. 382-383, 'Ā'ishah Ummul-Mu'minīn, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)

[13]. * Sharḥul-'Allāmatiz-Zarqānī 'Alal-Mawāhibil-Ladunniyyah, door Allāmah Shihābuddīn Al-Qaṣṭalānī, Volume 2, pp. 357-358, Dhikru Tazwiji 'Aliyyin Bi-Fātimah Raḍiyallāhu 'Anhumā, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, First Edition (1996)
* Sharḥul-'Allāmatiz-Zarqānī 'Alal-Mawāhibil-Ladunniyyah, door Allāmah Shihābuddīn Al-Qaṣṭalānī, Volume 4, p. 333, Fī Dhikri Aulādiḥil-Kirām, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, First Edition (1996)

[14]. Tārīkhur-Rusuli Wal-Mulūk (Tārīkhuṭ-Ṭabarī), door Abū Ja'far Muḥammad bin Jarīr Aṭ-Ṭabarī, Volume 3, p. 5, Dhikrul-Waqtilladhī 'Umila Fiḥit-Tārīkh, Dārul-Fikr, Beirut, Lebanon, Second Edition (2002)
* Tārīkhul-Khamīs Fī Aḥwālī Anfasi Nafis, By Ḥusain bin Muḥammad bin Ḥasan, Volume 1, p. 322, Al-Mauṭinul-Awwalu Fī Waqā'i'is-Sanatil-Ūlā Minal-Hijrah, Mu'assasatu Sha'bān, Beirut

[15]. Sharḥul-'Allāmatiz-Zarqānī 'Alal-Mawāhibil-Ladunniyyah, door Allāmah Shihābuddīn Al-Qaṣṭalānī, Volume 4, p. 383, 'Ā'ishah Ummul-Mu'minīn, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)

[16]. As-Sīratun-Nabawiyyah, door Abū Muḥammad 'Abdul-Mālīk bin Hishām, p. 891, Dhikru Azwājihīsa Ummahātil-Mu'minīn, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (2001)

[17]. Aṭ-Ṭabaqātul-Kubrā, By Muḥammad bin Sa'd, Volume 8, p. 272, Dhikru Azwāji Rasūlillāhisa / 'Ā'ishata bintu Abī Bakriṣ-Ṣiddīq, Dāru lḥyā'it-Turāthil-'Arabī, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)

[18]. Tārīkhur-Rusuli Wal-Mulūk (Tārīkhuṭ-Ṭabarī), door Abū Ja'far Muḥammad bin Jarīr Aṭ-Ṭabarī, Volume 3, p. 9, Dhikru Mā Kāna Minal-Umūril-Madhkūrati Fī Awwali Sanatin Minal-Hijrah / Khuṭbatu Rasūlillahisa Fī Awwali Jumu'ah, Dārul-Fikr, Beirut, Lebanon, Tweede Uitgave (2002)

[19]. As-Sīratun-Nabawiyyah, door Abū Muḥammad 'Abdul-Mālīk bin Hishām, p. 891, Dhikru Azwājihīsa Ummahātil-Mu'minīn, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (2001)

[20]. As-Sīratul-Ḥalabiyyah (Insānul-'Uyūni Fī Sīratil-Amīni Wal-Ma'mūn), door 'Allāmah Abul-Farj Nūruddīn 'Alī bin Ibrāhīm bin Aḥmad Al-Ḥalabiyy, Volume 3, p. 440, Bābu Dhikri Azwājihī Wa Sarāriḥisa, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave(2002)

[21]. Vertellingen, verslagen [Uitgevers]

[22]. Rationaliteit [Uitgevers]

[23]. As-Sīratul-Ḥalabiyyah (Insānul-'Uyūni Fī Sīratil-Amīni Wal-Ma'mūn), door 'Allāmah Abul-Farj Nūruddīn 'Alī bin Ibrāhīm bin Aḥmad Al-Ḥalabiyy, Volume 1, p. 491, Bābu Dhikri Wafāti 'Ammihī Abī Ṭālibin Wa Zaujatihīsa Khadijah, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (2002)

[24]. Dat is de formele aankondiging van het huwelijk, waarmee de Heilige Profeet^s en Hadrat 'Ā'ishah^{ra} het huwelijkscontract met elkaar aangaan. [Uitgevers]

[25]. Aṭ-Ṭabaqātul-Kubrā, By Muḥammad bin Sa'd, Volume 8, p. 271, Dhikru Azwāji Rasūlillāhisa / 'Ā'ishata bintu Abī Bakriṣ-Ṣiddīq, Dāru lḥyā'it-Turāthil-'Arabī, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)

[26]. Tārīkhur-Rusuli Wal-Mulūk (Tārīkhuṭ-Ṭabarī), By Abū Ja'far Muḥammad bin Jarīr Aṭ-Ṭabarī, Volume 3, p. 5, Dhikrul-Waqtilladhī 'Umila Fiḥit-Tārīkh, Dārul-Fikr, Beirut, Lebanon, Tweede Uitgave (2002)

[27]. * The Life of Mahomet, door Sir William Muir, Hoofdstuk VI (Sawda and Ayesha), And is betrothed to Ayesha, p. 117, Published door Smith, Elder, & Co. London (1878) * The Life of Mahomet, door Sir William Muir, Hoofdstuk VIII (Ayesha), Ayesha's influence over him, p. 187, Published By Smith, Elder, & Co. London (1878)

[28]. Ṣaḥīḥul-Bukhārī, Kitābu Manāqibil-Anṣār, Bābu Tazwījīn-Nabīsa 'Ā'ishah, Ḥadīth No. 3894

[29]. Ṣaḥīḥu Muslim, Kitābun-Nikāḥ, Bābuṣ-Ṣidāqi Wa Jawāzi Kaunihi....., Ḥadīth No. 3489

[30]. Aṭ-Ṭabaqātul-Kubrā, door Muḥammad bin Sa'd, Volume 8, p. 327, Dhikru Muhūri Nisā'in-Nabiyyisa, Dāru lḥyā'it-Turāthil-'Arabī, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)

[31]. Aṭ-Ṭabaqātul-Kubrā, door Muḥammad bin Sa'd, Volume 8, p. 274, Dhikru Azwāji Rasūlillāhisa / 'Ā'ishata bintu Abī Bakriṣ-Ṣiddīq, Dāru lḥyā'it-Turāthil-'Arabī, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)

[32]. Ṣaḥīḥul-Bukhārī, Kitābun-Nikāḥ, Bābu Nikāḥil-Abkār, Ḥadīth No. 5077

[33]. Ṣaḥīḥul-Bukhārī, Kitābun-Nikāḥ, Bābu Ḥusnīl-Mu'āshirati Ma'al-Ahl, Ḥadīth No. 5190

[34]. Sunanu Abī Dāwūd, Kitābul-Jihād, Bābun Fis-Sabqi 'Alar-Rijuli, Ḥadīth No. 2578

[35]. Ṣaḥīḥul-Bukhārī, Kitābul-'Īdain, Bābul-Ḥirābi Wad-Daraqī Yaumal-'Īd, Ḥadīth No. 949

[36]. Sharḥul-'Allāmatiz-Zarqānī 'Alal-Mawāhibil-Ladunniyyah, door Allāmah Shihābuddīn Al-Qaṣṭalānī, Volume 4, p. 389, 'Ā'ishah Ummul-Mu'minīn, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)

[37]. Sunanut-Tirmidhī, Kitābul-Manāqib, Bābu Faḍli 'Ā'ishah, Ḥadīth No. 3883

[38]. Sharḥul-'Allāmatiz-Zarqānī 'Alal-Mawāhibil-Ladunniyyah, door Allāmah Shihābuddīn Al-Qaṣṭalānī, Volume 4, p. 389, 'Ā'ishah Ummul-Mu'minīn, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)

[39]. Aṭ-Ṭabaqātul-Kubrā, door Muḥammad bin Sa'd, Volume 8, p. 276, Dhikru Azwāji Rasūlillāhisa / 'Ā'ishata bintu Abī Bakriṣ-Ṣiddīq, Dāru lḥyā'it-Turāthil-'Arabī, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave(1996)

[40]. Ṣaḥīḥul-Bukhārī, Kitābu Faḍā'ili Aṣḥābin-Nabīsa, Hoofdstuk 34, Ḥadīth No. 3662

[41]. Ṣaḥīḥul-Bukhārī, Kitābu Faḍā'ili Aṣḥābin-Nabīsa, Bābu Faḍli 'Ā'ishahra, Ḥadīth No. 3769

[42]. De heilige echtgenoten van de Heilige Profeet^s. [Uitgevers]

[43]. Ṣaḥīḥul-Bukhārī, Kitābu Faḍā'ili Aṣḥābin-Nabīsa, Bābu Faḍli 'Ā'ishah^{ra}, Ḥadīth No. 3775

[44]. Ṣaḥīḥul-Bukhārī, Kitābun-Nikāḥ, Bābu Nikāḥil-Abkār, Ḥadīth No. 5078

[45]. Sharḥul-'Allāmatiz-Zarqānī 'Alal-Mawāhibil-Ladunniyyah, door Allāmah Shihābuddīn Al-Qaṣṭalānī, Volume 4, p. 380, Saudah Ummul-Mu'minīn, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)

[46]. Ṣaḥīḥul-Bukhārī, Kitābu Faḍā'ilil-Qur'an, Bābu Ta'līfil-Qur'an, Ḥadīth No. 4993

[47]. Kitābu Futūḥil-Buldān, door Aḥmad bin Yaḥyā bin Jābir Al-Baghdādī Ash-Shahīru Bil-Balādhuriyyi, p. 478, Amrul-Ḥazẓi, Al-Mausū'ātu Bi-Shāri'in Bābil-Khalq, Egypt, Eerste Uitgave (1901)

Polygamie gepraktiseerd door de Heilige Profeet^(s) en de wijsheid erachter

Tegelijkertijd met de Rukhsatānah van Ḥaḍrat ‘Ā’ishah^(ra) begon in het leven van de Heilige Profeet^(s) de beoefening van polygamie. Daarom zou het niet ongepast zijn om hier een korte samenvatting over te schrijven. Echter, alvorens iets te zeggen over polygamie is het noodzakelijk om het doel van het huwelijk zoals beschreven in de Islamitische Shari’ah te verduidelijken. Polygamie hangt namelijk af van redenen die af te leiden zijn van dit originele doel. Het is bekend dat er vier doelen zijn van het huwelijk die afgeleid zijn van de Heilige Koran. Ten eerste, om een individu te beschermen tegen verschillende fysieke, morele en geestelijke kwalen en van hun kwade gevolgen. Dit aspect wordt in het Arabisch Iḥṣān genoemd. Wat letterlijk betekent beschermd worden binnen een fort. Ten tweede, de voortzetting van het menselijk leven. Ten derde, levenslang gezelschap en vrede van het hart. Ten vierde, de groei van relaties van liefde en mededogen. De Heilige Koran verklaart:

“O jullie moslims! Voor jullie zijn alle vrouwen toegestaan, behalve degene waarover hierboven is gesproken. Jullie dienen voor hen de bruidsschat te bepalen en met hen te trouwen. Het doel van jullie huwelijk moet echter zijn om jullie te beschermen tegen ziekten en kwade invloeden, niet om toe te geven aan een leven van lust en het volgen van een weg van plezier en sensualiteit.”¹

In deze vers is het doel van Iḥṣān genoemd. Met andere woorden: ten eerste, zodat een individu door middel van huwelijk beschermd kan worden tegen bepaalde specifieke kwalen van fysieke aard, die zich ontwikkelen als gevolg van celibaat; ten tweede, zodat een individu beschermd kan worden tegen bepaalde spirituele en morele kwalen, en niet betrokken raakt bij onreine gedachten en onzedelijke relaties. Dit zeer fundamentele doel is in een ander vers als volgt beschreven:

“O moslims! Onthoud dat jullie vrouwen een kledingstuk voor jullie zijn, en jullie zijn een kledingstuk voor hen.”²

Met andere woorden, echtgenoten zijn een middel om elkaar te beschermen tegen kwaad en ziekten, net zoals kleding een individu beschermt tegen de ontberingen van kou en hitte. In deze verzen, omdat ook vrouwen aangesproken moesten worden, is de manier van beschrijving subtieler gemaakt. Bovendien verwijst deze vers ook naar het feit dat mannen en vrouwen ook een middel zijn om elkaars zwaktes te verbergen, net zoals kleding ook een middel is van verbergen. Dan zegt Hij:

“O jullie moslims! Jullie vrouwen zijn een akker voor jullie, waaruit de oogst van jullie toekomstige generatie wordt geoogst; dus nu mogen jullie met jullie akker omgaan zoals jullie willen en de oogst van jullie keuze oogsten.”³

Met andere woorden, in dit vers wordt de voortgang van het menselijk bestaan benoemd, namelijk dat

er zekerheid moet zijn dat het nageslacht van de mens blijft bloeien. Hiermee heeft God de Verhevene ook op een zeer subtiële manier vermeld dat wanneer toekomstige nakomelingen door middel van echtgenotes in het leven worden gebracht, een persoon relaties met zijn vrouw moet onderhouden op een manier dat toekomstige nakomelingen niet verloren gaan, maar eerder dat het best mogelijke nageslacht wordt voortgebracht.

Dan zegt Hij:

“Allah de Verhevene heeft vrouwen voor jullie geschapen uit jullie eigen midden, zodat jullie vrede in jullie relatie met hen kunnen vinden, en God heeft deze relatie een middel gemaakt van liefde en tederheid tussen jullie.”⁴

In dit vers zijn het derde en vierde doel van het huwelijk genoemd; namelijk dat een man en vrouw een levenslange metgezel in elkaar kunnen vinden en troost bij elkaar kunnen vinden. Ten tweede, zodat door middel van het huwelijk, een relatie van liefde en eenheid kan worden gecreëerd tussen de familieleden van zowel de man als de vrouw, en naast bloedverwantschap, door andere banden, verschillende families en verschillende naties de gelegenheid kunnen krijgen om samen te komen in een band van liefde en gezelschap.

Daarom heeft het huwelijk in de Islamitische Shari’ah vier doelen genoemd: ten eerste Iḥṣān, d.w.z. beschermd zijn tegen verschillende fysieke en geestelijke kwalen en hun gevolgen; ten tweede de voortzetting van het menselijk leven; ten derde, levenslang gezelschap en gemoedsrust; ten vierde, het samengaan van verschillende families en naties in een relatie van liefde en mededogen. Als men erover nadenkt, zijn al deze doelen niet alleen volkomen toegestaan en passend, maar ook uiterst zuiver en in volledige overeenstemming met de menselijke natuur en de behoeften van de mensheid. Door deze aspecten is de relatie van man en vrouw gebaseerd op een uitstekende basis en zal het de beste vruchten opleveren. In contrast met deze doelen zijn lust en sensualiteit, wat de Heilige Koran verboden heeft en moslims geïnstrueerd zijn zich hiervan te onthouden.

Nu verwijzen we naar de doeleinden van polygamie, zoals deze zijn overwogen door de Islam bij het verlenen van toestemming hiervoor. Studie naar de Islamitische Shari’ah laat zien dat deze doeleinden tweeledig zijn. Ten eerste, dezelfde algemene doelen die zijn vastgesteld voor het huwelijk, en die hierboven al zijn genoemd; ten tweede, die specifieke doelen die met name verband houden met polygamie. De eerstgenoemde doelen blijven gelden in het geval van polygamie, omdat het soms nodig is om meer dan één vrouw te hebben om het doel van het huwelijk volledig te bereiken. Bijvoorbeeld, een doel van het huwelijk is Iḥṣān, dat wil zeggen dat iemand daardoor beschermd kan worden tegen verschillende ziekten, kwaad en onwettige daden. Het is echter mogelijk dat iemand geconfronteerd wordt met omstandigheden waarin hij zijn rechtvaardigheid en zuiverheid niet kan

handhaven terwijl hij relaties onderhoudt met één enkele vrouw die te maken heeft met menstruatie, zwangerschap, bevalling, borstvoeding en andere vormen van ziekten, enzovoort. Dan, zelfs als hij met buitengewone inspanning in staat is om zichzelf te beschermen tegen praktische onfatsoenlijkheid, blijft in het minst één aspect van onreinheid zijn gedachten beheersen, of er bestaat misschien een risico dat hij getroffen wordt door een of andere fysieke kwaal. De juiste remedie voor zo'n persoon is daarom niets anders dan polygamie. Met andere woorden, voor zo'n persoon wordt hetzelfde doel dat de drijfveer was voor één huwelijk, in dit geval de katalysator voor een ander huwelijk. Op dezelfde wijze is een van de doelen van het huwelijk de voortzetting van het menselijke leven. Echter, als een bepaald individu niet in staat is om kinderen te krijgen van één vrouw of niet in staat is om mannelijke nakomelingen te krijgen zal dit doel een wettige basis worden voor een ander huwelijk. Op dezelfde manier is een van de doelen van het huwelijk levenslange gezelschap en gemoedsrust. Als de vrouw van een persoon echter ongeneeslijk ziek is en haar kwaal een zodanige toestand heeft bereikt dat ze volledig bedlegerig blijft of ze wordt geestelijk ziek, dan zou in dit geval zo'n persoon een andere vrouw nodig hebben om het doel van levenslang gezelschap en gemoedsrust te vervullen. Op dezelfde manier is het doel van het huwelijk het samenvoegen van verschillende families en het creëren van kansen om liefde en mededogen aan elkaar te uiten.

Het is echter mogelijk dat een persoon aanvankelijk trouwde in zo'n familie waar het noodzakelijk was om deze relatie van liefde te ontwikkelen; maar daarna wordt hij geconfronteerd met situaties van nog groter belang en betekenis, waar de vestiging van deze relatie uiterst belangrijk en wenselijk is met betrekking tot het welzijn van familie, land, natie, regering of religie. In dit geval zou het voor zo iemand nodig zijn om te handelen naar de leer van polygamie. Daarom kunnen alle doelen die door de Islam zijn genoemd met betrekking tot het huwelijk in speciale omstandigheden een basis worden voor polygamie. De bovengenoemde gevallen zijn slechts ter illustratie. De hierboven genoemde gevallen zijn slechts ter illustratie, er kunnen ook andere situaties zijn waarin het doel van het huwelijk niet volledig wordt bereikt of niet op de beste manier wordt bereikt met slechts één vrouw, en de legitieme behoefte aan een andere vrouw ontstaat. Islām heeft naast deze doeleinden ook verwezen naar verschillende uitzonderlijke redenen voor polygamie, namelijk: ten eerste, de bescherming van weeskinderen; ten tweede, het welzijn van weduwen; ten derde, het vergroten van de nakomelingen. Vandaar dat Allah de Verhevene verklaart;

“O jullie moslims! (In deze oorlogen waarmee jullie worden geconfronteerd, zal er onvermijdelijk een toename zijn van wezen, en jullie zullen polygamie moeten beoefenen om deze wezen te beschermen). Als jullie dus vrezen (dat jullie niet in staat zullen zijn om wezen te beschermen en voldoende aan hun rechten te voldoen door slechts één vrouw te hebben), trouw dan met vrouwen die jullie welgevallig zijn, twee, drie of vier (maar niet meer dan dat, omdat in Gods ogen deze limiet voldoende is om aan jullie uitzonderlijke behoeften te voldoen; als jullie echter vrezen dat jullie vanwege jullie financiële, fysieke of administratieve zwakte, of vanwege de zwakte van jullie karakter) niet in staat zullen zijn om rechtvaardig

tussen meer dan één vrouw te handelen, dan mogen jullie slechts met één vrouw trouwen.”⁵

In deze verzen van de Heilige Koran wordt door het voorschrift van polygamie te koppelen aan de vermelding van wezen aangegeven dat een overvloed aan wezen in feite een belangrijke reden is vanuit de redenen voor polygamie. Aan de ene kant komt een overvloed aan wezen natuurlijk overeen met een overvloed aan weduwen en leidt het aan de andere kant tot het risico van een tekort aan nakomelingen, en al deze drie gevallen zijn het natuurlijke gevolg van oorlog. Daarom heeft Allah de Verhevene in dit ene vers alle extra doelen voor polygamie op een zeer subtiële wijze verzameld. Deze extra doelen zijn de bescherming van wezen, het welzijn van weduwen en een remedie voor het tekort aan nakomelingen. Vervolgens heeft Hij voor verdere uitleg en verduidelijking ook afzonderlijk naar elk van deze doelen verwezen. Zo verklaart Allah de Verhevene:

“O gij moslims! (Nu wij u het middel van polygamie hebben voorgesteld voor uitzonderlijke omstandigheden) zorg ervoor dat geen enkele vrouw zonder huwelijk blijft, voor zover dat mogelijk is, of ze nu ongetrouwd is of weduwe.”⁶

In dit vers is de aandacht gevestigd op het huwelijk van ongehuwde vrouwen, met specifieke vermelding van het huwelijk van weduwen.

Vervolgens wordt het overgeleverd in een Ḥadīth:

“Ma'qal bin Yasar vertelt dat de Heilige Profeet^(s) tegen zijn metgezellen zei: “Je moet liefdevolle en vruchtbare vrouwen trouwen, zodat jullie aantal toeneemt, en ik trots kan zijn op het aantal mensen in mijn gemeenschap op de dag van de opstanding.”⁷

In deze Ḥadīth is het doel van een toename van het aantal nakomelingen genoemd.

Op deze manier zijn er in totaal zeven doelen genoemd door de Islam met betrekking tot polygamie. Namelijk bescherming tegen lichamelijke en geestelijke kwalen, voortzetting van het menselijk leven, levenslang gezelschap en gemoedsrust, groei van relaties van liefde en mededogen, welzijn van wezen, welzijn van weduwen en toename van nageslacht. De vraag die nu opkomt is echter hoe deze doelen kunnen worden bereikt. Met andere woorden, op welke basis moet een vrouw worden gekozen, zodat deze doelen op de best mogelijke manier kunnen worden bereikt? In dit verband zegt de Heilige Profeet Mohammed^(s):

“Bij het huwelijk wordt de keuze van een vrouw gebaseerd op vier overwegingen. Sommige mensen selecteren hun vrouw op basis van haar financiële status, anderen geven aandacht aan haar familie-status, sommigen tonen interesse in schoonheid en charme, terwijl andere mensen de morele en religieuze toestand van een vrouw in overweging nemen. Maar O jullie moslims! Jullie moeten altijd prioriteit geven aan het religieuze aspect. Dit is de weg naar jullie succes, en dit is de manier waarop jullie jezelf kunnen redden van wereldlijke en religieuze vernietiging.”⁸

In deze Ḥadīth wordt het principe vermeld voor het kiezen van een vrouw zodat de doeleinden van het huwelijk kunnen worden bereikt. Dit beginsel bepaalt dat het religieuze aspect voorrang moet krijgen. Het woord ‘Dīn’ verwijst niet alleen naar de individuele religieuze of morele staat van een vrouw, noch wordt het woord ‘Dīn’ in de Arabische taal alleen gebruikt

in termen van religie of overtuiging. Integendeel, zoals is uiteengezet in een gerenommeerd Arabisch lexicon dat bekend staat als Aqrabul Mawārid, wordt het woord 'Dīn' in de Arabische taal gebruikt om de volgende betekenissen uit te drukken: ten eerste, moraal en gewoonten; ten tweede, spirituele zuiverheid en reinheid; ten derde, religie; ten vierde, natie en gemeenschap; ten vijfde, regering en heerschappij. Daarom impliceert de uitspraak van de Heilige Profeet^(s) dat bij het selecteren van een vrouw de aspecten van 'Dīn' voorrang moeten krijgen, dat een vrouw zo moet zijn dat ze uitstekend is in haar individuele moraal en gewoonten, rechtvaardigheid en zuiverheid, evenals in religie en overtuiging, zodat gezonde relaties tussen man en vrouw worden onderhouden en er een positieve invloed op hun kinderen wordt uitgeoefend. Dit betekent echter ook dat bij het selecteren van een vrouw, het aspect van 'Dīn' in het algemeen in aanmerking moet worden genomen, dat betrekking heeft op de behoeften van religie, het welzijn van natie en gemeenschap, en het belang van regering en heerschappij, op zijn geschikte gelegenheid. Als iemand op dit moment twijfelt of alle betekenissen taalkundig correct zijn, hoe kan dan worden aanvaard dat één woord tegelijkertijd al deze betekenissen impliceert? Het antwoord hierop is dat aangezien de Heilige Profeet^(s) een wetgevende Profeet^(s) was, zijn woorden van juridische aard waren, die altijd omvattend zijn in betekenis en uitgebreid in implicatie, en talloze aspecten worden afgeleid uit elk woord. Het is dus in dit licht dat we de woorden van de Heilige Profeet^(s) moeten begrijpen. In ieder geval heeft niemand het recht om bezwaar te maken wanneer deze betekenissen taalkundig correct zijn. Samenvattend heeft de Islam verwezen naar vier doelen van het huwelijk en zeven doelen voor polygamie. Om deze doelstellingen op de best mogelijke manier te bereiken heeft Islam geleerd dat bij het kiezen van een vrouw naast de individuele verdiensten van de vrouw zelf, belang moet worden gehecht aan het welzijn van de religie, het welzijn van de natie en gemeenschap en het welzijn van de regering. Dit betekent niet dat bij het huwelijk geen rekening moet worden gehouden met andere verdiensten, omdat uit andere Ahādīth van de Heilige Profeet^(s) blijkt dat hij moslims heeft toegestaan ook rekening te houden met andere kwaliteiten van een vrouw. In feite heeft hij soms zelf aangemoedigd dat een persoon ook deze andere eigenschappen in overweging moet nemen. Daarom zou de Heilige Profeet^(s), ondanks het voorschrift van de Pardah, aanmoedigen dat een persoon zijn vrouw voor het huwelijk zou moeten zien⁹, zodat zijn gemoedstoestand achteraf op geen enkele manier werd verstoord door ongenoegen over haar uiterlijk, zodat hij daarna op geen enkele manier werd verstoord door ontevredenheid over haar uiterlijk. Zo is het in passende mate aangemoedigd om rekening te houden met de financiële status.¹⁰ Op dezelfde manier is tot op zekere hoogte geadviseerd om rekening te houden met haar leeftijd en aanleg.¹¹ Dit principe is tevens van toepassing in het geval van polygamie. Echter, de leer van de Islam is dat deze zaken geen voorrang mogen krijgen boven het religieuze aspect. De reden hiervoor is dat wanneer eigenschappen van religieuze aard niet aanwezig zijn deze waarden alleen niet de basis kunnen vormen van waar en eeuwigdurend geluk; in bepaalde gevallen blijken ze eerder nadelig en schadelijk te zijn. Als de doelen van polygamie in gedachten worden gehouden, samen met het principe dat door de Islam

is voorgesteld voor de selectie van een vrouw, kan elke verstandige persoon waarderen dat dit een zeer gezegend systeem is, dat door God de Verhevene is ingesteld via de persoon van de Heilige Profeet^(s). Bovendien is in dit systeem rekening gehouden met het algemeen belang van de grootste groep in de samenleving. In feite hebben de mensen die hun mening tegen het concept van polygamie hebben geuit, dit gedaan met een zeer beperkte geest en hebben zij geen rekening gehouden met iets anders dan de emotionele relatie tussen man en vrouw. Zulke mensen hebben ook nooit nagedacht over de doelen van het huwelijk en de behoeften van de mensheid met een objectief hart. Anders was dit onderwerp niet zo dat een persoon met begrip ruimte kon vinden om de verdiensten ervan te verwerpen. Bovendien is nog een aspect dat niet in aanmerking is genomen, dat het systeem van polygamie in de islam geen regel is; het is eerder een uitzondering die is ingesteld met inachtneming van zeer specifieke omstandigheden, om de wettige doelen van het huwelijk te bereiken en te voorzien in de legitieme behoeften van de mensheid. Daarom zou men, voordat men een mening uit tegen deze praktijk, moeten overwegen of in de hele wereld een individu werkelijk nooit met dergelijke omstandigheden geconfronteerd kan worden waar polygamie een noodzakelijk middel blijkt te zijn; en het voordeel van iemands eigen persoon, of zijn familie, of zijn natie, of zijn land vereist dat hij een tweede vrouw huwt?

Ik kan het voorbeeld uit het leven van keizer Napoleon niet vergeten toen hij de behoefte voelde aan een tweede vrouw om een erfgenaam te krijgen ten behoeve van zijn land. Hoe is aan deze eis voldaan? Zelfs de gedachte eraan doet me sidderen. De scheiding van keizerin Josephine is een van de donkerste verhalen in de geschiedenis en in de diepte ervan ligt precies hetzelfde valse emotionele aanname dat een persoon onder geen enkele omstandigheid met een tweede vrouw mag trouwen. Helaas! Dit valse emotionele idee heeft als het ware de deugd van menig zwak persoon beroofd. Het liet veel families zonder nakomelingen achter en veegde ze van de aarde. Het vernietigde het geluk van veel huizen. Het vernietigde de hoop op eenheid voor veel huishoudens, naties en landen. Het veranderde veel wezen in zwervers en veel weduwen bleven hulpeloos achter. Het leidde de nakomelingen van veel naties naar de ondergang en zaaide het zaad van hun vernietiging. En dit alles gebeurde alleen maar omdat een vrouw de enige eigenaar wil zijn van de aandacht van haar man! Dit is inderdaad een vreemd offer, waarbij iets groots wordt opgeofferd voor iets kleiner. Hoewel, wat het geval had moeten zijn, is dat materiële winsten opgeofferd hadden moeten worden voor morele voordelen, wereldse voordelen hadden opgeofferd moeten worden voor religieuze voordelen, persoonlijke belangen hadden opgeofferd moeten worden voor het welzijn van het gezin, en persoonlijk gewin had opgeofferd moeten worden voor het welzijn van de natie. In feite is de instelling van polygamie op zichzelf een systeem dat een volledige belichaming is van opoffering. Door dit systeem, door de individuele en fysieke opoffering van zowel man als vrouw is een pad geplaveid in het belang van moraliteit, religie, familie, natie en land. Kortom, de instelling van polygamie in de Islām is een praktijk die in uitzonderlijke omstandigheden moet worden toegepast en die is ingesteld met inachtneming van de specifieke behoeften van mensen. Dit is een offer dat zowel man als vrouw in

bijzondere omstandigheden moeten brengen ter wille van hun moraal, godsdienst, familie, natie en land. Bovendien verwacht de Islām dat wanneer zich omstandigheden voordoen die noodzakelijk zijn voor de praktijk van polygamie, alle mensen zonder aarzeling hun verlangens en lichamelijke gemakken zullen opofferen voor een groter goed. Bovendien zullen zij, wanneer de gelegenheid zich voordoet, laten zien dat hun leven niet alleen beperkt is tot hun eigen persoon of hun eigen huis, maar dat zij leden zijn van de grote mensheid van de wereld, waarvoor men zich niet moet inhouden om zijn individuele belangen op te offeren. Dan moet men ook bedenken dat zelfs wanneer de legitieme behoefte aan polygamie zich voordoet, de Islām de praktijk van polygamie niet verplicht heeft gesteld. verplichting heeft gemaakt. Integendeel, zoals hierboven vermeld, de praktijk is gebonden aan de voorwaarde dat alleen als een persoon in staat is om rechtvaardigheid te handhaven, hij polygamie kan beoefenen; Anders moet hij in alle gevallen volstaan met één vrouw. In dit opzicht leidt rechtvaardigheid niet alleen uit gelijkheid tussen verschillende vrouwen maar tevens impliceert het de vervulling van alle rechten die op een individu rusten in het geval van polygamie. Er zijn dus twee voorwaarden voor polygamie. Ten eerste, voor een oorzaak die voortkomt uit de legitieme oorzaken die de Islām voor de praktijk voorschrijft. Ten tweede, voor een persoon om in staat te zijn recht te spreken. Bovendien, bij de vervulling van deze twee voorwaarden, met uitzondering van iemands innige liefde (waar een persoon geen controle over heeft), moet hij zijn vrouwen behandelen met absolute gelijkheid in termen van zijn tijd, aandacht, rijkdom en schijnbare behandeling.¹² Als men erover nadenkt, is juist deze beperking op zichzelf een groot offer, dat een echtgenoot verplicht is te brengen, vooral wanneer iemand door een verschil in de individuele eigenschappen en aanleg van zijn vrouwen, de ene meer liefheeft dan de andere. Toch is hij genooddaakt om al zijn spullen gelijk te verdelen onder zijn vrouwen, alsof ze op een weegschaal worden gemeten. Dit offer is niet alleen van de man, maar ook van zijn vrouwen. Onder deze omstandigheden kan ieder weldenkend mens begrijpen dat de Islām niet alleen de gedachte aan lust in de kwestie van polygamie heeft verboden, maar dat de Islām in de praktijk zulke voorwaarden heeft gesteld, dat niemand zich bij het naleven ervan kan overgeven aan lust en uitpattingen. Op dit punt lijkt het ook noodzakelijk te vermelden dat er vóór de Islām geen grenzen waren aan polygamie onder de Arabieren, of onder welk volk ter wereld dan ook. Iedereen mocht zoveel vrouwen hebben als hij wilde. De Islām stelde echter niet alleen andere voorwaarden, ook wat betreft het aantal, maar ook een beperking tot maximaal vier. Als zodanig is uit de geschiedenis gebleken dat die moslimbekeerlingen die meer dan vier vrouwen hadden, het bevel kregen van de rest te scheiden. Toen bijvoorbeeld Ghailān bin Salamah Saqafiyy moslim werd, had hij tien vrouwen, waarvan er zes op bevel werden gescheiden.¹³

Nu leggen we de doeleinden uit die de Heilige Profeet^(s) in overweging nam bij zijn huwelijken omdat dit ons actuele onderwerp is. Het zou derhalve bekend moeten zijn dat de algemene doelen achter de huwelijken van de Heilige Profeet^(s) dezelfde waren die de Islam heeft genoemd voor het huwelijk en voor polygamie zoals hierboven beschreven. De Heilige Profeet^(s) had speciale aandacht voor deze doelen, namelijk de voortzetting van het menselijk leven, een groei in relaties van liefde

en meedogen en de bescherming van wezen en weduwen. Om het doel van de groei van relaties van liefde en mededogen te vervullen, overwoog de Heilige Profeet^(s) die dames die het meest geschikt waren met betrekking tot de behoeften van de godsdienst, het welzijn van natie en gemeenschap, en het belang van regering en heerschappij. Naast deze algemene doelen waren er onder specifieke omstandigheden echter ook specifieke redenen voor de huwelijken van de Heilige Profeet^(s). Deze specifieke redenen waren tweeledig: ten eerste, de praktische verwerping van verschillende onwetende gebruiken en verkeerde overtuigingen door het persoonlijke voorbeeld van de Heilige Profeet^(s); ten tweede om verschillende geschikte vrouwen onder de directe training van de Heilige Profeet^(s) te houden en vervolgens via hen dat aspect van de Islamitische Sharī'ah te versterken dat specifiek betrekking heeft op vrouwen evenals om andere moslimvrouwen op te leiden en op te trainen. Allah de Verhevene verklaart in het Heilige Koran:

“O Boodschapper! Toen jouw geadopteerde zoon Zaid bin Hārithah^(ra) zijn vrouw Zainab^(ra) scheidde, hebben Wij haar met jou getrouwd, zodat de onwetende gewoonte kan worden verwijderd dat een geadopteerde zoon een echte zoon wordt en de gescheiden vrouw van zo'n persoon niet langer wettig blijft voor degene die hem adopteert, zodat er geen hindernis of terughoudendheid in de harten van de gelovigen is met betrekking tot dit onderwerp.”¹⁴

In deze vers wordt het eerste doel genoemd waarbij door het praktische voorbeeld van de Heilige Profeet^(s) de onwetende praktijken worden uitgeroeid die zo diep geworteld waren in de Arabische mentaliteit dat hun werkelijke uitroeiing onmogelijk was tenzij de Heilige Profeet^(s) zelf een praktisch voorbeeld zou stellen. Bijvoorbeeld, de gewoonte om iemand als eigen zoon te adopteren was zeer diep geworteld en wijdverspreid in Arabië. Vóór de openbaring van het goddelijke bevel in deze kwestie had de Heilige Profeet^(s) zijn vrijgelaten slaaf, Zaid bin Hārithah^(ra), als zijn eigen zoon aangenomen. Daarom, toen het voorschrift werd geopenbaard dat iemand alleen door hem als zoon aan te nemen geen echte zoon wordt, en later gebeurde het dat Zaid bin Hārithah^(ra) zijn vrouw Zainab bint Jahāsh^(ra) scheidde, trouwde de Heilige Profeet^(s) met Zainab^(ra) onder goddelijk bevel. Op deze manier heeft de Heilige Profeet^(s) deze onwetende gewoonte uitgeroeid, waarvan de volledige uitroeiing onmogelijk was zonder zijn eigen praktische voorbeeld. Daarnaast heeft de Heilige Profeet^(s) door Zainab^(ra) te trouwen ook door praktisch voorbeeld vastgesteld dat er niets mis is met het trouwen van een vrouw die gescheiden is.

Dan, verklaart Hij:

“O Boodschapper! Zeg tegen uw vrouwen: als jullie het leven van deze wereld en haar versieringen willen, kom dan, ik zal voor jullie zorgen, maar in dat geval kunnen jullie niet mijn vrouwen blijven en zal ik jullie met welwillendheid en vrijgevigheid wegsturen. Als jullie echter God en Zijn Boodschapper willen, en de beloning van het hiernamaals willen, weet dan dat God een grote beloning heeft bereid voor degenen onder jullie die goeddoen en Gods wil vervullen... O vrouwen van de Profeet! Jullie zijn niet zoals andere vrouwen als jullie godvrezend zijn, en het gebed in zijn ware essentie verrichten, en Zakāt geven, en God en Zijn Boodschapper volledig gehoorzamen (omdat God jullie voor een speciaal doel heeft uitgekozen).

O leden van het huishouden van de Profeet! Allah de Verhevene verlangt ernaar om al jullie zwaktes en tekortkomingen van jullie weg te nemen en jullie volledig te zuiveren, zodat jullie de Tekenen van Allah en woorden van wijsheid aan de mensen kunnen overbrengen, die aan jullie worden onthuld in jullie huizen door de Profeet. God de Verhevene verlangt ernaar om deze taak door middel van jullie te vervullen, omdat hoewel Hij onzichtbaar en verborgen is voor de ogen van mensen vanwege Zijn meest subtiële aard, Hij ook op de hoogte is van de behoeften van mensen vanwege Zijn alwetendheid. Daarom is het noodzakelijk dat Hij de taak van de leiding van de mensheid vervult door middel van mensen.”¹⁵

In dit vers van de Heilige Koran wordt het tweede en grotere doel voor het beoefenen van polygamie door de Heilige Profeet^(s) genoemd. Namelijk, zodat geschikte vrouwen als echtgenotes bij de Heilige Profeet^(s) konden verblijven en vervolgens voorbereid zouden zijn op het onderwijzen en opleiden van andere moslimvrouwen. “Dit is het zeer specifieke doel waarvoor de huwelijken van de Heilige Profeet^(s) plaatsvonden.” Bovendien kan elke persoon begrijpen dat dit doel specifiek was voor de persoon van de Heilige Profeet^(s). Om deze reden was de Heilige Profeet^(s) vrijgesteld van de beperkingen die doorgaans aan moslims worden opgelegd bij de praktijk van polygamie. In werkelijkheid was de Heilige Profeet^(s) een wetgevende Profeet en door hem moest het fundament van een nieuwe wet, samenleving en beschaving worden gelegd. Het was daarom niet voldoende dat deze nieuwe voorschriften alleen door de Heilige Profeet^(s) werden gepropageerd. In feite was het ook nodig dat deze nieuwe Shari’at onder direct toezicht van de Heilige Profeet^(s) nauwgezet werd ingesteld en dat hij mensen praktisch leidde naar deze nieuwe wegwijzers die waren uitgezet door de Islam. Dit was een zeer moeilijke en delicate taak en hoewel er hindernissen waren die de Heilige Profeet^(s) tegenkwam met betrekking tot mannen, was dit vooral met betrekking tot vrouwen een nog grotere uitdaging. Ten tweede, vanwege de inherente verlegenheid van vrouwen waren ze niet in staat om openlijk de Heilige Profeet^(s) te informeren over specifieke kwesties die betrekking hadden op vrouwen. Als gevolg van een gebrek aan onderwijs dat heerste onder vrouwen en hun neiging om vast te houden aan onwetende gewoonten waardoor het voor hen moeilijk is om snel enige vorm van hervorming in hun praktijk door te voeren, was er een speciaal systeem nodig voor het onderwijs en de opleiding van vrouwen. In dit opzicht was de meest effectieve manier voor de Heilige Profeet^(s) om geschikte vrouwen te huwen en hen onder zijn eigen training voor te bereiden op deze taak, zodat deze vrouwen vervolgens de rol konden vervullen van het opleiden en trainen van andere Moslimvrouwen. Dit plan bleek succesvol te zijn en de moslimvrouwen veranderden op wonderbaarlijke wijze en in een zeer korte tijd hun leven volgens deze nieuwe Shari’ah. Zo’n voorbeeld is in geen enkel land ter wereld te vinden waar de vrouwelijke klasse een geheel nieuwe wet begon te praktiseren en zo snel en zo volledig een nieuwe cultuur en beschaving aannam. Een praktisch bewijs dat de huwelijken van de Heilige bij de Heilige Profeet^(s) niet voortkwamen uit wellustige bedoelingen maar puur op religieuze gronden is dat de Heilige bij Profeet^(s) enkele vrouwen huwde die zo oud waren geworden dat ze geen kinderen meer konden krijgen. Bijvoorbeeld, Hadrat Ummi Salamah^(ra), met wie de

Heilige Profeet^(s) in het 4e jaar na de Hidjra trouwde, was op dat moment al voorbij de leeftijd waarop zij kinderen kon baren. Als zodanig verontschuldigde ze zich zelfs op deze basis, maar aangezien het fundamentele doel van de Heilige Profeet^(s) puur religieus was en zij hiervoor zeer geschikt was, moedigde de Heilige Profeet^(s) haar aan en trouwde met haar toestemming.¹⁶ De doelen van de huwelijken van de Heilige Profeet^(s) die plaatsvonden waren enorm gezegend en zuiver en de vervulling van de verplichtingen van het profeetschap werden voornamelijk overwogen. Niet alleen in zijn huwelijken, maar ook bij het bestuderen van de levensstijl van de Heilige Profeet^(s) in het algemeen wordt het duidelijk dat alles wat hij deed of het nu ogenschijnlijk verband hield met de wereld of met religie, het voornaamste en leidende doel van de Heilige Profeet^(s) direct of indirect, de vervulling van de verplichtingen van het profeetschap was. De Heilige Profeet^(s) was nooit bezig met het comfort van de wereld. De volgende Hadith is inderdaad een zeer nauwkeurig levendige beschrijving van het leven van de Heilige Profeet^(s):

“Ibni Mas’ud^(s) vertelt dat op een gelegenheid de Heilige Profeet^(s) op een dikke en ruwe mat ging liggen en in slaap viel. Toen de Heilige Profeet^(s) wakker werd, had de mat afdrukken op zijn lichaam achtergelaten. Hierop stelde ik voor: ‘O Boodschapper van Allah! Als u dat wenst, kunnen we middelen regelen voor uw gemak en comfort.’ De Heilige Profeet^(s) antwoordde: ‘Ibni Mas’ud! Wat heb ik te maken met het comfort van deze wereld? De vergelijking tussen de wereld en mij is als die van een reiziger te paard, die stopt om op adem te komen onder de schaduw van een boom en dan weer opstaat om zijn reis voort te zetten.’”¹⁷

Deze Hadith impliceert niet dat het verboden is om te profiteren van de gemakken van deze wereld. Want de Islām verbiedt een persoon niet om rechtmatig voordeel te halen uit een legitiem comfort van de wereld. In feite leert de Heilige Koran zelf het volgende gebed:

“Onze Heer! Geef ons een deel van de goede dingen van deze wereld, evenals de zegeningen van de komende wereld.”¹⁸

Het enige wat in de bovengenoemde Hadith wordt geïmpliceerd is dat een persoon het verwerven van wereldse gemakken niet als het eigenlijke doel van zijn leven moet beschouwen. Verder bewijst het ook dat de Heilige Profeet^(s) absoluut geen persoonlijk belang had bij de gemakken van deze wereld, en wat betreft de gemakken van de wereld was het leven van de Heilige Profeet^(s) slechts als dat van een reiziger.

In dit korte verslag over polygamie zou het niet misstaan om te vermelden dat de Islam niet de enige is die polygamietoestaat. In feite heeft een meerderheid van de wereldreligies de polygamie toegestaan. De Mozaïsche wet verleent bijvoorbeeld deze toestemming¹⁹ en veel profeten van de Bani Israël hebben hier praktisch naar gehandeld.²⁰ In de hindoeïstische religie is polygamie toegestaan²¹ en veel heilige mannen onder de hindoes hadden meer dan één vrouw. Krishan Ji praktiseerde bijvoorbeeld polygamie.²² Tot op de dag van vandaag praktiseren hindoeïstische koningen en prinses polygamie. Op dezelfde manier is er ook geen verklaring van de Messias van Nazareth die tegen de praktijk van polygamie spreekt. Aangezien deze praktijk werd toegestaan door de Mozaïsche wet en in de praktijk werd toegepast, was polygamie wijdverbreid tijdens de tijd van de Messias van Nazareth. Uit zijn stilte kan worden afgeleid dat hij het als wettig beschouwde. Daarom heeft de Islam geen nieuwe praktijk geïntroduceerd.

Wat de Islam wel heeft gedaan, is beperkingen opleggen en voorwaarden stellen aan de praktijk, waardoor een nuttig en gezegend systeem voor de uitzonderlijke omstandigheden van individuen en naties is ontstaan. Aan heteinde van deze opmerking is het ook noodzakelijk om te vermelden dat hoewel tegenstanders zeer ernstige beschuldigingen hebben geuit tegen de huwelijken van de Heilige Profeet^(s) en elke individu de kwestie van polygamie beoefend door de Heilige Profeet^(s) naar zijn eigen dispositie en gedachten heeft begrepen, is de waarheid erin geslaagd om te heersen over de pen en tong van de tegenstanders. Als ze het al niet volledig hebben geaccepteerd, zijn ze in ieder geval gedeeltelijk gedwongen om de waarheid te aanvaarden. Zo wordt zelfs de heer Margoliouth, wiens oog meestal geneigd is om alle rechte dingen op een verdraaide manier te zien, gedwongen om de waarheid in dit opzicht te bekennen. Hij schrijft in zijn boek ‘Mohammed’:

“Mohammeds^(s) talrijke huwelijken na de dood van Khadijah zijn door veel Europeanen beschreven als grove hartstocht, maar ze lijken voornamelijk te zijn ingegeven door motieven van een minder grove soort. Verscheidene van zijn allianties hadden een politiek karakter, omdat de Profeet^(s) zijn belangrijkste volgelingen steeds dicht bij zich wilde hebben. Dit was ongetwijfeld zijn doel toen hij trouwde met de dochters van Abū Bakr en Omar; terwijl een politiek motief van een andere soort te vinden is in zijn allianties met de dochters van politieke tegenstanders of gevallen vijanden. De rest kan worden verklaard door zijn extreme bezorgdheid om een zoon te krijgen, en daarmee te ontsnappen aan een verwijt waarvoor hij zeer gevoelig was.”²³

Dit is de mening van die persoon die misschien voorop staat met betrekking tot zijn oppositie en vooroordelen onder de biografen van de Heilige Profeet^(s). Hoewel deze mening van de heer Margoliouth niet geheel juist is, bewijst zij inderdaad hoe de waarheid zelfs een tegengesteld hart kan overwinnen.²⁴

BRON:

[1]. An-Nisā’ (4:25)
[2]. Al-Baqarah (2:188)
[3]. Al-Baqarah (2:224)
[4]. Ar-Rūm (30:22)
[5]. An-Nisā’ (4:4)
[6]. An-Nūr (24:33)
[7]. Mishkātul-Maṣābīḥ, Volume 1, Al-Faṣluth-Thānī, p. 570, Kitābun-Nikāḥ, Al-Faṣluth-Thānī, Ḥadīth No. 3091, Dārul-Kutubil-‘Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (2003)
[8]. Ṣaḥīḥul-Bukhārī, Kitābun-Nikāḥ, Bābul-Ikfā’i Fid-Dīn, Ḥadīth No. 5090
[9]. Sunanut-Tirmidhī, Kitābun-Nikāḥ, Bābu Mā Jā’a Fin-Naẓari Ilal-Makhtūbah, Ḥadīth No. 1087
[10]. Ṣaḥīḥul-Muslim, Kitābuṭ-Ṭalāq, Bābul-Muṭallaqati Thalāthan Lā Nafaqatan Lahā, Ḥadīth No. 3697
[11]. * Ṣaḥīḥul-Muslim, Kitābur-Raḍā’a, Bābu Istiḥbābi Nikāhil-Bikr, Ḥadīth No. 3638
* Ṣaḥīḥul-Bukhārī, Kitābun-Nikāḥ, Bābu Tazwījith-Thayyibāt, Ḥadīth No. 5079
[12]. Mishkātul-Maṣābīḥ, Volume 1, Part 2, p. 593, Kitābun-Nikāḥ, Bābul-Qasam, Al-Faṣluth-Thānī, Ḥadīth No. 3235-3236, Dārul-Kutubil-‘Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (2003)
[13]. Sunanut-Tirmidhī, Kitābun-Nikāḥ, Bābu Mā Jā’a Fir-Rajuli Yuslimu Wa ‘Indahū ‘Ashru Niswatin, Ḥadīth No. 1128
[14]. Al-Aḥzāb (33:38)
[15]. Al-Aḥzāb (33:29-30, 33-35)
[16]. * Sharḥul-‘Allāmatiz-Zarqānī ‘Alal-Mawāhibil-Ladunniyyah, door Allāmah Shihābuddīn Al-Qaṣṭalānī, Volume 4, pp. 398-400, Ummu Salamah Ummul-Mu’minīn, Dārul-Kutubil-‘Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)
* Aṭ-Ṭabaqātul-Kubrā, door Muḥammad bin Sa’d, Volume 8, p. 289, Dhikru Azwāji Rasūlillāhisa / Ummu Salamah bintu Abī Umayyah, Dāru lḥyā’it-Turāthil-‘Arabī, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)
[17]. Mishkātul-Maṣābīḥ, Volume 2, Part 3, p. 247
Kitābur-Riqāq, Al-Faṣluth-Thānī, Ḥadīth No. 5188, Dārul-Kutubil-‘Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, First Edition (2003)
[18]. Al-Baqarah (2:202)
[19]. * Deuteronomy (21:15)
* Kings I (11:3)
[20]. Bijvoorbeeld, refereer naar het leven van Ḥaḍrat Abraham, Ḥaḍrat Jacob, Ḥaḍrat David, Ḥaḍrat Solomon, en anderen. (vrede zij met hen)
[21]. Manusmriti Adhya’ai (9:121, 148, 181), Gīlānī Electric Press, Lahore
[22]. Shri Krishan, door Lālah Lājpat Rā’ai
[23]. Mohammed and The Rise of Islām, door David Samuel Margoliouth, pp. 176-177, G. P. Putnam’s Sons, New York & London, The Knickerbocker Press, Derde Uitgave (1905)
[24]. Een Arabisch gezegde dat betekent: ‘Ware superioriteit is waarover zelfs de vijanden over getuigen’. [Uitgevers]

Huwelijk van Ḥafṣah bint ‘Umar^(ra) Sha’bān 3 Na Hijrah

Ḥaḍrat ‘Umar^(ra) had een dochter genaamd Ḥafṣah^(ra). Ze was getrouwd met een trouwe metgezel, Khanīs bin Ḥudhāfah^(ra). Hij had deelgenomen aan de Slag bij Badr. Toen hij na de slag van Badr terugkeerde naar Medina, werd Khanīs ziek en herstelde hij niet van zijn ziekte.¹ Enige tijd na zijn overlijden begon Ḥaḍrat ‘Umar^(ra) zich zorgen te maken over een tweede huwelijk. Ḥafṣah^(ra) was toen al ouder dan twintig jaar.² Vanwege zijn eenvoud van karakter ontmoette Ḥaḍrat ‘Umar^(ra) zelf ‘Uthmān bin’ Affān^(ra) en zei dat zijn dochter Ḥafṣah^(ra) nu weduwe was en dat als hij geïnteresseerd was, hij met haar mocht trouwen. Ḥaḍrat ‘Uthmān^(ra) vermeed het onderwerp echter. Hierna vertelde Ḥaḍrat ‘Umar^(ra) het aan Ḥaḍrat Abū Bakr^(ra), maar ook hij zweeg en reageerde niet.³ Na dit was Ḥaḍrat Umar^(ra) zeer bedroefd en in deze staat van verbijstering presenteerde hij zichzelf voor de Heilige Profeet^(s). De Heilige Profeet^(s) antwoordde “O ‘Umar! Maakt u zich geen zorgen, als Allah het wil, zal Ḥafṣah^(ra) een betere echtgenoot vinden dan ‘Uthmān en Abū Bakr; en ‘Uthmān zal een betere vrouw krijgen dan Ḥafṣah.”⁴

De Heilige Profeet^(s) zei dit omdat hij al van plan was om met Ḥafṣah^(ra) te trouwen en zijn eigen dochter Ummi Kulthūm^(ra) ten huwelijk te geven aan Ḥaḍrat ‘Uthmān^(ra). Zowel Ḥaḍrat ‘Uthmān^(ra) als Ḥaḍrat Abū Bakr^(ra) waren hiervan op de hoogte en daarom wezen ze het voorstel van Ḥaḍrat ‘Umar^(ra) af. Enige tijd later huwde de Heilige Profeet^(s) zijn dochter Ummi Kulthūm^(ra) met Ḥaḍrat ‘Uthmān^(ra) zoals hierboven is vermeld. Vervolgens stuurde de Heilige Profeet^(s) zelf een voorstel naar Ḥaḍrat ‘Umar^(ra) voor Ḥafṣah^(ra). Wat had Ḥaḍrat ‘Umar^(ra) nog meer kunnen wensen? Hij accepteerde dit voorstel met plezier.⁵ In Sha’bān 3 A.H., trouwde Ḥaḍrat Ḥafṣah^(ra) met de Heilige Profeet^(s) en werd zij een deel van zijn huishouden.⁶ Toen dit huwelijk voltrokken was, zei Ḥaḍrat Abū Bakr^(ra) tegen Ḥaḍrat ‘Umar^(ra):

“Misschien is uw hart bedroefd geweest om mijnentwil. Het feit is dat ik al op de hoogte was van de bedoeling van de Heilige Profeet^(s), maar ik kon zijn geheim niet onthullen zonder toestemming. Natuurlijk, als de Heilige Profeet^(s) dit niet van plan was geweest, dan zou ik met veel plezier met Ḥafṣah getrouwd zijn.”⁷

Een bijzondere wijsheid bij het trouwen met Ḥafṣah^(ra) was, dat ze de dochter was van Ḥaḍrat Umar^(ra). Hij werd beschouwd als de meest vooraanstaande metgezel na Ḥaḍrat Abū Bakr^(ra) en hij behoorde tot de meest betrouwbare vrienden van de Heilige Profeet^(s). Om de wederzijdse relaties verder te versterken en om het verdriet van Ḥaḍrat ‘Umar^(ra) en Ḥafṣah^(ra) te verzachten, die zij hadden doorgaan door het voorbarig overlijden van Khanīs bin Ḥudhāfah^(ra), achtte de Heilige Profeet^(s) het gepast was om zelf te trouwen met Ḥafṣah^(ra). Een andere algemene wijsheid die in overweging werd genomen, was dat als de

Heilige Profeet^(s) meer vrouwen zou hebben, de taken van prediking en verspreiding, evenals onderwijs en training, op een veel grotere schaal met groter gemak en op een meer uitstekende manier onder de vrouwen zouden kunnen worden uitgevoerd - die in sommige opzichten de helft, zo niet meer dan de helft van de wereldbevolking uitmaken.

BRON:

- [1]. * Al-Iṣābah Fī Tamīziṣ-Ṣaḥābah, door Aḥmad bin ‘Alī bin Ḥajar Al-‘Asqalānī, Volume 2, pp. 290-291, Khunais, Dārul-Kutubil-‘Ilmiyyah, Beirut, Lebanon (2005)
* Sharḥul-‘Allāmatiz-Zarqānī ‘Alal-Mawāhibil-Ladunniyyah, door Allāmah Shihābuddīn Al-Qusṭalānī, Volume 4, pp. 393-394, Ḥafṣah Ummul-Mu’minīn, Dārul-Kutubil-‘Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)
- [2]. * Al-Iṣābah Fī Tamīziṣ-Ṣaḥābah, door Aḥmad bin ‘Alī bin Ḥajar Al-‘Asqalānī, Volume 8, p. 86, Ḥafṣah bint ‘Umar bin Al-Khaṭṭāb, Dārul-Kutubil-‘Ilmiyyah, Beirut, Lebanon (2005)
* Sharḥul-‘Allāmatiz-Zarqānī ‘Alal-Mawāhibil-Ladunniyyah, door Allāmah Shihābuddīn Al-Qusṭalānī, Volume 4, p. 393, Ḥafṣah Ummul-Mu’minīn, Dārul-Kutubil-‘Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)
- [3]. Ṣaḥīḥul-Bukhārī, Kitābun-Nikāḥ, Bābu ‘Arḍil-Insānibnatahu....., Ḥadīth No. 5122
- [4]. Sharḥul-‘Allāmatiz-Zarqānī ‘Alal-Mawāhibil-Ladunniyyah, door Allāmah Shihābuddīn Al-Qusṭalānī, Volume 4, p. 394, Ḥafṣah Ummul-Mu’minīn, Dārul-Kutubil-‘Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)
- [5]. Ṣaḥīḥul-Bukhārī, Kitābun-Nikāḥ, Bābu ‘Arḍil-Insānibnatahu....., Ḥadīth No. 5122
- [6]. Tārīkhur-Rusuli Wal-Mulūk (Tārīkhuṭ-Ṭabarī), door Abū Ja’far Muḥammad bin Jarīr Aṭ-Ṭabarī, Volume 3, p. 61, Thumma Dakhalatis-Sanatuth-Thālithatu Minal-Hijrah / Maqtalu Abī Rāfi’ Al-Yahūdīyyi, Dārul-Fikr, Beirut, Lebanon, Tweede Uitgave (2002)
- [7]. Ṣaḥīḥul-Bukhārī, Kitābun-Nikāḥ, Bābu ‘Arḍil-Insānibnatahu....., Ḥadīth No. 5122

Vervolg over polygamie

Met betrekking tot polygamie was er al een fundamentele discussie op gang gekomen, terwijl er werd gezinspeeld op het huwelijk van Ḥaḍrat ‘Ā’ishah^(ra). In dit voorval hoeft het niet herhaald te worden, maar het zou niet misplaatst zijn om beperkingen die door de Islam zijn bepaald te vermelden. Met betrekking tot polygamie en waar ook de Heilige Profeet^(s) zich praktisch aan vasthield, is dat het trouwen met meer dan één vrouw op geen enkele manier kan worden aangemerkt als een middel tot lust en genot. De waarheid is dat deze beperkingen, polygamie een zeer groot offer is van zowel de man als vrouw. Dit is in het belang van zichzelf, familie, natie, land of religie. Bovendien zit iemand die dit offer brengt op een veel grotere afstand van huiselijke vrede, comfort, vreugde en plezier, dan zo iemand wiens rijkdom, aandacht, tijd en schijnbare liefde alleen aan één vrouw toebehoort.

Men moet ook bedenken, dat iemand die meer dan eens trouwt, door genot en lust gedreven, altijd bijzondere aandacht besteedt aan het voedsel, de kleding en de huisvesting enz. van zijn vrouwen en hun zoveel mogelijk middelen verschaft voor hun genot en plezier. In het leven van de Heilige Profeet^(s) wordt echter een geheel tegenovergesteld beeld gezien.

Ga niet ver weg, open gewoon de Qur’an, die categorisch wordt geaccepteerd als de meest authentieke geschriften over de biografie van de Heilige Profeet^(s). Op een gegeven moment begon er rijkdom binnen te stromen van buiten Madīnah, en de metgezellen begonnen wat financiële rust te krijgen. De vrouwen van de Heilige Profeet^(s) stelden voor dat ze nu ook een deel van deze welvaart zouden moeten ontvangen en enigszins gecompenseerd zouden moeten worden voor de dagen van ontbering die ze tot nu toe hadden doorstaan. De Heilige Profeet^(s) antwoordde:

“Als jullie het leven van deze wereld en haar rijkdommen en schatten verlangen, kom dan, dan zal ik jullie de rijkdom van deze wereld verschaffen. Maar in dat geval kunnen jullie niet langer mijn vrouwen blijven (omdat ik mijn leven vrij wil houden van de onzuiverheid van materialistische rijkdom). Als jullie als mijn vrouwen willen blijven, leef dan uitsluitend met mij omwille van God, voor mijn ambt als profeet en voor het hiernamaals. In dat geval zullen jullie een prachtige beloning van God ontvangen, die bestemd is voor degenen die goed doen.”¹

Toen zij deze verklaring van de Heilige Profeet^(s) hoorden, verklaarden al zijn vrouwen unaniem dat God en Zijn Boodschapper alles is wat zij wensen en niet de rijkdom van deze wereld.² Kan men in het licht van deze uitstekende historische getuigenis begrijpen dat de polygamie die de Heilige Profeet^(s) beoefende, een middel tot genot en lust was? Integendeel, elke

nieuwe vrouw die in het huis van de Heilige Profeet^(s) kwam, zou de huiselijke last van de Heilige Profeet^(s) vergroten. Bovendien was het te danken aan de geweldige opofferingsgezindheid van de Heilige Profeet^(s), dat hij ter wille van zijn godsdienst, natie en land al deze ontberingen vrolijk droeg en de rust en kalmte van zijn leven weggooide en een volledig ascetisch leven leidde, alsof hij een reiziger was.

Een andere wijsheid in de polygamie die door de Heilige Profeet^(s) werd beoefend, was opdat de gehechtheden die in deze wereld aan een persoon zijn verbonden, zouden worden verzwakt. Het is duidelijk dat een persoon in deze wereld vele relaties bezit die hij moet onderhouden. Er zijn bijvoorbeeld ouders, broers en zusters, de vrouw en kinderen, vrienden, burens, enzovoort. Van al deze relaties is emotioneel gezien de meest gepassioneerde en gevoelige relatie die van man en vrouw. Soms neemt de liefde van een man voor zijn vrouw een toestand aan die in het algemeen beschreven kan worden als hartstochtelijke liefde en soms brengt de uitbundigheid van emoties deze hartstochtelijke liefde tot een soort waanzin. In zo’n toestand blijft een mens, behalve dat hij een heel leven bezig is met deze hartstochtelijke liefde, van geen enkel nut meer. Bovendien wordt aanvaard dat de beste werken van het leven van deze wereld niet die zijn welke betrekking hebben op het individuele leven, maar die welke betrekking hebben op het collectieve en nationale leven. Aangezien de Heilige Profeet^(s) het best mogelijke vermogen in de mens wilde ontwikkelen, zodat hij de verantwoordelijkheden die verband houden met het collectieve leven van de mensheid zou kunnen vervullen, stond hij daarom in bepaalde omstandigheden en onder bijzondere voorwaarden de praktijk van polygamie toe. Bovendien heeft de Heilige Profeet^(s) daarbij de relatie tussen man en vrouw zo’n vormgegeven, dat een mens er niet volledig in opgaat. Volgens dit principe was de polygamie van de Heilige Profeet^(s) bedoeld om de persoonlijke banden te verzwakken en niet om ze te versterken.

Als zodanig is het antwoord dat de Heilige Profeet^(s) aan zijn vrouwen gaf toen ze om rijkdom vroegen, een getuigenis van dit feit. Bovendien toont het ook aan dat de Heilige Profeet^(s) er niet alleen naar verlangde om zijn eigen aandacht aan God en zijn functie van Profeetschap te wijden, maar zelfs met betrekking tot zijn vrouwen, zijn hart verlangde dat hun relatie met hem ook geheel ter wille van het hiernamaals zou zijn. In deze omstandigheden was dit zeer zeker een grote opoffering van individueel gewin door de Heilige Profeet^(s). Door een toestand van immense ontberingen en moeilijkheden in zijn huiselijk leven te creëren, maakte de Heilige Profeet^(s) het voor zichzelf gemakkelijker om de verantwoordelijkheden te vervullen die op hem rustten in zijn hoedanigheid van wetgever, religieus hervormer en leider. Daarom

verdient dit optreden van de Heilige Profeet^(s) de dankbaarheid van ieder mens die, in de gelijkenis van wilde beesten, niet alleen zorgt voor zijn eigen vleselijke verlangens en individueel of persoonlijk gewin, maar veeleer de hervorming en vooruitgang van het morele, geestelijke, nationale en collectieve leven als zijn voornaamste doel beschouwt.

Op het moment van het huwelijk was Ḥaḍrat Ḥafṣah^(ra) ongeveer eenentwintig jaar oud. Aangezien ze de dochter was van een persoon die de meest voortreffelijke was onder de metgezellen, heeft ze een speciale rang onder de Azwāj-e-Muṭahharāt³, na Ḥaḍrat ‘Ā’ishah^(ra). Ondanks enkele onenigheden, wat gewoon is in zulke relaties, had ze een hechte relatie met Ḥaḍrat ‘Ā’ishah^(ra). Als zodanig is er een overlevering in de Aḥādīth⁴ dat ze leerde schrijven van een vrouwelijke Metgezel genaamd Shifā’ bint ‘Abdillāh^{ra}. Ze overleed in 45 A.H., toen ze min of meer, drieënzestig jaar oud was.

BRON:

- [1]. Al-Aḥzāb (33:29-30)
- [2]. Ṣaḥīḥul-Bukhārī, Kitābut-Tafsīri Sūratul-Aḥzāb, Bābu Qaulihī Wa In Kuntunna Turidnal-ḤayātadDunyā....., Ḥadīth No. 4786
- [3]. Echtgenotes van de Heilige Profeet^s [Uitgevers]
- [4]. Sunanu Abī Dāwūd, Kitābuṭ-Ṭibb, Bābu Mā Jā’a Fir-Ruqā, Ḥadīth No. 3887

Ḥaḍrat Ummul-Mu'minīn Zainab bint Khuzaimah^(ra)

De Heilige Profeet^(s) had een neef van zijn vaders kant, wiens naam was 'Abdullāh bin Jaḥash^(ra). Hij overleed als martelaar in de slag van Uḥud, terwijl hij zijn vrouw Zainab bint Khuzaimah^(ra) zonder steun achterliet. De Heilige Profeet^(s), die een ongeëvenaard voorbeeld was van vriendelijke behandeling jegens naaste familieleden, stuurde een huwelijksaanzoek naar Zainab bint Khuzaimah^(ra) zelf, en nam haar na haar toestemming, in een echtelijke verbintenis. Op dat moment was Ḥaḍrat Zainab^(ra) ongeveer dertig jaar oud. Slechts een paar maanden na haar huwelijk stierf ze echter in Rabī'ul-Awwal 4 Na Hijrah. De Heilige Profeet^(s) begroef haar in Jannatul Baqī'. Zainab bint Khuzaimah^(ra) was een zeer rechtschapen en vrome dame, en vanwege haar liefdadigheid, aalmoezen en aandacht voor de minder bedeelden, was ze bekend onder de naam "Ummul-Masākīn".¹

BRON:

- [1]. * Sharḥul-'Allāmatiz-Zarqānī 'Alal-Mawāhibil-Ladunniyyah, door Allāmah Shihābuddīn Al-Qusṭalānī, Volume 4, pp. 416-417, Zainab Ummul-Masākīna Wal-Mu'minīn, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)
* Al-Iṣābah Fī Tamīziṣ-Ṣaḥābah, door Aḥmad bin 'Alī bin Ḥajar Al-'Asq

Huwelijk met Ummi Salama^(ra)

Shawwal 4 Na Hijrah

In de maand Shawwal van hetzelfde jaar trouwde de Heilige Profeet^(s) met Ummi Salamah^(ra).¹ Ummi Salamah^(ra) behoorde tot een nobele familie van de Quraish en was eerder getrouwd geweest met Abu Salamah bin Abdul-Asad^(ra). Hij was zeer gelovig en een van de eerste metgezellen. Zijn overlijden gebeurde in ditzelfde jaar. Wanneer de Iddat (d.w.z. een door de Islamitische Shari'ah vastgestelde tijdsperiode die verstrijken moet zijn voordat een weduwe of gescheiden vrouw opnieuw kan trouwen) was verstreken, verlangde Hadrat Abū Bakr^(ra) om met haar te trouwen.² Ummi Salama^(ra) was een zeer wijze, welgemanierde en bekwame dame. Zij accepteerde het aanbod van Hadrat Abū Bakr^(ra) echter niet. Hierna overweeg de Heilige Profeet^(s) een huwelijk met haar. Naast haar persoonlijke kwaliteiten die haar waardig maakte om de vrouw van een wetgevende profeet te zijn, nam de Profeet^(s) ook in overweging dat zij de weduwe was van een zeer eminente en een pionier metgezel. Ook had zij kinderen, waardoor het nodig was om speciale regelingen voor haar te treffen. Naast dit alles was Abu Salamah bin 'Abdullsh^(ra) ook de pleegbroer van de Heilige Profeet^(s).³ Om deze reden was de Heilige Profeet^(s) bezorgd om zijn nabestaanden. De Heilige Profeet^(s) zond een huwelijksaanzoek naar Ummi Salamah^(ra). In de eerste instantie was zij terughoudend om verschillende redenen en sloeg het aanbod af. Zij zei "Ik ben oud geworden en ben niet langer in staat kinderen te baren."⁴ Vooralsnog accepteerde zij het huwelijksaanbod toen zij leerde dat de Heilige Profeet^s niet gemotiveerd was door het vooruitzicht om kinderen met haar te krijgen.

Zoals eerder vermeld was Ummi Salamah^(ra) een dame met een uitgesproken persoonlijkheid en bezat zij over buitengewone intelligentie en geslepenheid. Ook bezat ze een verheven rang in oprechtheid en haar geloof. Ze was een van de mensen die in de vroege dagen naar Abessinië waren gemigreerd op instructie van de Heilige Profeet^(s). Zelfs toen ze naar Medina emigreerde, was ze de allereerste onder de vrouwen.⁵ Hadrat Ummi Salamah^(ra) kon ook lezen⁶ en speelde een belangrijke rol in het opleiden en trainen van de moslimvrouwen. Veel overleveringen en Hadīth zijn door haar overgeleverd in de boeken van gekomen en in dit opzicht staat ze op de tweede plaats onder de vrouwen van de Heilige Profeet^(s) en op de twaalfde plaats van alle metgezellen in totaal.

Hadrat Ummi Salamah^(ra) was gezegend met een zeer lang leven en stierf in het tijdperk van Yazīd bin Mu'āwīyah op de leeftijd van vierentachtig jaar.⁷ Zij was de laatste van de Ummahātul-Mu'minīn⁸ die stierf.⁹ Tijdens haar huwelijk was Hadrat Ummi Salamah^(ra) de oudste onder de vrouwen van de Heilige Profeet^s, zij had een leeftijd bereikt waarin zij niet langer in staat was om kinderen te baren. Toen de Heilige Profeet^s zijn dagelijkse ronde deed na het 'Asr-gebed om zich te informeren naar het welzijn van zijn vrouwen begon hij bij Hadrat Ummi Salamah^(ra)

en eindigde hij bij Hadrat 'Ā'ishah^(ra), de jongste van allemaal. Daarna vertrok hij naar het verblijf van de vrouw wiens beurt het was.¹⁰

BRON:

- [1]. * Tārīkhur-Rusuli Wal-Mulūk (Tārīkhut-Ṭabarī), door Abū Ja'far Muḥammad bin Jarīr Aṭ-Ṭabarī, Volume 3, p. 94, Thumma Dakhalatis-Sanatur-Rābi'atu Minal-Hijrah / Dhikrul-Khabarī 'An Ghazwatis-Sawīq, Dārul-Fikr, Beirut, Lebanon, Tweede Uitgave (2002)
* Sharḥul-'Allāmatiz-Zarqānī 'Alal-Mawāhibil-Ladunniyyah, door Allāmah Shihābuddīn Al-Qusṭalānī, Volume 4, p. 402, Ummu Salamah Ummul-Mu'minīn, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)
- [2]. Sunanu An-Nasa'i, Kitābun-Nikāḥ, Bābu Inkāḥil-Ibni Ummahū, Ḥadīth No. 3254
- [3]. Ṣaḥīḥul-Bukhārī, Kitābu-Nikāḥ, Bābu Wa An Tajma'ū Bainal-Ukhtayain, Ḥadīth No. 5107
- [4]. * Al-Iṣābah Fī Tamīzish-Ṣaḥābah, door Aḥmad bin 'Alī bin Ḥajar Al-'Asqalānī, Volume 8, p. 405, Ummu Salamata bintu Abī Umayyah, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beirut, Lebanon (2005)
* Sharḥul-'Allāmatiz-Zarqānī 'Alal-Mawāhibil-Ladunniyyah, door Allāmah Shihābuddīn Al-Qusṭalānī, Volume 4, p. 399, Ummu Salamata Ummul-Mu'minīn, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)
* Aṭ-Ṭabaqātul-Kubrā, door Muḥammad bin Sa'd, Volume 8, p. 290, Dhikru Azwāji Rasūlillāhsa / Ummu Salamata bintu Abī Umayyah, Dāru Iḥyā'it-Turāthil-'Arabī, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)
- [5]. * Sharḥul-'Allāmatiz-Zarqānī 'Alal-Mawāhibil-Ladunniyyah, door Allāmah Shihābuddīn Al-Qusṭalānī, Volume 4, pp. 396-397/400, Ummu Salamata Ummul-Mu'minīn, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)
* Al-Iṣābah Fī Tamīzish-Ṣaḥābah, door Aḥmad bin 'Alī bin Ḥajar Al-'Asqalānī, Volume 8, p. 404, Ummu Salamata bintu Abī Umayyah, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beirut, Lebanon (2005)
- [6]. Kitābu Futūḥil-Buldān, door Aḥmad bin Yahyā bin Jābir Al-Baghdādī As-Shahīru Bil-Balādhurī, p. 280, Amrul-Khaṭṭī, Al-Mausū'ātu Bi-Shāri'i Bābil-Khalq, Egypt, Eerste Uitgave (1901)
- [7]. * Aṭ-Ṭabaqātul-Kubrā, door Muḥammad bin Sa'd, Volume 8, p. 292, Dhikru Azwāji Rasūlillāhsa / Ummu Salamata bintu Abī Umayyah, Dāru Iḥyā'it-Turāthil-'Arabī, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)
* Tahzībūt-Tahzīb, door Al-Imām Shihābuddīn Abul-Faḍl Aḥmad bin Ḥajar Al-'Asqalānī, Volume 6, p. 618, Ḥarful-Hā'i / Min Ismihā Hind Wa Hunaidah....., Dāru Iḥyā'it-Turāthil-'Arabī, Beirut, Lebanon, Tweede Uitgave (1993)
- [8]. Moeder der Gelovigen [Uitgevers]
- [9]. * Sharḥul-'Allāmatiz-Zarqānī 'Alal-Mawāhibil-Ladunniyyah, door Allāmah Shihābuddīn Al-Qusṭalānī, Volume 4, p. 402, Ummu Salamah Ummul-Mu'minīn, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)
* Al-Iṣābah Fī Tamīzish-Ṣaḥābah, door Aḥmad bin 'Alī bin Ḥajar Al-'Asqalānī, Volume 8, p. 407, Ummu Salamata bintu Abī Umayyah, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beirut, Lebanon (2005)
- [10]. * Sharḥul-'Allāmatiz-Zarqānī 'Alal-Mawāhibil-Ladunniyyah, door Allāmah Shihābuddīn Al-Qusṭalānī, Volume 4, p. 402, Ummu Salamah Ummul-Mu'minīn, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)

Het huwelijk van Zainab bint Jahash^(ra)

5 Na Hijrah

Het huwelijk van Zainab bint Jahash^(ra) vond plaats in hetzelfde jaar, namelijk 5 Na Hijrah, kort voor de Oorlog van Bani Mustaliq, in Sha'bān 5 Na Hijrah trouwde de Heilige Profeet^(s) met Zainab bint Jahash^(ra). Sommige geschiedenis schrijvers zoals Ibni Athīr en de auteur van Khamis hebben de trouwerij van Zainab bint Jahash^(ra) na de Oorlog van Bani Mustaliq beschreven, maar dat is onjuist. Het is bewezen uit Ṣaḥīḥ Bukhārī¹ dat toen het bekende laster voorval werd geuit tegen Ḥaḍrat 'Ā'ishah^(ra), het huwelijk met Zainab bint Jahash^(ra) al had plaatsgevonden. Het wordt aangenomen dat het incident van de laster tegen Ḥaḍrat 'Ā'ishah^(ra) verband hield met de Oorlog van Bani Muṣṭaliq. Zainab bint Jahash^(ra) was de dochter van de aangetrouwde tante van de Heilige Profeet^s. Haar naam was Umaymah bint 'Abdil-Muṭṭalib. Hoewel ze erg rechtvaardig en vroom was, was ze zich in haar hart bewust van haar gezinssituatie. Daarentegen was het karakter van de Heilige Profeet^(s) vrij van dergelijke gedachten. Hoewel hij rekening hield met de familieomstandigheden vanuit een sociaal perspectief, beschouwde de Heilige Profeet^(s) de natuur van een individu en de persoonlijke zuiverheid als ware criteria van zuiverheid. Hierover zegt de Heilige Koran:

“Voorzeker, de godvruchtigste onder u is de eerwaardigste bij Allah.”²

De Heilige Profeet^(s) stuurde daarom zonder enige aarzeling het huwelijksvoorstel van zijn vrijgelaten slaaf en zijn geadopteerde zoon, Zaid bin Ḥārithah^(ra) naar Zainab bint Jahash^(ra).

In eerste instantie accepteerde Zainab^(ra) deze huwelijksvoorstel niet, omdat ze dacht dat haar familiestatus hoger was, maar toen ze de oprechte intentie van de Heilige Profeet^(s) opmerkte stemde ze in.³ Volgens het voorstel en wens van de Heilige Profeet^(s), vond het huwelijk van Zainab^(ra) en Zaid^(ra) plaats. Hoewel Zainab^(ra) haar geloften met goedheid vervulde, had Zaid^(ra) het gevoel dat Zainab^(ra) nog steeds verborgen gevoelens koesterde dat ze uit een adellijke familie kwam en een naaste verwant van de Heilige Profeet^(s) was, terwijl Zaid^(ra) slechts een vrijgelaten slaaf was en zichzelf niet haar gelijke beschouwde.

Dit gevoel werd langzaam en geleidelijk sterker, waardoor hun huwelijksleven onaangenaam werd. Toen deze verontrustende situatie uit de hand liep, kwam Zaid bin Ḥārithah^(ra) bij Heilige Profeet^(s). Hij klaagde over de behandeling van Zainab^(ra) en verzocht toestemming om van haar te scheiden.⁴ In een andere overlevering wordt verteld dat hij klaagde dat, “Zainab^(ra) harde taalgebruik gebruikte en hij daarom wenste van haar te scheiden.”⁵ Natuurlijk was de Heilige Profeet^(s) bedroefd toen hij de stand van zaken hoorde, maar hij weerhield Zaid^(ra) ervan te scheiden. Wellicht omdat hij dacht dat Zaid^(ra) meer kon doen om zijn verantwoordelijkheid

te voldoen. De Heilige Profeet^(s) spoorde hem aan door te zeggen: “Vreest God en beslecht uw meningsverschillen op welke wijze dan ook.”⁶

Deze woorden van de Heilige Profeet^(s) zijn ook in de Heilige Koran vastgelegd, met de volgende woorden:

“Behoud uw vrouw voor u en vrees Allah.”⁷

De reden voor dit advies van de Heilige Profeet^(s) was, ten eerste dat Heilige Profeet^(s) een echtscheiding verafschuwde. Bij een gelegenheid verklaarde de Heilige Profeet^(s):

“Van alle wettige zaken is echtscheiding het meest ongewenst in de ogen van God.”⁸

Om deze reden is het alleen toegestaan als laatste uitweg. Ten tweede, zoals overgeleverd door Imam Zainul-'Ābidīn 'Alī bin Ḥusain^(ra), de zoon van Imām Ḥusain^(ra), (en Imām Zuhri heeft verklaard dat deze overlevering betrouwbaar is), de Heilige Profeet^(s) door goddelijke openbaring wist dat Zaid bin Ḥārithah^(ra) uiteindelijk zou scheiden van Zainab^(ra). Vervolgens zou ze een huwelijksband aangaan met de Heilige Profeet^(s).⁹ Omdat hij voelde dat hij een persoonlijke betrekking had in de zaak, wenste de Heilige Profeet^(s) absoluut irrelevant en neutraal te blijven. Vanuit zijn eigen perspectief, had hij als grootste wens dat hij geen deel zou uitmaken aan de ontbinding van het huwelijk van Zaid^(ra) en Zainab^(ra), dat ze zo lang mogelijk bij elkaar zouden blijven. Met deze overweging heeft de Heilige Profeet^(s) Zaid^(ra) nadrukkelijk aangespoord om niet te scheiden, God te vrezen en de verschillen tussen man en vrouw op welke manier dan ook bij te leggen. Bovendien wist de Heilige Profeet^(s) dat als Zainab^(ra) zou trouwen met de Heilige Profeet^(s) nadat zij van Zaid^(ra) gescheiden was, mensen de bewering zouden opwerpen dat de Heilige Profeet^(s) getrouwd was met de gescheiden vrouw van zijn geadopteerde zoon, waardoor de mensen tot beproeving werden geplaatst. Als zodanig zegt Allah de Verhevene in de Heilige Koran:

Gij verborgt in uw hart wat Allah aan het licht zou brengen, en gij vreestet de mensen terwijl Allah er meer recht op heeft dat gij Hem zoudt vrezen.¹⁰

De Heilige Profeet^(s) wees Zaid^(ra) erop om Allah te vrezen en weerhield hem te scheiden. Na deze aanmoediging boog Zaid^(ra) zijn hoofd in gehoorzaamheid en keerde terug. Het was echter moeilijk om de onderlinge verschillen weg te werken. Het was voorbestemd en het gebeurde. Na enige tijd scheidde Zaid^(ra) toch. Toen de 'Iddat van Zainab^(ra) verstreken was, ontving de Heilige Profeet^(s) opnieuw een openbaring met betrekking tot haar huwelijk, waarin hij geïnstrueerd werd om haar te huwen.¹¹

In dit goddelijke bevel was er een wijsheid, dat Zainab^(ra) kon worden gestuurd en dat er geen schande was om als moslimman te trouwen met een gescheiden vrouw. Bovendien was er ook een andere

wijsheid. Aangezien Zaid^(ra) de geadopteerde zoon was van de Heilige Profeet^(s) en als zijn zoon bekend stond, was het trouwen met zijn gescheiden vrouw een praktisch voorbeeld voor de moslims door de Heilige Profeet^(s). Hij gaf hiermee aan dat een geadopteerde zoon geen echte zoon is en ook de dergelijke geboden, zoals ze gelden bij een biologische zoon niet van toepassing zijn. Als gevolg hiervan zou het Arabische gebruik, dat onnodig was, onder de moslims geschrapt worden. In dit verband staat in de Heilige Koran, wat de meest betrouwbare bron is van alle historische bestanden:

“Toen Zaid van haar scheidde, verenigden Wij haar met u in de echt, opdat er voor de gelovigen geen bezwaar mocht zijn ten opzichte van de vrouwen van hun aangenomen zonen, als zij van haar zijn gescheiden. Allah’s gebod moet worden nageleefd.”¹²

Door deze goddelijke openbaring die absoluut vrij was van de persoonlijke verlangens of gedachten van de Heilige Profeet^(s) besloot hij te trouwen met Zainab^(ra). De Heilige Profeet^(s) stuurde zijn huwelijksaanzoek naar Zainab^(ra) via Zaid^(ra) zelf.¹³ Na toestemming van Zainab^(ra), diende haar broer als voogd en huwde haar aan de Heilige Profeet^(s). De bruidsschat werd vastgesteld op 400 dirhams.¹⁴ Op deze manier werd de stevig gewortelde traditie in Arabië door de Islam verbroken, middels deze persoonlijke voorbeeld van de Heilige Profeet^s.

Op dit moment is het ook belangrijk om te benoemen dat de Muhhaddithin geloven dat, omdat er een goddelijke openbaring rondom het huwelijk was neergezonden en omdat het huwelijk onder goddelijk bevel plaatsvond, er geen Nikah ceremonie plaatsvond. Deze aanname is incorrect. Zonder twijfel vond het huwelijk plaats onder goddelijk bevel en kan met zeggen dat het als het ware in de hemel is vastgesteld. Dit stelt echter iemand niet vrij van het volgen van de Shariah, die ook door God zelf is vastgesteld. Daarom maakte Ibn Hishan in de hierboven genoemde referentie duidelijk dat er een Nikah ceremonie heeft plaatsgevonden, zodat de zaak helder werd en hierover geen twijfel ontstond.

Het is ook niet juist om uit de Ḥadīth waarin gezegd wordt dat Hadrat Zainab^(ra) zich trots uitte tot de andere Ummahātul-Mu’minīn^(ra), dat hun huwelijken aangekondigd werden door hun voogden op aarde, maar haar huwelijk al in de hemel was aangekondigd, te concluderen dat er geen feitelijke Nikah ceremonie heeft plaatsgevonden. Ook al is haar huwelijk onder het speciale bevel van God geschreven in de hemel en die van de andere Ummahātul-Mu’minīn^(ra) plaatsvonden onder normale omstandigheden, zou zij ook bij het houden van een fysieke Nikah ceremonie haar onderscheid behouden. In een andere Ḥadīth wordt verklaard dat de Heilige Profeet^(s) Zainab^(ra) bezocht zonder toestemming, hieruit wordt ook de conclusie getrokken dat er geen feitelijke ceremonie heeft plaatsgevonden. Echter, blijkt hierop reflecterend dat dit geen relatie heeft met of een een feitelijke ceremonie heeft plaatsgevonden of niet. Het is onjuist en in tegenstrijd met de feiten als hieruit wordt afgeleid dat de Heilige Profeet^(s) het huis van Hadhrat Zainab^(ra) zonder toestemming bezocht. In Bukhari staat een expliciet een overlevering

waarin vermeld wordt dat na haar huwelijk afscheid werd genomen van Zainab^(ra) en zij naar het huis van de Heilige Profeet^(s) ging en niet andersom.¹⁵ Als echter uit deze overlevering wordt afgeleid dat zij na haar huwelijk het huis van de Heilige Profeet^(s) bewoonde en hij zonder toestemming haar bezocht, dan is dit niet ongebruikelijk en afwijkend. Nadat zij als echtgenote naar het huis van de Heilige Profeet^(s) kwam, dan is het logisch dat de Heilige Profeet^(s) haar zou bezoeken en dat hiervoor geen bijzondere toestemming nodig was. Dus, de overlevering dat de Heilige Profeet^(s) geen toestemming vroeg, is niet relevant in de vraag of er een formele Nikah ceremonie heeft plaatsgevonden. Feit blijft dat Ibni Hisham¹⁶ duidelijk heeft vermeld dat, ondanks het goddelijke bevel, er een formele Nikah ceremonie heeft plaatsgevonden. Rationaliteit gebiedt ook dat er een ceremonie heeft plaatsgevonden, ten eerste omdat er geen reden gezien wordt om van de algemene regel af te wijken. Ten tweede was het doel van dit huwelijk om een traditie en haar invloed te verbreken, waardoor het nog noodzakelijker was dat dit huwelijk in het bijzonder met veel publiciteit plaatsvond.

BRON:

[1]. Ṣaḥīḥul-Bukhārī, Kitābut-Tafsīr, Tafsīru Sūratin-Nūr, Bābu Lau Lā Idh Samī’tumūhu....., Ḥadīth No. 4750

[2]. Al-Ḥujurāt (49:14)

[3]. * Sharḥul-‘Allāmatiz-Zarqānī ‘Alal-Mawāhibil-Ladunniyyah, door Allāmah Shihābuddīn Al-Qusṭalānī, Volume 4, p. 410, Zainab bint Jaḥsh Ummul-Mu’minīn, Dārul-Kutubil-‘Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)

* Aṭ-Ṭabaqātul-Kubrā, door Muḥammad bin Sa’d, Volume 8, p. 295, Zainab bint Jaḥsh, Dāru lḥyā’itTurāthil-‘Arabī, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)

[4]. Ṣaḥīḥul-Bukhārī, Kitābut-Tauḥīd, Bābu Wa Kāna ‘Arshuhū ‘Alal-Mā’i, Ḥadīth No. 7420

[5]. Faṭḥul-Bārī Sharḥu Ṣaḥīḥil-Bukhārī, door Al-Imām Aḥmad bin Ḥajar Al-‘Asqalānī, Volume 8, p. 672, Kitābut-Tafsīr, Tafsīru Sūratil-Aḥzāb, Bābu Wa Tukhfī Fī Nafsika Mallāhu....., Ḥadīth No. 4787, Qadīmī Kutub Khānah, Ārām Bāgh, Karachi

[6]. * Ṣaḥīḥul-Bukhārī, Kitābut-Tauḥīd, Bābu Wa Kāna ‘Arshuhū ‘Alal-Mā’i, Ḥadīth No. 7420

* Faṭḥul-Bārī Sharḥu Ṣaḥīḥil-Bukhārī, door Al-Imām Aḥmad bin Ḥajar Al-‘Asqalānī, Volume 8, p. 672, Kitābut-Tafsīr, Tafsīru Sūratil-Aḥzāb, Bābu Wa Tukhfī Fī Nafsika Mallāhu....., Ḥadīth No. 4787, Qadīmī Kutub Khānah, Ārām Bāgh, Karachi

* Lubābun-Nuqūli Fī Asbābin-Nuzūl, Imām Jalāluddīn As-Suyūṭī, p. 191, Sūratul-Aḥzāb, Under Verse 37, Dārul-Kitābul-‘Arabiyy, Beirut, Lebanon (2003)

[7]. Al-Aḥzāb (33:38)

[8]. Sunanu Abī Dāwūd, Kitābuṭ-Ṭalāq, Bābu Fī Karāhiyyatiṭ-Ṭalāq, Ḥadīth No. 2178

[9]. * Sharḥul-‘Allāmatiz-Zarqānī ‘Alal-Mawāhibil-Ladunniyyah, door Allāmah Shihābuddīn Al-Qusṭalānī, Volume 4, p. 410, Zainab bint Jaḥsh Ummul-Mu’minīn, Dārul-Kutubil-‘Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)

* Faṭḥul-Bārī Sharḥu Ṣaḥīḥil-Bukhārī, door Al-Imām Aḥmad bin Ḥajar Al-‘Asqalānī, Volume 8, p. 672, Kitābut-Tafsīr, Tafsīru Sūratil-Aḥzāb, Bābu Wa Tukhfī Fī Nafsika Mallāhu....., Ḥadīth No. 4787, Qadīmī Kutub Khānah, Ārām Bāgh, Karachi

[10]. Al-Aḥzāb (33:38)

[11]. Ṣaḥīḥ Muslim, Kitābun-Nikāh, Bābu Ziwāji Zainab bint Jaḥsh..., Ḥadīth No. 3502

[12]. Al-Aḥzāb (33:38)

[13]. Ṣaḥīḥ Muslim, Kitābun-Nikāh, Bābu Ziwāji Zainab bint Jaḥsh....., Ḥadīth No. 3502

[14]. As-Sīratun-Nabawiyyah, door Abū Muḥammad ‘Abdul-Mālik bin Hishām, p. 891, Dhikru Azwājihī Ummahātil-Mu’minīn....., Dārul-Kutubil-‘Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (2001)

[15]. Ṣaḥīḥul-Bukhārī, Kitābut-Tafsīr, Tafsīru Sūratil-Aḥzāb, Bābu Qaulihī Lā Tadkhulū BuyūtanNabiyyisa....., Ḥadīth No. 4791-4792

[16]. As-Sīratun-Nabawiyyah, door Abū Muḥammad ‘Abdul-Mālik bin Hishām, p. 891, Dhikru Azwājihī Ummahātil-Mu’minīn....., Dārul-Kutubil-‘Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (2001)

Nog enkele belangrijke gebeurtenissen omtrent het huwelijk van Hadrat Zainab^(ra)

Op het moment van de trouwerij was Zainab bint Jahash^(ra) 35 jaar¹ en gezien de toenmalige omstandigheden in Arabië, was dit een gemiddelde leeftijd. Hadrat Zainab^(ra) was een zeer rechtvaardig, vrome en welvarende dame. Van alle vrouwen van de Heilige Profeet^(s), voelde Hadrat 'Ā'ishah^(ra) zich alleen door Hadrat Zainab^(ra) betwist en geconcurrerd. Desondanks prees Hadrat 'Ā'ishah^(ra) de deugdzaamheid en zuiverheid van Hadrat Zainab^(ra)² en zei vaak:

'Ik heb geen vromere dame gezien dan Zainab^(ra)'. Ze was zeer rechtvaardig en waarheidsgetrouw, ze was erg lief voor haar familieleden, ze gaf grote bedragen voor liefdadigheid en gaf aalmoezen. Ze werkte hard voor de goedheid en om goddelijke nabijheid te bereiken. Het enige was dat ze een beetje opvliegend was, maar onmiddellijk erna voelde zij uit zichzelf berouw.³

Haar liefdadigheid was zodanig dat Hadrat 'Ā'ishah^(ra) vertelde:

"Op een keer zei de Heilige Profeet^(s) tegen ons:

'Degenen die onder jullie de langste handen heeft, zal de eerste zijn die na mij zal overlijden en bij mij zal aansluiten.'⁴

We concludeerden dat dit fysieke handen betekende. Wij meetten vaak onze handen met elkaar. Echter, toen de Heilige Profeet^(s) overleed en Zainab bint Jahash^(ra) de eerste was die de wereld verliet, onthulde de waarheid zichzelf, dat het woord 'hand' verwees naar de liefdadigheid en het geven van aalmoezen, niet een lichamelijke hand."

Zoals het werd verteld, hadden bij het huwelijk van Hadrat Zainab^(ra) de huichelaars van Medina vele beschuldigingen naar voren gebracht en spotten openlijk, dat De Heilige Profeet^(s) getrouwd was met de gescheiden vrouw van zijn zoon. Hij had zijn eigen schoondochter voor zichzelf toelaatbaar gemaakt.⁵ Echter, aangezien het doel van dit huwelijk precies was om deze onwetende Arabische gewoonte uit te wissen, waren deze bezwaren onvermijdelijk.

Hierbij is het bijvoorbeeld ook noodzakelijk om te vermelden dat Ibni Sa'd, Ṭabarī, en anderen een absoluut onjuiste overlevering hebben opgetekend met betrekking tot het huwelijk van Hadrat Zainab^(ra). Aangezien deze overlevering een gelegenheid biedt om bezwaar te maken tegen het zuivere karakter van de Heilige Profeet^(s), hebben verschillende christelijke historici hun boeken op een zeer onaangename manier gevuld met deze overlevering. Het verhaal duidt als volgt: Toen de Heilige Profeet^(s), Zainab bint Jahash^(ra) met Zaid^(ra) huwde, kwam hij op een dag naar het huis om Zaid^(ra) te zoeken. Op dat moment was Zaid^(ra) niet thuis. Zainab^(ra) stond buiten bij de voordeur toen de Heilige Profeet^(s) Zaid^(ra) riep. Zainab^(ra) antwoordde van

binnenuit dat hij niet thuis was. Toen ze de stem van de Heilige Profeet^(s) herkende, rende ze onmiddellijk naar buiten en onderwierp zich, "O Boodschapper van Allah! Mogen mijn moeder en vader voor u worden opgeofferd, komt u alstublieft binnen."

De Heilige Profeet^(s) weigerde echter en deinsde achteruit, maar aangezien Hadrat Zainab^(ra) plotseling zenuwachtig was opgestaan, stond ze op zonder hoofdbedekkende kleding en stond de deur van haar huis open. Hierdoor zag de Heilige Profeet^(s) een glimp van haar schoonheid en moge God vergeven, zou hij voor haar gevallen zijn. Hij ging terug en herhaalde de woorden:

"Heilig is Allah, Die de Bezitter is van alle Grootheid, Heilig is Allah, die de harten van mensen keert zoals Hij wil."

Toen Zaid^(ra) terugkeerde, vertelde Zainab^(ra) over het bezoek van de Heilige Profeet^(s). Toen Zaid^(ra) vroeg wat de Heilige Profeet^(s) had gezegd, herhaalde Zainab^(ra) de woorden van de Heilige Profeet^(s) en vertelde ook dat ze de Heilige Profeet^(s) had gezegd dat als hij wilde hij binnen kon komen, maar dat de Heilige Profeet^(s) had geweigerd en was teruggekeerd."

Toen Zaid^(ra) dit hoorde, ging hij naar de Heilige Profeet^(s) en zei: "O Boodschapper van Allah! Misschien verlangt u naar Zainab voor uzelf. Als u dit wenst, zal ik van haar scheiden en kunt u met haar trouwen." De Heilige Profeet^(s) antwoordde, "O Zaid! Vreest God en scheidt niet van Zainab." Zaid^(ra) is echter toch van Zainab^(ra) gescheiden.

Dit is hoe de gebeurtenis door Ibni Sa'd, Ṭabarī en anderen is overgeleverd. Alhoewel deze overlevering kan worden uitgewerkt op een manier die geen ruimte meer laat voor enig bezwaar, is de waarheid dat dit verhaal van begin tot eind absoluut fictief en onjuist is.

Het is bewezen dat het verzonnen is in zowel de termen van Riwāyat als Dirāyat. Wat Riwāyat betreft, is het voldoende om te vermelden dat deze overlevering voornamelijk is overgeleverd door Wāqidī en 'Abdullāh bin 'Āmir Aslamā; die allebei als zeer zwak worden aangemerkt.⁶ Onder de moslim geleerden is Wāqidī zo berucht vanwege zijn onwaarheid en leugens, dat hij misschien wel de op twee na slechtste is.⁷ Daarentegen, de hierboven genoemde vertelling waarin Zaid^(ra) zich voor de Heilige Profeet^(s) presenteerde en klaagde over de brute behandeling van Zainab^(ra), waarop de Heilige Profeet^(s) antwoordde: "Vreest God en scheidt niet", is een overlevering van Bukhārī.⁸ Vriend en vijand accepteert dat Bukhārī na de Heilige Koran de meest authentieke vertelling van de Islamitische geschiedenis is en niemand heeft hier kritiek op durven hebben. Met betrekking tot Riwāyat is de waarde van beide vertellingen dus duidelijk. Als we de zaak rationeel bekijken dan is er ook geen

twijfel dat de vertelling van Ibni Sa'd en anderen, vals is. Het is algemeen bekend dat Zainab^(ra) de nicht van de Heilige Profeet^(s) was van zijn vaderskant. Dit blijkt verder uit dat de Heilige Profeet^(s) tijdens haar huwelijk met Zaid bin Harithah^(ra) optrad als haar voogd. Niemand kan ontkennen dat tot die tijd de moslimvrouwen geen sluier beoefenden, omdat de regels met betrekking tot de sluier na het huwelijk van Zainab^(ra) met de Heilige Profeet^(s) werden geopenbaard. De veronderstelling dat de Heilige Profeet^(s) Zainab^(ra) daarvoor niet had gezien en voor haar viel toen hij haar zag, is dus niet meer dan een duidelijke leugen. Waarschijnlijk heeft de Heilige Profeet^(s) Zainab^(ra) voor die gebeurtenis al duizenden keren gezien, en waren haar schoonheid en haar gebreken hem al bekend. Er is ook geen onderscheid in haar zien met of zonder hoofdbedekking. Dit was voor de tijd dat sluier gangbaar werd en er was een constante interactie, het is dus meest waarschijnlijk dat de Heilige Profeet^(s) Zainab^(ra) vaak zonder hoofdbedekking heeft gezien. Daarnaast getuigt het feit dat Zainab^(ra) de Heilige Profeet^(s) uitnodigde om binnen te komen ervan dat zij voldoende kleding droeg om zich te tonen. Daarom blijkt dit verhaal absoluut vals en verzonnen, ongeacht vanuit welke hoek het wordt geanalyseerd en bevat het geen enkele waarheid. Als naast deze argumenten, gekeken wordt naar het onberispelijk pure en heilige leven van de Heilige Profeet^(s), blijft er van dit absurde en belachelijke verhaal niets over. Het is daarom dat onderzoekers categorisch hebben verklaard dat dit verhaal verzonnen en vals is. Zo verklaren 'Allāmah Ibni Hajar in zijn Fathul-Bārī, 'Allāmah Ibni Kathīr in zijn commentaar, en 'Allāmah Zarqānī in zijn Sharḥ Mawāhib uitdrukkelijk dat dit verhaal absoluut vals is en zien zij het als schande naar de waarheid om hier zelfs ook maar naar te verwijzen. Dit is ook het geval met andere geleerden. Dit is niet alleen beperkt tot onderzoekers, maar voor elk individu dat niet verblind is door vooroordelen. We zouden voorrang moeten geven aan het standpunt dat we onze lezers hebben gepresenteerd op basis van de Heilige Koran en authentieke Aḥādīth. In vergelijking met dit onzinnige en afschuwelijke verhaal, dat verzonnen en verteld is door bepaalde huichelaars.

De moslim historici, wiens enige taak was om overleveringen te verzamelen, hebben dit verhaal zonder onderzoek opgenomen in hun werken. Vervolgens hebben niet-moslim historici, verblind door religieuze vooroordelen, dit verhaal tot het hoogtepunt van hun boeken gemaakt. Voor de context moet men onthouden dat dit verhaal naar buiten kwam in een periode in de Islamitische geschiedenis, waarin de huidelaars van Madinah sterk aanwezig waren. Onder leiding van 'Abdullāh bin Ubayy bin Sulūl vond een samenzwering plaats om de Islam en haar stichter te belasteren. Het was hun gewoonte om valse verhalen te verzinnen en die in het geheim te verspreiden; of als de werkelijke zaak iets anders was, verdraaiden ze het en voegden er honderd leugens aan toe en verspreidden ze het in het geheim. In hoofdstuk Al-Aḥzāb van de Heilige Koran, waar wordt verwezen naar het huwelijk van Ḥaḍrat Zainab^(ra) worden tegelijkertijd ook de huichelaars van Medina

genoemd. Verwijzend naar hun ondeugd, zegt Allah de Verhevene:

Indien de huichelaars en degenen in wier hart een ziekte is en degenen die opschudding in de stad veroorzaken, niet ophouden, zullen Wij u zeker tegen hen in beweging brengen; dan zullen zij slechts voor een korte tijd in uw nabijheid mogen vertoeven.⁹

De valse aard van dit verhaal wordt in de vers duidelijk. Zoals verderop wordt besproken vond in deze periode ook het vreselijke incident van het belasteren van Ḥaḍrat 'Ā'ishah^(ra) plaats.

Abdullāh bin Ubayy en zijn ellendige volgelingen verspreidden deze leugen zo wijd, en met zo'n verdraaide versie dat de moslims hun gemoedsrust begonnen te verliezen.

Sommige moslims, die onbewust van zwakkere aard waren, werden ook het slachtoffer van deze propaganda. Dit was de tijd waarin de huichelaars van volle kracht waren, hun meest gebruikte wapen was het om false en vieze propaganda te verspreiden over de Heilige Profeet^(s) en zijn verwanten. Deze geruchten werden zo sluw verspreid dat de Heilige Profeet^(s) en zijn meest prominente metgezellen bij bepaalde gebeurtenissen niet eens de gelegenheid konden vinden om deze beschuldigingen te weerleggen, omdat ze niet wisten wat er speelde. Zo bleef het gif zich verspreiden. Op deze manier waren de latere moslims die niet de gewoonte hadden om degelijk onderzoek te doen of kritisch te denken, in de veronderstelling dat deze informatie juist bleek en verspreidden zij het. Op deze wijze kwamen de vertellingen terecht in de verklaringen van moslims zoals die van Wāqidī. Zoals hierboven vermeld staat, zijn deze overleveringen absoluut nergens te vinden onder de authentieke Aḥādīth, noch hebben geleerden dit geaccepteerd.

Terugverwijzend naar het verhaal van Zainab bint Jaḥash^(ra), heeft Sir William Muir, van wie er een betere mentaliteit werd verwacht, niet alleen defectieve en vervalste vertelling van Wāqidī geaccepteerd, maar heeft hij ook een kwetsende opmerking gemaakt. Hij spotte in zijn commentaar dat met het toenemen van de leeftijd van de Heilige Profeet^(s) zijn vleselijke drang groeide. Muir zijn standpunt was dat met deze reden zijn huishouden groeide.

Als een historicus neem ik niet graag deel aan dit soort religieuze debatten, maar na het zien van een dergelijk vals verslag van de geschiedenis, kan ik het niet laten om een stem te verheffen tegen een dergelijk onaangename en onjuiste bewering. Het moge duidelijk zijn dat de Heilige Profeet^(s) meer dan eens trouwde en de en de geschiedenis stelt dat ook vast met uitzondering van het huwelijk met Ḥaḍrat Khadijah^(ra), deze huwelijken plaatsvonden op latere leeftijd. Echter om aan te nemen dat deze huwelijk plaatsvonden vanuit fysieke verlangens, is tegen de grootheid van iedere historicus en zeker tegen de grootheid van deze nobele man.

Meneer Muir was zich er bewust van het feit dat op vijfentwintigjarige leeftijd de Heilige Profeet^(s) met een veertig jaar oude weduwe trouwde (Ḥaḍrat Khadija^(ra)). Deze realiteit heeft hij tot zijn vijftigste met zulke integriteit en loyaliteit vervuld, dat dit haar gelijke niet

kent.¹⁰

Hierna was hij tot de leeftijd van vijfenvijftig gehuwd aan één vrouw, toevallig was zij (Ḥaḍrat Saudah^(ra)) ook een weduwe. Een dame op leeftijd.¹¹

Gedurende deze gehele periode, waarin juist fysieke verlangens spelen, heeft de Heilige Profeet^(s) nooit aanvullende huwelijken overwogen.

De heer Muir was bekend met het feit dat toen de mensen van Mekka het prediken van Heilige Profeet^(s) niet meer konden verdragen en het beschouwden als een aanval op hun nationale religie, ze een delegatie onder leiding van ‘Utbah bin Rabī’ah naar de Heilige Profeet^(s) stuurden. De delegatie verzocht de Heilige Profeet^(s) vurig om zijn inspanningen te staken. Naast dat ze hem met macht en rijkdom probeerden om te komen, zeiden ze ook dat wanneer hij zijn prediking zou staken en hun religie niet langer zou afwijzen, zij hem met iedere vrouw zouden huwen die hij wenste. De Heilige Profeet^(s) was toen nog niet zo oud en was fysiek krachtiger dan hij op latere leeftijd was. Het antwoord dat de Heilige Profeet^(s) naar de leiders van Mekka stuurde is een bekend deel van de geschiedenis en hoeft hier niet herhaald te worden.¹² Het is de heer Muir ook niet onbekend dat de Heilige Profeet^(s) voor zijn aanstelling als profeet, dus tot veertigjarige leeftijd, door de mensen van Makkah werd gezien als een man met onberispelijk karakter.¹³ Ondanks al deze getuigenissen schrijft de heer Muir dat de Heilige Profeet^(s) op vijfenvijftig jarige leeftijd geleid werd door lusten en weldadigheid, ondanks dat zijn verantwoordelijkheden en bezigheden zo waren gegroeid dat ze zelfs de drukste mensen zich ervoor schaamden. We kunnen dit niet anders zien dan een bevooroordeelde opmerking. Iedereen heeft het recht om zijn mening te uiten en niemand is in staat de tong of pen van een ander te stoppen. Echter, een intelligent persoon zou geen uitspraken moeten doen die tegen het gezonde verstand in gaan.

Als de heer Muir en anderen zoals hij, hun vooroordelen opzij hadden gezet, zouden zij hebben gezien dat het feit dat de huwelijken van de Heilige Profeet^(s) op latere leeftijd plaatsvonden bewijst dat deze niet gemotiveerd waren door fysieke verlangens. Het moge duidelijk zijn dat de Profeet^(s) zijn jeugd zo had doorgebracht dat de anderen hem de titel Amin(betrouwbare) gaven.

Ik beleef een spiritueel genoeg aan het bestuderen van het feit dat deze huwelijken plaatsvonden op het punt dat zijn profeetschap de grootste lasten en verantwoordelijkheden bracht en dat het volbrengen hiervan de Heilige Profeet^(s) volledig in beslag nam. Ik ben van mening, en ik verwacht met mij ieder rechtvaardig en nobel persoon, dat alleen dit feit aantoont dat deze huwelijken van de Heilige Profeet^(s) deel uitmaakten van zijn verantwoordelijkheden van het profeetschap, waarvoor hij zijn huiselijke wensen opgaf in dienst van prediking en training.

Een slecht persoon zal door zijn eigen slechte mentale staat, het slechte zien in de acties en intenties van anderen. Het lukt hun vaak niet om de pure intenties van anderen te begrijpen. Een nobel persoon weet echter dat een handeling door een slecht persoon met kwade intentie kan worden uitgevoerd, terwijl een een

vroom persoon dezelfde handeling met een goede en pure intentie kan uitvoeren.

Ik benoem ook graag, dat in de Islam het doel van een huwelijk niet is om de man en vrouw samen te laten komen om hun fysieke verlangens te bevredigen. Een van de doelen van het huwelijk is de voortzetting van het menselijke geslacht, maar er zijn ook andere pure doelen.

Daarom is het verdraaien van de intenties rondom de huwelijken van een persoon wiens iedere handeling getuigt van belangeloosheid en puurheid, niet schadelijk voor diegene over wie gesproken wordt. Het geeft echter een beeld van de innerlijke toestand van de criticus. Ik zal niets meer zeggen in antwoord op deze bewering. En zoek alleen de hulp van Allah tegen hetgeen zij beweren.

BRON:

[1]. Al-Iṣābah Fī Tamīziṣ-Ṣaḥābah, door Aḥmad bin ‘Alī bin Ḥajar Al-‘Asqalānī, Volume 8, p. 155, Zainab bint Jaḥsh, Dārul-Kutubil-‘Ilmiyyah, Beirut, Lebanon (2005)

[2]. Ṣaḥīḥul-Bukḥārī, Kitābut-Tafsīr, Tafsīru Sūratin-Nūr, Bābu Lau Lā Sami’tumūhu....., Ḥadīth No. 4750

[3]. Ṣaḥīḥu Muslim, Kitābu Faḍā’ilīṣ-Ṣaḥābah, Bābu Faḍli ‘Ā’ishah Raḍiyallāhu Ta’ālā ‘Anḥā, Ḥadīth No. 6290

[4]. Al-Iṣābah Fī Tamīziṣ-Ṣaḥābah, door Aḥmad bin ‘Alī bin Ḥajar Al-‘Asqalānī, Volume 8, p. 154, Zainab bint Jaḥsh, Dārul-Kutubil-‘Ilmiyyah, Beirut, Lebanon (2005)

[5]. Sharḥul-‘Allāmatiz-Zarqānī ‘Alal-Mawāhibil-Ladunniyyah, door Allāmah Shihābuddīn Al-Qusṭalānī, Volume 4, p. 411, Zainab bint Jaḥsh Ummul-Mu’minīn, Dārul-Kutubil-‘Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)

[6]. * Tahzībūt-Tahzīb, door Al-Imām Shihābuddīn Abul-Faḍl Aḥmad bin Ḥajar Al-‘Asqalānī, Volume 5, pp. 234-235, Muḥammad bin ‘Umar bin Wāqid Al-Wāqidiyy, Majlisu Dā’iratil-Ma’ārifin-NizāmiyyatilKā’inah, Hyderabad, Dakkan, Eerste Uitgave (1326 A.H.)

[7]. * Tahzībūt-Tahzīb, door Al-Imām Shihābuddīn Abul-Faḍl Aḥmad bin Ḥajar Al-‘Asqalānī, Volume 3, p. 180, ‘Abdullāh bin ‘Āmir, Majlisu Dā’iratil-Ma’ārifil-Nizāmiyyatil-Kā’inah, Hyderabad, Dakkan, Eerste Uitgave (1326 A.H.)

[8]. * Tahzībūt-Tahzīb, door Al-Imām Shihābuddīn Abul-Faḍl Aḥmad bin Ḥajar Al-‘Asqalānī, Volume 5, pp. 234-235, Muḥammad bin ‘Umar bin Wāqid Al-Wāqidiyy, Majlisu Dā’iratil-Ma’ārifil-NizāmiyyatilKā’inah, Hyderabad, Dakkan, Eerste Uitgave (1326 A.H.)

[9]. * Sharḥul-‘Allāmatiz-Zarqānī ‘Alal-Mawāhibil-Ladunniyyah, door Allāmah Shihābuddīn Al-Qusṭalānī, Volume 1, pp. 294-295, Dhikru Khātamin-Nubuwwah, Dārul-Kutubil-‘Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)

[10]. Ṣaḥīḥul-Bukḥārī, Kitābut-Tauḥīd, Bābu Wa Kāna ‘Arshuhū ‘Alal-Mā’i, Ḥadīth No. 7420

[11]. Al-Aḥzāb (33:61)

[12]. * Al-Iṣābah Fī Tamīziṣ-Ṣaḥābah, door Aḥmad bin ‘Alī bin Ḥajar Al-‘Asqalānī, Volume 8, p. 100, Khadījatu bintu Khuwailad, Dārul-Kutubil-‘Ilmiyyah, Beirut, Lebanon (2005)

[13]. * Sharḥul-‘Allāmatiz-Zarqānī ‘Alal-Mawāhibil-Ladunniyyah, doo Allāmah Shihābuddīn Al-Qusṭalānī, Volume 4, p. 364, Fī Dhikri Azwājihīṭ-Ṭāhirāt / Khadījatu Ummul-Mu’minīn , Dārul-Kutubil- ‘Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)

[14]. * The Life of Mahomet, door Sir William Muir, Hoofdstuk II (Khadīja’s Passion for Mahomet), p. 23, Published By Smith, Elder & Co. London (1878)

[15]. * The Life of Mahomet, door Sir William Muir, Hoofdstuk VI (The Ban Withdrawn), Death of Khadīja, p. 110, Published by Smith, Elder & Co. London (1878)

[16]. * Al-Iṣābah Fī Tamīziṣ-Ṣaḥābah, door Aḥmad bin ‘Alī bin Ḥajar Al-‘Asqalānī, Volume 8, p. 196, Saudatu bintu Zam’ah, Dārul-Kutubil-‘Ilmiyyah, Beirut, Lebanon (2005)

[17]. * Sharḥul-‘Allāmatiz-Zarqānī ‘Alal-Mawāhibil-Ladunniyyah, door Allāmah Shihābuddīn Al-Qusṭalānī, Volume 4, p. 379, Fī Dhikri Azwājihīṭ-Ṭāhirat / Saudatu Ummul-Mu’minīn , Dārul-Kutubil- ‘Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)

[18]. * The Life of Mahomet, doo Sir William Muir, Hoofdstuk II (Mahomet marries Sawda), p. 117, Published by Smith, Elder & Co. London (1878)

[19]. * As-Sīratul-Ḥalabiyyah (Insānul-‘Uyūni Fī Sīratil-Amīni Wal-Ma’mūn), door ‘Allāmah Abul-Farj Nūruddīn ‘Alī bin Ibrāhīm bin Aḥmad Al-Ḥalabiyy, Volume 1, p. 430, Bābu ‘Arḍi Quraishin ‘Alaihisa Ashyā’am Min Khuwāriqa....., Dārul-Kutubil-‘Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (2002)

[20]. * Lubābun-Nuqūli Fī Asbābin-Nuzūl, Imām Jalāluddīn As-Suyūṭī, pp. 266-267, Sūratul-Kāfirūn / Qauluhū Ta’ālā Qul Yā Ayyuhal-Kāfirūn, Dārul-Kitābul-‘Arabiyy, Beirut, Lebanon (2003)

[21]. The Life of Mahomet, door Sir William Muir, Hoofdstuk II (Occupation as a Shepherd), Reserved and temperate youth of Mahomet, p. 19, Published by Smith, Elder & Co. London (1878)

Zou de Heilige Profeet^(s) een openbaring verzinnen?

Meneer Muir en Margoliouth spotten dat de Heilige Profeet^(s) bij deze gelegenheid zelf een openbaring geeft gefabriceerd. Met andere woorden, toen hij met Zainab^(ra) wilde trouwen zou hij, om het legaal te maken en om zichzelf te behoeden van de tegenwerpingen van anderen, zich achter een 'openbaring' hebben verscholen. Door dit te doen, zinspeelden ze er allebei op dat de Heilige Profeet^(s) geen ontvanger was van goddelijke openbaring; maar God verhoede, zelf een openbaring zou verzinnen en deze aan God zou toeschrijven. Als historicus heb ik niets te maken met het religieuze aspect van deze vraag, maar vanuit een historisch perspectief is het onjuist en in tegenspraak met de feiten om te beweren dat de Heilige Profeet^(s) altijd openbaring ontving naar zijn eigen wensen. Het leven van de Heilige Profeet^(s) is vol voorbeelden waarbij hij vaak openbaringen ontving die haaks stonden op zijn persoonlijke verlangens. Als zodanig is dit verslag zelf een lichtend voorbeeld. De Heilige Koran stelt duidelijk dat de Heilige Profeet^(s) bang was om met Zainab^(ra) te trouwen en dit huwelijk wenste af te wenden. Echter, Allah de Verhevene gebod hem om te accepteren, en berispte hem zelfs lichtelijk door te zeggen:

"Gij verborgt in uw hart wat Allah aan het licht zou brengen, en gij vreesdet de mensen terwijl Allah er meer recht op heeft dat gij Hem zoudt vrezen."¹

Als men het bekijkt, dan bewijst juist de valse overlevering van de heer Muir de onwaarheid van zijn beredenering. Op dezelfde manier staat in de Heilige Koran dat de Heilige Profeet^(s), ten tijde van de Oorlog van Tabuk toen hij enkele huichelaars toestond achter te blijven een openbaring ontving:

"Allah vergeve het u! Waarom stondt gij het hun toe, voordat degenen die de waarheid spraken u bekend waren geworden en totdat gij de leugenaars had herkend?"²

Op dezelfde manier, toen de Heilige Profeet^(s) het begrafenisgebed van 'Abdullāh bin Ubayy bin Sulul, leider van de huichelaars, had geleid en de Heilige Profeet^(s) geloofde dat het geen kwaad kon om dat te doen, werd de volgende goddelijke openbaring neergezonden:

"En bid voor geen enkele hunner die sterft, noch sta bij zijn graf, want zij verwierpen Allah en Zijn boodschapper en stierven, terwijl zij overtreders waren."³

Verder is er in Bukhārī overgeleverd dat toen de Heilige Profeet^(s) gewond raakte in de Oorlog van Uhud en hij bad op een manier die enigszins tegen de Quraish was, het volgende Koranvers werd geopenbaard:

"U heeft geen invloed op wie Wij vergeven en wie Wij straffen."⁴

De Heilige Profeet^(s) ontving, toen zijn echtgenotes het naar Goddelijke schatting net noodzakelijke aantal had

bereikt, de openbaring:

'Het is u hierna niet toegestaan vrouwen te huwen...'⁵

Daarom is het een absoluut onjuiste en ongegrond idee dat de Heilige Profeet^(s) volgens zijn eigen fantasie een openbaring zou laten neerzenden. Een dergelijke beschuldiging kan alleen worden geuit door een persoon die totaal onwetend is over de Islamitische geschiedenis. Dan is het nog vreemder om op te merken dat de heer Muir en Margoliouth bij het huwelijk van Zainab^(ra) het bezwaar opwerpen dat de Heilige Profeet^(s) de openbaring naar zijn eigen zin heeft uitgevonden. Uit de Ḥadīth blijkt echter dat de Heilige Profeet^(s) bij deze gelegenheid een openbaring ontving die volledig tegen zijn eigen wil en bedoeling inging. Dus als hij enig deel van zijn openbaring had willen verbergen, zou hij zeker dit in het bijzonder hebben verborgen, dat niet alleen tegen zijn eigen wil was, maar ook een toon van berisping bezat. De Ḥadīth is als volgt:

"Als de Heilige Profeet^(s) iemand was die zijn openbaring verborg, dan zou hij zeker deze openbaring hebben verborgen."⁶

De bewering dat de Heilige Profeet^(s) openbaring naar zijn wens zou fabriceren, is daarom absoluut onjuist en ongefundeerd. Het is correct dat vaak openbaringen werden neergezonden, die in overeenstemming waren met zijn eigen gedachten. Dit is geen punt van bezwaar, maar juist een bewijs van de waarheid en de voortreffelijkheid van de Heilige Profeet^(s). In de Heilige Koran zegt Allah de Verhevene:

"Daarom, richt uw aangezicht oprecht tot de (ware) godsdienst, overeenkomstig de natuur naar welke Allah de mensen heeft geschapen. - De schepping van Allah kent geen verandering. - Dat is het ware geloof. Maar de meeste mensen weten het niet. -"⁷

Ook in termen van rationaliteit is dit precies de handelwijze die gevolgd had moeten worden, in die zin dat de aard van de mens geschapen had moeten zijn in overeenstemming met de Shari'ah. Of met andere woorden, de Shari'ah had moeten worden geopenbaard in overeenstemming met de menselijke natuur. Daarom moet er een correlatie bestaan tussen een zuivere gezindheid en de Islamitische Shari'ah. Hoe groter de mate waarin de aard van een persoon onverdund en zuiver is van invloeden van buitenaf, des te dichterbij staat iemand bij de essentie van de Shari'ah staat. Daarom was het noodzakelijk dat, in vergelijking met andere mensen, de natuurlijke neigingen van de Heilige Profeet^(s) meer in overeenstemming waren met de Islamitische Shari'ah. Onder normale omstandigheden zouden de opvattingen van de Heilige Profeet^(s) een koers volgen die in overeenstemming was met de openbaring van de Shari'ah. Het is echter absoluut onjuist om te beweren dat dit altijd gebeurde, omdat de Heilige Profeet^(s) tenslotte een mens was en de

menselijke noodzaak vereiste dat er bij bepaalde gelegenheden ook een verschil was. Bovendien, aangezien Allah de Verhevene duidelijk wenste te tonen dat de bron van de openbaring die naar de Heilige Profeet^(s) was gezonden, zijn hart en verstand te boven ging; en werd gezonden onder Zijn wijze macht door Hem die over oneindig verborgen diepten beschikt. Hij liet geen gebrek aan voorbeelden waar de Heilige Profeet^(s) het ene dacht, maar iets anders werd geopenbaard of het verlangen van de Heilige Profeet^(s) was één ding, maar iets anders werd geopenbaard. Daarom is de bewering van de heer Muir en de heer Margoliouth absoluut onjuist en ongegrond.

BRON:

- [1]. Al-Aḥzāb (33:38)
- [2]. At-Taubah (9:43)
- [3]. At-Taubah (9:84)
- [4]. * Ṣaḥīḥul-Bukhārī, Kitābul-Maghāzī, Bābu Laisa Laka Minal-Amri Shai'un
 * Ṣaḥīḥul-Bukhārī, Kitābut-Tafsīr, Tafsīru Sūratī Āl-e-'Imrān, Bābu Laisa Laka Minal-Amri Shai'un, Vers 129, Ḥadīth No. 4560
- [5]. Al-Aḥzāb (33:53)
- [6]. Ṣaḥīḥul-Bukhārī, Kitābut-Tauḥīd, Bābu Wa Kāna 'Arshuhū 'Alal-Mā'i, Ḥadīth No. 7420
- [7]. Ar-Rūm (30:31)

Huwelijk van Juwairiyah bint Hārith^(ra)

Onder de gevangenen die tot de Banū Muṣṭaliq behoorden, bevond zich Barraḥ, de dochter van Hārith bin Abī Darrār, het hoofd van deze stam. Ze was getrouwd met Musāfi' bin Ṣafwān, die overleed in de Ghazwah van Muraisī'.¹ Het was gebruikelijk dat deze gevangenen werden verdeeld onder de moslimstrijders. Volgens deze verdeling werd Barraḥ bint Hārith geplaatst in de voogdij van Thābit bin Qais^(ra).² Om haar vrijheid veilig te stellen, sloot ze een overeenkomst van Mukātabat met Thābit bin Qais^(ra), namelijk dat als ze een bepaald bedrag als losgeld zou betalen, ze zou worden vrijgelaten. Na deze overeenkomst verscheen Barraḥ voor de Heilige Profeet^(s) en deed verslag van de situatie. Ze vertelde de Heilige Profeet^(s) dat ze de dochter was van de leider van Banū Muṣṭaliq en vroeg de Heilige Profeet^(s) om hulp om de waarde van het losgeld te betalen. De Heilige Profeet^(s) was diep geraakt door haar verhaal. Misschien doorde gedachte dat, aangezien ze de dochter was van een stamhoofd van een beroemde stam was, het prediken van de Islam gemakkelijker zou worden door een relatie met haar te vormen. De Heilige Profeet^(s) was van plan haar te bevrijden en met haar te trouwen. De Heilige Profeet^(s) zond daarom zelf een huwelijksvoorstel en met haar instemming betaalde hij het losgeld en trouwde met haar.³ Toen de metgezellen merkten dat hun Meester de dochter van het opperhoofd van Banu Mustaliq de eer van het huwelijk had geschonken, vonden ze het oneerbiedig om de familieleden van de echtgenote van de Heilige Profeet^(s) als gevangenen vast te houden. Op deze manier werden honderd huishoudens, dus honderden gevangenen, onmiddellijk vrijgelaten zonder losgeld. Het is om deze reden dat Ḥaḍrat 'Ā'ishah^(ra) zei dat Juwairiyah (de Heilige Profeet^(s) veranderde haar naam van Barraḥ naar Juwairiyah) enorm gezegend bleek te zijn voor haar volk.⁴ Als gevolg van deze relatie en goede behandeling, werden de leden van Banū Muṣṭaliq zeer snel beïnvloed door de leer van de Islam en bekeerden zij zich.

De wijsheid achter het veranderen van de naam Barraḥ was dat Barraḥ vroomheid betekent. De Heilige Profeet^(s) hield er niet van dat als iemand kwam vragen of Barraḥ thuis was of niet, iemand zou het antwoord moeten krijgen dat Barraḥ niet thuis was. Op het eerste gezicht zou het lijken dat vroomheid en zegeningen niet meer bestonden in het huis van de Heilige Profeet^(s).⁵ Dit is een heel klein punt, maar werpt een groot licht op de mate van liefde die de Heilige Profeet^(s) in zijn hart had voor vroomheid en zuiverheid. Een andere overlevering die verband houdt met het huwelijk van Ḥaḍrat Juwairiyah^(ra) is dat toen haar vader voor de Heilige Profeet^(s) verscheen om haar vrijlating te vragen, hij moslim werd dankzij de genade van het gezelschap van de Heilige Profeet^(s). Toen hij een voorstel van de Heilige Profeet^(s) ontving, huwde hij zelf en met instemming en geluk zijn dochter aan de Heilige Profeet^(s).

In een andere overlevering wordt verteld dat Hārith, de vader van Juwairiyah^(ra), tegende Heilige Profeet^(s) zei: "Ik ben de leider van mijn volk, mijn dochter kan op deze manier niet in gevangenschap worden

gehouden." De Heilige Profeet^(s) zei, "Juwairiyah zou gevraagd moeten worden of ze vrijgelaten wil worden en terug wil keren. Wij zijn bereid haar vrij te laten. Als ze echter bij ons wil blijven, is ze van harte welkom." Toen dit aan Juwairiyah^(ra) werd gevraagd, besloot ze moslim te worden en in het gezelschap van de Heilige Profeet^(s) te blijven, waarop de Heilige Profeet^(s) haar vrijliet en met haar trouwde.

BRON:

- [1]. * Al-Isābah Fī Tamīziṣ-Ṣaḥābah, door Aḥmad bin 'Alī bin Ḥajar Al-'Asqalānī, Volume 8, pp. 72-73, Juwairiyyatu Bintul-Ḥārith, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beirut, Lebanon (2005)
* Sharḥul-'Allāmatiz-Zarqānī 'Alal-Mawāhibil-Ladunniyyah, door Allāmah Shihābuddīn Al-Qusṭalānī, Volume 4, p. 424, Juwairiyyatu Ummul-Mu'minīna, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, eerste uitgave (1996)
- [2]. * Aṭ-Ṭabaqātul-Kubrā, door Muḥammad bin Sa'd, Volume 8, p. 303, Dhikru Azwāji Rasūlillāhisa / Juwairiyyatu Bintul-Ḥārith, Dāru lḥyā'it-Turāthil-'Arabī, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)
* Sunanu Abī Dāwūd, Kitābul-'Itq, Bābu Fī Bai'il-Mukātibi Idhā Fusikhatil-Kitābah, Ḥadīth No. 3931
- [3]. * As-Sīratun-Nabawiyyah, door Abū Muḥammad 'Abdul-Mālik bin Hishām, p. 892, Dhikru Azwājihī Ummahātil-Mu'minīn, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (2001)
* Sunanu Abī Dāwūd, Kitābul-'Itq, Bābu Fī Bai'il-Mukātibi Idhā Fusikhatil-Kitābah, Ḥadīth No. 3931
- [4]. * As-Sīratun-Nabawiyyah, door Abū Muḥammad 'Abdul-Mālik bin Hishām, p. 673, Qatlā Banil-Muṣṭaliq, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (2001)
* Sunanu Abī Dāwūd, Kitābul-'Itq, Bābu Fī Bai'il-Mukātibi Idhā Fusikhatil-Kitābah, Ḥadīth No. 3931
* Sharḥul-'Allāmatiz-Zarqānī 'Alal-Mawāhibil-Ladunniyyah, door Allāmah Shihābuddīn Al-Qusṭalānī, Volume 4, p. 426, Juwairiyyatu Ummul-Mu'minīna, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)
- [5]. Aṭ-Ṭabaqātul-Kubrā, door Muḥammad bin Sa'd, Volume 8, p. 305, Dhikru Azwāji Rasūlillāhisa / Juwairiyyatu Bintul-Ḥārith, Dāru lḥyā'it-Turāthil-'Arabī, Beirut, Lebanon, Eerste Uitgave (1996)

Afsluitende opmerkingen

In deze editie zijn met de genade van God vijf bezwaren over de Heilige Profeet Mohammed^(s) en zijn vrouwen ontkracht.

De bezwaren zijn beantwoord door middel van bevindingen uit de Heilige Koran en Aḥādīth, waarbij specifiek gebruik is gemaakt van referenties uit de zes authentieke boeken van Aḥādīth en de Islamitische geschiedenis. Wij bidden dat dit de lezers zal leiden naar het ontdekken van de zuiverheid van het karakter van de Heilige Profeet Mohammed^(s) en zijn vrouwen. Het lezen en reflecteren over deze bezwaren en weerleggingen met een open hart zal vele vragen beantwoorden.

Het huwelijk van de Heilige Profeet Mohammed^(s) met Hazrat Aisha^(ra) vond niet plaats toen ze slechts zes of zeven jaar oud was en ook niet toen ze negen jaar was. Dit alles is onjuist zoals uit alle bewijzen is aangetoond. Het is ook niet abnormaal voor meisjes in bepaalde delen van de wereld, zoals Arabië en India, om op jonge leeftijd volwassen te worden en te trouwen. De leeftijd van volwassenheid hangt af van verschillende factoren, zoals weer, klimaat, voedsel en omgeving. Daarom is het niet vreemd dat Hazrat Aisha^(ra) op jonge leeftijd volwassen werd en klaar was om te trouwen, gezien haar ontwikkelingsmogelijkheden en de omstandigheden in haar land. De Katholieke Encyclopedie vertelt ons dat Maria trouwde op de leeftijd van respectievelijk twaalf tot veertien jaar, en in de Talmoed staat het trouwen met meisjes toe vanaf een zeer jonge leeftijd. Dit heeft echter nooit geleid tot een aanval op het Christendom en het Jodendom.

Tegenstanders van de Heilige Profeet Mohammed^(s) hebben nooit bezwaar gemaakt tegen zijn huwelijk met Hazrat Aisha^(ra), tijdens of na zijn leven. Dit suggereert dat het huwelijk tussen twee instemmende volwassenen was. Critici die 1400 jaar na de Heilige Profeet Mohammed^(s) leefden, kunnen zijn karakter en daden niet beter beoordelen dan zijn tijdgenoten. De Heilige Profeet Mohammed^(s) daagde zijn tegenstanders uit om een enkele fout in zijn karakter of daden te vinden, maar niemand kon dat doen [Heilige Koran 10:17]. Dit benadrukt dat de Heilige Profeet Mohammed^(s) een onberispelijk en waarheidsgetrouw leven leidde, zozeer zelfs dat zijn vijanden geen kritiek hadden op zijn moraal of gedrag.

Het tweede bezwaar heeft betrekking op het huwelijk van de Heilige Profeet Mohammed^(s) met Hazrat Zainab bint Jaḥash^(ra). Hazrat Zainab bint Jaḥash^(ra) was oorspronkelijk de vrouw van zijn geadopteerde zoon Hazrat Zaid bin Ḥārithah^(ra), maar de Heilige Profeet Mohammed^(s) vroeg haar ten huwelijk nadat ze van haar man was gescheiden. Sommige critici beweren dat dit huwelijk ongepast was, omdat Hazrat Zainab bint Jaḥash^(ra) oorspronkelijk de vrouw was van de adoptiezoon van de Heilige Profeet Mohammed^(s). Voor de openbaring van het goddelijke bevel was adoptie van een zoon in Arabië zeer gebruikelijk. De Heilige Profeet Mohammed^(s) had zijn vrijgelaten slaaf Hazrat Zaid bin Ḥārithah^(ra) als zijn eigen zoon aangenomen. Toen de openbaring kwam dat het aannemen van een zoon hem niet zijn echte zoon maakte, en Hazrat Zaid bin Ḥārithah^(ra) later zijn vrouw Hazrat Zainab bint Jaḥash^(ra) scheidde, trouwde de Heilige Profeet Mohammed^(s) op goddelijk bevel met Hazrat Zainab bint Jaḥash^(ra). Zo heeft de Heilige Profeet Mohammed^(s) deze onwetende gewoonte weggenomen en door zijn eigen praktische voorbeeld vastgesteld dat er niets mis is met het trouwen van een gescheiden vrouw.

Het derde bezwaar dat beantwoord is, is dat de Heilige Profeet Mohammed^(s) trouwde met de vrouw van zijn geadopteerde zoon Hazrat Zaid bin Ḥārithah^(ra) vanwege onbeheersbare lust die hij voor haar had (God verhoedde). Een historische analyse van de overlevering en de rol van Christelijke schrijvers is in deze editie behandeld. Dit verhaal is zoals uiteengezet in deze editie niet gebaseerd op betrouwbare bronnen en wordt door veel historici als onwaar beschouwd. De overlevering is voornamelijk afkomstig van Wāqidī en ‘Abdullāh bin ‘Āmir Aslamā, die allebei als zeer zwak worden aangemerkt. Sommige Christelijke schrijvers maakten hiervan gebruik om de zuiverheid van de Heilige Profeet Mohammed^(s) in twijfel te trekken. Het verhaal beweert dat de Heilige Profeet Mohammed^(s) zich aangetrokken voelde tot Hazrat Zainab bint Jaḥash^(ra) nadat hij haar zonder omslagdoek zag, maar dit is onjuist, aangezien de Heilige Profeet Mohammed^(s) haar naar alle waarschijnlijkheid al eerder had gezien voordat de regels met betrekking tot Pardah (de Sluier) werden geopenbaard. Hazrat Zainab bint Jaḥash^(ra) was immers zijn nicht. En het feit dat Hazrat Zainab bint Jaḥash^(ra) de Heilige Profeet Mohammed^(s) uitnodigde om binnen te komen toen hij op zoek was naar Hazrat Zaid bin Ḥārithah^(ra), wijst erop dat ze voldoende gekleed was. Hij had ook geen wens om met haar te trouwen, de authenticiteit van de overlevering van Bukhārī wordt niet betwist, waarin de Heilige Profeet Mohammed^(s) het advies gaf aan Hazrat Zaid bin Ḥārithah^(ra) om niet te scheiden van Hazrat Zainab bint Jaḥash^(ra).

Het vierde bezwaar dat beantwoord is, is dat sommigen beweren dat de Heilige Profeet Mohammed^(s) een openbaring heeft verzonnen om zijn wens om met Hazrat Zainab bint Jaḥash^(ra) te trouwen te rechtvaardigen. De auteurs Muir en Margoliouth suggereren dat hij geen ontvanger was van goddelijke openbaring en mogelijk

andere vrouw trouwde. Na haar dood huwde hij met meerdere vrouwen om verschillende doelen te bereiken, zoals het vestigen van vriendschappelijke relaties met stammen, het tonen van respect voor weduwen en het geven van religieus onderwijs aan Moslimvrouwen. Hazrat Aisha^(ra) was een voorbeeld van iemand die uitstekend werk deed op dit gebied. De Heilige Profeet Mohammed^(s) toonde nobele en liefdevolle gedrag met al zijn vrouwen. Zelfs niet-moslimonderzoekers die het leven van de Heilige Profeet Mohammed^(s) hebben bestudeerd, concluderen dat zijn polygame huwelijken plaatsvonden om onder andere allianties te versterken, en om bescherming te bieden aan weduwen. Polygamie bestond ook in Bijbelse tijden. Onderzoekers, zoals John L. Esposito en Caesar E. Farah, verwijzen naar voorbeelden van polygamie in de bijbel, zoals David, Salomo en Rehabeam.

Een interessant voorval is toen de Heilige Profeet Mohammed^(s) een delegatie van de Mekkaanse bevelhebbers ontmoette. De auteur vermeldt dat de delegatie voorstelde om hem het mooiste meisje van heel Arabië aan te bieden zolang hij maar stopt met prediken. Wat was de reactie van de Heilige Profeet Mohammed^(s) op de voorstellen van de bevelhebbers van de Quraish? De Heilige Profeet Mohammed^(s) weigerde dit en verlangde niet naar een mooi meisje, noch had hij daar enig belang bij. Dit is duidelijk geen reactie van een wellustige Profeet zoals critici beweren. De Heilige Profeet Mohammed^(s) was een zuivere man, een ware Profeet van God.

De passages in dit tijdschrift zijn afkomstig van Ḥaḍrat Mirzā Bashīr Aḥmad's^(ra) boek *“Het Leven en Karakter van De Zegel der Profeten, Moge de vrede en zegeningen van Allah op hem rusten”*, en zijn geselecteerd uit de eerste twee delen van dit boek. Het boek heeft zich bewezen als een indrukwekkende weerlegging van de bezwaren van de oriëntalist.

De Ahmadiyya Moslim Gemeenschap

De Ahmadiyya Moslim Gemeenschap gelooft dat de lang verwachte Beloofde Messias en Imam Mahdi in de persoon van Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^(as) is gekomen. Hij werd geboren in 1835 in Qadian, India. Hij stichtte de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap in 1889. Naar aanleiding van Goddelijke open-baring verklaarde hij in 1891 dat hij de Beloofde Messias en Imam Mahdi is wiens komst werd voorspeld door de Heilige Profeet Mohammed^(s). Hij schreef meer dan 80 boeken ter verdediging en verkondiging van de Islam. Zoals voorspeld werd door de Heilige Profeet^(s), heeft hij de mensen teruggebracht naar de ware leer van de Islam. Hij overleed in 1908 en zijn missie werd door zijn Kaliefen voortgezet. Een kalief is de spirituele en administratieve Hoofd van de Gemeenschap.

Sinds 2003 wordt de wereldwijde Ahmadiyya Moslim Gemeenschap door haar vijfde Kalief, Zijne Heiligheid Hazrat Mirza Masroor Ahmad^(aba) geleid. De Gemeenschap telt tientallen miljoenen leden die over meer dan 200 landen zijn verspreid. Het motto van de Gemeenschap is 'Liefde voor iedereen, haat voor niemand.'

De Ahmadiyya Moslim Gemeenschap is sinds 1947 in Nederland werkzaam. De eerste moskee van Nederland, de Mubarak Moskee in Den Haag, werd door de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap in 1955 gebouwd. Deze moskee werd in 2006 ter gelegenheid van haar 50ste jubileum bezocht door de toenmalige koningin van Nederland.

Voor meer informatie over de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap. [Klik hier](#)

Ahmadiyya Moslim Schrijversgilde:

Het Ahmadiyya Moslim Schrijversgilde is een afdeling binnen de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap dat tot taak heeft te reageren op negatieve publiciteit over de Islam, de Heilige Profeet Mohammed^(s) en om de goede inherente kwaliteiten van de Islam te belichten.

[Klik hier](#) voor de website.

Als u geïnteresseerd bent om meer boeken te bestuderen van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, [klik hier](#).

De Ahmadiyya Moslim Gemeenschap gelooft in:

De eenheid van God, gelijkheid van alle mensen, geen dwang in de godsdienst, eerbied voor alle profeten, universele broederschap, geen zonde als erfenis, de onmetelijke liefde en genade van God, de Beloofde Messias is gekomen, dienstbaarheid jegens de mensheid, de veroordeling van alle vormen van terrorisme, loyaliteit ten aanzien van het land van verblijf, rechten van de vrouw, het recht van onderwijs, religieuze vrijheid, scheiding tussen staat en religie, geen straf voor afvalligheid, vreedzame Jihad.

Contact:

Info@islamnu.nl

www.islamnu.nl

www.alislam.org

www.mta.tv

[085-0606-558](tel:085-0606-558)

**De Beloofde Messias & Imam Mahdi^(as),
Hazrat Mirza Ghulam Ahmad**